

நந்தலாலா

March '95 - September '95

நந்தலாலா

நேர்காணல்

இன்குறை

சிறுகதைகள்

முருகேக சம்ரண

உறவுமா முதகவேள்

கவிதைகள்

சுதாங்கி

வ. ஜ. ச. ஷாயாராவன்

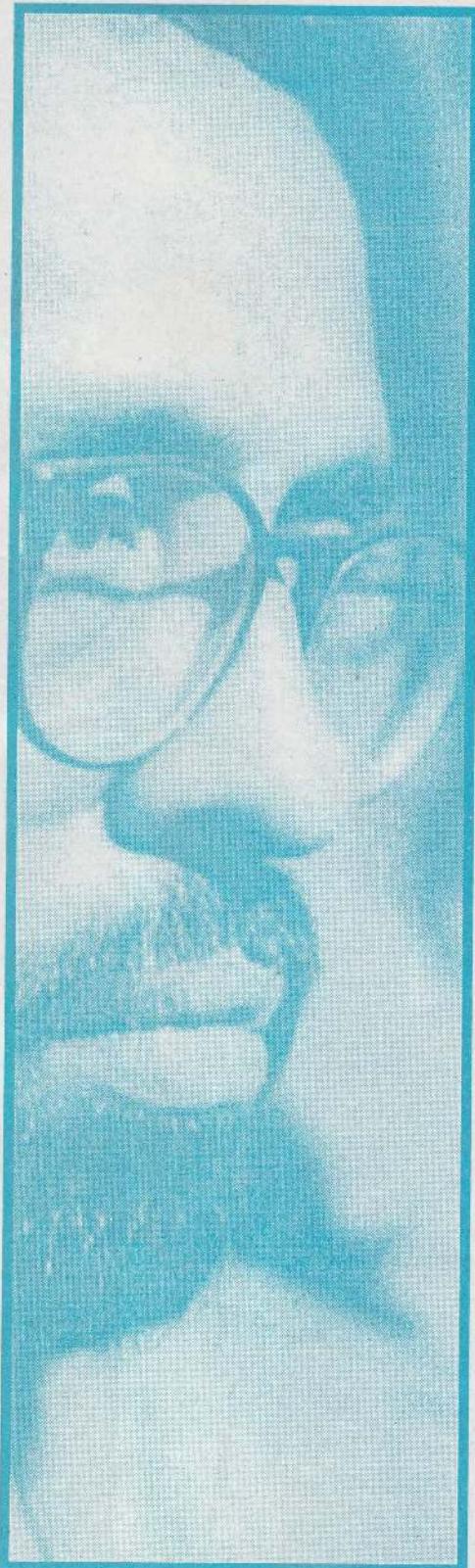
நட்சத்தின் ~ செவ்விந்தியன்

குபி

வேஷ்பர்ஸிஸ்கோ

அட்டைப் பட ஓவியர்

1983 ஜூலை வன்செயல்களை மீட்டுப் பார்க்கும் ஞாபகங்களைத் தரும் ஒரு கண்காட்சியை ஜூகத் வீரசிங்க நிகழ்த்தினார்.

அக் கண்காட்சி மலரில் இருந்து சில வாக்கியங்கள்.....

காலி வீதி வழியாக விரைவாக ஓடிச் சென்ற எனது உள்ளந்திலே பெயிதேர் அச்சம் உருவெடுத்தது. என்ன உமினின்களுக்கும் இரகசியமான முறையில் மிக நீண்ட காலமாக எனக்கு மட்டும் வரையறாக்கப்பட்டிருந்த உலகினிலே நான் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது தனியாட்ட முறையிலைன் என்ன மொன்று நிமென்று என் முன்னிலையில் உமிழப்பற்றது. என்றாலும் எனது எண்ணம் பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கப்பால் தனியாட்டுக்கு நூற்று போய்விட்டது. வீதியின் தூரத்திலே நெரிந்த மாதிரி உருவங் கொண்ட அந்த இரத்த வெறி பிடித்த கூட்டங்கள் காலிவிதி வழியாக இடத்திற்கிடம் தீ முட்டுவைதயும் மனித உயிர்களை உறிந்திக் கொண்டிருப்பதையும் காண முடிந்தது. புராண இதிகாசக் கதைகளில் வரும் முனைக்கல் ஓவங்கள் என் உள்ளத்தை சிதறடையச் செய்துவிட்டன. ஒன்றே ஒன்று மட்டும் எனதுள்ளத்தில் எஞ்சியிருந்தது. அது மனவிகாம் ஒன்று மட்டுமே, உனக்காக வேண்டி உய்தாமான எனது ஆண்மீக மிராத்தனை என்னவென்றால் மனவிகாம் வெற்றிபோ வேண்டும் என்பது மட்டுமே.

ஜகத் வீரசிங்க

1983 ஜூலை மாத திங்களூரிப்புப் புத்தகத்தில் இருந்து

அட்டைப் பட ஓவியம் பற்றி...

2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நாகரிகமுள்ள சமூகத்தின் கிள்ளொரு வெட்டுமுகம்...

ஓவியத்தினுள் புதைக்கப்பட்டுள்ள படங்களில் காணப்படும் பெண்மனியின் முகம்....

தம் உற்றாரை கிழந்த-அன்னையர் முன்னனி அங்கத்தீனர் களில் - ஒரு முகம். மிகவும் பிரபல்யமடைந்த சுவரிராட்சிகளில் கிம்முகமும் காணப்பட்டது!...

March- August 95

உள்ளே.....

கவிதை

போர் நாட்களும் கிருப்பும்	2
வ.ஜ.ச. ஜெயபாலன்	
எனகு சீராமத்தின் ஒரு வந்தம்	8
சாருமதி	
நெடுஞ்செழியீக்கு	14
வ.ஜ.ச. ஜெயபாலன்	
முதிராத மனங்களும் முதர்ந்த கமைகளும்	27
சாருமதி	
சிறுமாலைச் சுவர்க்கம்	40
நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன்	
மங்கியதோர் நிலவினிலை	48
சபை	

சிறுகதை

பட்டிக்காட்டான்	3
முருகேசு சம்பரன்	
மோனத்தறுக்குதி வையம்	31
ராமமயா- முருகவேள்	

கட்டுரை

இலங்கைப் படைப்புகளின் உணர்திறன்	25
ஜெயமோகன்	

நேர்காணல்

இன்குலாப்	13
-----------	----

மற்றும்

ஞானகுரு பதில்கள்	41
மலையக செய்திகள்	29

அச்சும் அமைப்பும்:-

Page Setters,
17, Hultsdorf Street,
Colombo-12

Nandhalala
133-1/1, Dimbula Road,
Hatton

தீக்குள் விரலை வைத்தால்...

வேறு

ஓர் தலைவில்வாத பூம
என்று சரியாகத்தான் கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

முரண்களின் விழுவிப்பு, அதர்மங்களின் அவில்,
அடியில் தளத்தின் இன்றுமொரு பரிமாணம்,
ஆகைகளின் ஆளிலீர்,
ஓர் நவூல் பிற்கொடை நலை மூக்கி வீசும் நிகழ்வு
என்றெல்லாம் போதை
பல்வெறுப்பு கிளைக்கும் எழுது கிழ்ணைப் போக்குகள்
வளைப் படுத்தி வைவிவிச்சேலம் செய்திருந்தாலும்,
என் முலையதை

கரிசனத்துடன் பாகும் போது
-ஆம் - தலைவில்வாத வெறும் பூம் எண்டெ
நாளு பொருந்தி வருவதாய் தோன்றுகிறது.

காணம்

தலை, ஓரைவேறும் நியாயமான
தர்க்கத்தின் இருங்கை தன்
முன் பிந்தனையாக கோருகின்றது.

அந்தனையென்ற தக்கத்தின் வேறு கொள்ளல்
என்று எம்பினு சாதியப்பாலகும்
என் நியாயம் கேள்வி
பிற்கொரு பூமையும் நின்று
எம்மை உறுத்த....

இனி,

இந்த முரு தட்டுப் போன
பின்னோயில் இருந்தே
மானுட ஸ்பிசும் கீடும் மலர்களும்
அடிமீட்டத்தில்
மக்களைச் செற்றுவதையும்
விழுதுகளும் வேர்களும்
சிறுவாக வேங்கடி உள்ளது
என்பதும்
அப்படி உருவக்கியவற்றை
நால் தட்டுக் காந்தக வேண்டி உள்ளது
என்பதும் இன்றைய
நாளின் பதாகத்தமாகின்றது.

இல் யதாந்தக்கில் கால் கொண்டு
இம்முனையுக்களில் ஈடுபாடும் முயற்சிகளில்
கீற்றிடும் வேதி

ஓர் சார்சினைய் வில்
அதிக கம்பாம் கொள்வது
நியாய பூமையானது.

தனை கணா நான்டி பிழப்பான்
செயல்படும் மனிதனில்
இயங்கப் பீக்கிக்கும் அழகன் ஸேர் இது.

இல்லாமல் நம்பிக்கையுடன்
கிளை பிழும் எண்ணாற்ற
வேதங்கள், விழுதுகளுடன்
எம்மையும் நிறுத்தி
ஆகை விழிச்சுநைக்கான
பீக்கிப்புக்கான
கோரிக்கையையும் விழுத்து...

-நயாழ்த்துக்களுடன்-

போர் நாட்களும் இருப்பும் பற்றிய கவிதை

(கோமல் சுவாமி நாதனுக்கு சமர்ப்பணம்)

வ.ஐ.ச. ஜியஸாலன்

வாழ்வே வலியது என்ற பாடலுடன்
போரை வழிமறித்தது வசந்தம்
அவிழ்த்து விடப்பட்டதே
அந்த தலையில்லாத போர்ப்புதம்.

அது வசந்தத்தைப் பார்த்ததும் இல்லை
அதற்கு கேட்குமோ வாழ்வின் பாடல்
வாழ்கிற வரைதான் மொழியும் இனமும்
என்பதை அறியுமோ அது.

மரண பயத்தில் நசிந்த என் நெஞ்சுக்கு
இசை வைத்தியம் குயில்கள் செய்கையில்
எனது விரல்கள் தாளமிடுவதை
கால தாமதமாகவே உணர்ந்தேன்
கன் ஒழுகியது.

வாழ்வின் நிழலே இருப்பு
அச்சுறுத்தப்பட்ட எனது இருப்பிலும்
தேன் சிந்தின பூக்கள்

அப்போர் நாட்களில்
துணிச்சலாய் வந்தெம் ஆதரவான்
தமிழகக் கூத்தனை
இப்போர் நாளில் பினி முடக்கியது என்கிறார் யாரோ
மனச நொந்தது.

வெடிச்சத்தங்கள் ஓய்கிற போதெல்லாம்
பறவைகள் பாடின.
துயர்ப் பாறையின் கீழ் நசிந்த போதிலும்
துளிர்க்கும் மனப்புல்.

சமர்ப்பணம் :

மோசமான போர் குற்றலையிலும்
மக்களின் துயர் காண,
தமிழகத்தில் இருந்து,
வட-கழகக்கற்கு
பயணம் மேற்கொண்ட

கோமல் சுவாமிநாதனுக்கு
அவர் நோய்வாய்ப்பட்ட தருணத்தில்
எழுதப்பட்ட கவிதை.

உண்மையான காரணத்தை எல் லோரும் மறந்து போய்விட்டனர். எனினும், பெண்கள் காரணமாகவே பெரிய அளவில் யத்தம் வெட்டுத்தக் கிளம்பியது. உண்மையான காரணம் மெல்ல அடியாழத்தில் புதைந்து மேலும் மேலும் தீவிரம் பெற்று கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. யத்தம் ஆரம்பித்து சிலமாதங்கள் கழிவதற்குள், மீன் சாப்பிடுவதை நான் நிறுத்தி விட்டேன். வலைகளில் வெள்ளிய மீன்கள் தூஷப்பற்றகுப் பதிலாக, குழந்தைகளின் மிருதுவான மண்டை ஒடுக்கனும், (உண்மையில் வாத்து முட்டையைப் போல் மிக இலகுவாக அவற்றை நொருக்க முடிந்து என்று சொல்கிறார்கள்) பெண்களின் நீண்ட கூந்தல் கற்றைகளும், வலைகளில் சிக்கி தமக்கு பெரும் இடையூறு கொடுப்பதாக மீன்வார்கள் சலித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

வயல்களில் உழவு இயந்திரங்களைச் செலுத்திச் செல்வது மிகவும் சிரமமான காரியமாகிவிட்டது, என சாரதிகள் சாரயம் மணக்கும் வாயுடன் உரத்துப் பேசி தகராறுகள் செய்தனர். பிரேதங்கள் “திஹர்...திஹர்” என உழவுசால்களிலிருந்து எழுந்து எழுந்து, தமது எழும்புக் கரங்களால் இரும்புக் கலப்பைகளை கூட இறுகப் பற்றிப் பிடித்து வளைத்து விடுவதாக அவர்கள் புகார் செய்தனர். தாடை எழுப்புகளும், வேறு பல கூரிய எழும்புகளும் இருப்பர் சிலவுகளை சேதப்படுத்தி காற்று இறங்கி விடச் செய்கின்றன என அவர்கள் அங்கலாய்த்தார்கள். அதன் காரணமாக கூலி அதிகம் தரவேண்டும் என தகராறுகள் கிளம்பலாயின.

காலங்காலமாக எமது பாட்டன் மார்களும், முப்பாட்டன், கொப்பாட்டன் மார்களினாலும் கலாநேர்த்தியுடனும், அக்கறையுடனும், உழுது உழுது பெண்களின் கண்ணக்களைப் போல் மிருதுவாகவும், ஆவலைத் தாண்டுவதாகவும் இருந்த எமது கிராமத்து வயல் மன் பிகவும் மாறிப்போய் விட்டது. சரவிப்பான புதிய மன் கலப்பைகளிடையே சுந்தோசமாக கெக்க வித்துச் சிரித்துப் புரண்டு நெளிவதான் காட்சியையும், உழவுக்கேயியிதான் இனிய நன்மணத்தையும். (அதை கிராமத்தவர் களாகிய நாங்களே அறிவோம்) எமக்கு யத்தம் ஆரம்பித்த பிறகு நுகரக் கிடைக்கவில்லை. மன் புழுக்களும் குறவனான் புழுக்களும் உழவுசால் களுக்கிடையே புரண்டு நெளிவதற்குப் பதிலாக நரமாசிசத்தின் அழுகல்களும், மலப்புழு நெளியும், குடல் கொடுகளும் கலப்பைகளுடன் சேர்ந்து இழுப்படன.

மண்ணின் மீது சனிந்து மிகக் கெட்ட நாற்றத்தைப் பரப்பின.

“.....ஆர்?”

“அவங்கள் தான்.... பட்டணத்துக் காரங்கள்”

முன்னாட்களில் உழவின் போது, எமது தாத்தா பாடல்கள் பாடுவார். காற்று அப் பாடல் களை வெகுதூரத் துக்கு குதாகலத்துடன் காலிச் செல்லும். உழவு நடப்பைதுப் பர்க்கவும், பங்கு கொள்ளவும் என கொள்ள கொள்ள யாக எங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ வரும் புறாக் களின் ‘சட...சட’ என்ற சிறகம்பை உழவு மாடுகள் தமது கரு விழிகளை உயர்த்திப் பார்த்து புன்னைகை செய்யும். குழல் போன்ற தமது காதுகளை அவஸ்வினைய சங்கீதத்துக்காகத் திருப்பி நடன யைத்துடன் உழவு சால்களுக்கிடையே கலப்பையை இலகுவாக இழுத்தப்பட அவை நடை பழகும். அக்காலங்களையெல்லாம் யுத்தத்தின் முதலாவது வெடியோசை கொன்று விட்டது. கொன்றே விட்டது! பிறகு எம் மீதும் திரும்பியது!!

பின்னாட்களில் நாங்கள் இயந்திரக் கலப்பைகளைப் பாலித்து விரைவாக உழுதோம். இந்த இயந்திரங்கள் அழிவைத்தான் கொண்டுவரும் என தாத்தா புலம்புவதை நாம் சட்டை செய்யவில்லை. நகரத்திலிருந்து முதலாவது உழவு இயந்திரம் எமது கிராமத்து தெருக்களில் புழுதையை வாரியிறைத்துக் கொண்டு , உறுப்பியடி வந்தபோது கிழவர் காதையும் முக்கையும் பொத்திக் கொண்டு வாய் கிழியக் கத்தினார்.

“அடி பொடி.... அவங்கள் போகை பிழிச்சவங்கள்”

எங்களது சீவியம் மிகச் சிரமந் தருவதாகிவிட்டது. நாலும் இன்னும் பலமேறும் யுத்தத்தைச் சபித்துக் கொண்டே கிராமத்திலிருந்து பெயர்ந்து சென்றோம். நகரத்தைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு

முருங்கூடூர்

போக்கிடம் இருக்கவில்லை. நகரத்தை
நோக்கி சென்று கொண்டிருந்த பலருடன்
நானும் சேர்ந்து கொண்டேன்.

நகரம் தொலைவிலிருந்தது. எனினும் கிராமத்தில் நிகழும் யுத்தத்தின் முழக்கம் அங்கும் கேட்டது. நகர வாழ்க்கை எனக்கு மிகுந்த சங்கடத்தைத் தரும் வண்ணம் அன்னியம் கொண்டதாக விருந்தது. உயரே உயரே செல்கின்ற கட்டங்களிலிருந்து வெப்பச் காற்று வீசியது. தாழுமாறான கரிய வீதிகளில் எந்தேரமும் சனங்கள் அவசர அவசரமாக முண்டியத்தொட்ட காற்றை மேலும் அக்ததப்படுத்தினர். நான் பிறந்ததிலிருந்து, கிராமத்தில் உண்டு வந்த ருசியான எளிமையான உணவுக்கும், குழித்து வந்த குளுமையான குத்தமான காற்றுக்கும் ஏங்க ஆரம்பித்தேன்.

ஆகவே, ஒரு மாயமான சந்தோஷமான ஓர் ஒன்றை நான் கற்பித்துக் கொண்டு அதனுள் வாழ ஆரம்பித்தேன். அதன் காரணமாக வேலையில் நான் பல தவறுகள் செய்ய நேர்ந்தது. அடுக்கடி சேவையிலிருந்து இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டேன். முன்னிரவித்தல் கொடுக்காமல் வேலைக்குச் சமூகமளிக்காதிருப்பது எனது வழக்கமாகி விட்டது. எனது மேலதிகாரியின் நெற்றியை அது சுருங்கச் செய்து முக்கையும் சிவக்கவைத்தது.

தமது சுருட்டுப் புகையுடன் சேர்த்து அவரது மிகப் பிடித்தமான வார்த்தையை என் மீது அவர் அழக்கடி உள்ளுவார்.

“பிரயோசனமற்ற ஆசாமி.....”

போதாக்குறைக்கு நான் பேசுவதை
வராருக்குறைத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தேன்.
வார்த்தைகள் நாவினில் ஒட்டிக் கொண்டும்
தொண்டைக்குள் சிக்கிக் கொண்டும்வரி, நான்
திண்டாட்டம்மடைந்தேன்.

மேலதிகாரியின் அகராதியில் மேலும்
ஒரு பிடித்தமான வார்த்தை சேர்ந்து
கொண்டது!

"மர்மமான ஆசாயி...."

ஊரிலிருந்து மேலும் மேலும் பெயர்ந்து
நகரத்துக்கு வருபவர்கள் சொல்லும் சேதிகள்
வாழ்வின் மீதான எனது நம்பிக்கையை
மேலும் சிறு வைத்தன.

விவசாயிகள் மொண்டி, கோழிச் சுடன்
போன்ற கணவர்களின் விதைகளை, தரிசு
பற்றிப் போன வயல்களிலிருந்து அறுத்துக்
கொண்டு வந்து, சேகரித்து வைத்துக்
கொள்வதாகவும்.... குருவிச்சை போன்ற
இலைகள் அன்றாட உணவில் சேர்த்துக்
கொள்ளப்படுவதாகவும் வந்தவர்கள்
சொன்னார்கள். மேலும் குருவிச்சையின்
மதுரை துணைத்துறைகள் பற்றி நாடி

வைத்தியர்கள் சங்கம் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, அதன் நன்மைகளை பிரபலமயப்படுத்தி வருவதாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்தன.

கடவின் மழியில் சுதா தவழும்
 மீனவர்கள் கடலைக் காணவும் அஞ்சி
 வயல்வளிகளுக்குள் ஆங்காங்கே தெரியும்
 சேற்று நீர்க்குட்டைகளுக்குள் பண்ணேயிரி
 மீன்களை வளர்ப்பதாகவும் செய்திகள்
 கிடைத்தன. அவையும் போதாத பட்சத்தில்
 வாற்பீதந்தைகளை, மீன் குருக்கள் எனச்
 சொல்லி சந்தையில் விற்க முனைந்து
 திரிவிதாகவும் வந்தவர்கள் சொன்னார்கள்.

எல்லவர்றறையும் விட கொடுரோமான
செய்தி இதுதான்... அமூராகுள் மேய்ச்சல்
நிலங்களை நோக்கிச் செல்ல மறுப்பதாகவும்,
ஒன்றின் உரோமத்தை மற்றொன்று வலிந்து
இழுத்து உண்புதாகவும் சொன்னார்கள்.

இந்தச் செய்திகள் வரத் தொடங்கிய நாட்களிலிருந்து எனது கற்பனை ஊரின் எல்லைகளை நான் விசாலித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தேன். எந்தேரமும் என் கண்முனீனை அது தோன்றித் தோன்றி மறைய ஆரம்பித்தது. எனது தாத்தாவின் பாடல்கள் முழங்கும் அந்தக் கற்பனை ஊரில் புராக்களும், மைனாக்களும் வயல்வெளிகளில் பறந்து திரிவது போன்ற காட்சி அடிக்கடி வந்து போயிற்று! அவற்றைப் பிடிப்பதாக என்னினி நான் என்னையறிமாலே கைகளை உயர்த்த ஆரம்பித்தேன். தாத்தாவின் பாடல்களைக் கேட்பதாக என்னி, அடிக்கடி கண்முடி மோனத்தில் ஆழ்ந்து விடுவேன்... அவருடன் நகரத்தவர்களைப் பற்றி வாதாடுவதான் பாவனையில், எனக்கு மட்டுமே கேட்பதான் பேதைமையடின் சில வார்த்தைகளை நான் உரத்துத் சுப்தமிட்டேன்! ஆனால் இவையாவும் என்ன அர்த்தங்களைக் கொண்டன என்பது பற்றி எனது மேலுக்காரிக்கோ அல்லது வேறொவருக்கு மோ புரியவேயில்லை... என்னை விளிப்பதற்கு ஒரு புதிய சொல்லை உருவாக்க அவர் திண்டாகிக்கொண்டிருந்தார். ஏற்கனவே புழக்கத் திலிருந்து ‘அகதி’ என்னும் சொல் மட்டுமே எனக்கு பொருந்துவதாக அவருக்குத் கோண்றவில்லை.

பகிய செய்கி யாதெனில்...

நகரத்தின் ஒவ்வொரு நாற்சந்தியிலும்
சோதனைச் சாவடிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டன...
எந்நேரம் சந்தேகப்பார்வையும், கடமை மீது
அதீத பிழப்பும், தண்டக்கும் ஆசையும்
அதிகாரமும், கொண்ட காவலர்கள் அங்கு
நின்றிருப்பார்கள்... அவர்களது கண்கள்

முகத்திற்கு வெளியே தொங்கியனவாய், தோலுரித்த வெள்ளாட்டின் விதைகளைப் போன்று ஆடின. ‘காதுகளோ, மாட்டின் காதுகளைப் போல குழல் உருவாகத் தெரிந்தன... விரல்களின் ஸ்பரிச் சக்தியை கூட்டுவதற்காக வீரியமுள்ள மாத்திரைகள் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டன என்ற செய்தியையும் நான் நம்பினேன். என்னைப் போன்று கிராமத்திலிருந்து பெயர்க்கப் பட்டவர்கள் அச் சோதனைச் சாவடிகளில் அடிக்கடி தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார்கள். சம்பந்தா சம்பந்தமற்ற கேள்விகளால் துளைக்கப் படவும், பிடரியில் பலமாக தாக்கப்படவும், இழுத்துச் சென்று, கொட்டிகளில் அடைக்கப்படவும் அவர்களுக்கு விதி உண்டாயிற்று...

அக்காவலர்கள் மத்தியில் ‘பட்டிக காட்டான்’ எனும் சொல் பிரபலம்யானது. பட்டிக்காட்டு மனிதர்கள் நகரத்தின் சௌஜன்யத்தைக் குலைப்பதாகவும், அவர்களின் மேனியிலிருந்து கசியும் வியர்வையில், தானியங்களின் நறுமணத் துக்குப் புதிலாக வெடிமருந்தின் நாற்றம் வீசுவதாகவும் காவலர்கள் முக்கை விடைத்துக் கொண்டு கறுவித்திரிந்தார்கள். அவ்வாறான, காவலர்களில் ஒருவன் என்னைத் தடுத்து நிறுத்திய போது, அவனது முக்கு, எவ்வாறு ஒரு ராட்சஸ் நுளம்பின் கொடுக்குப் போல நீண்டு கொண்டே சென்றது என்பதையிட்டு எனக்கு சரியாக பிரிக்க முடியவில்லை!

ஆக.. பட்டிக்காட்டான்களாகிய நாங்கள் எப்போதும் எச்சரிக்கையான் பதுங்கித் திரிய ஆரம்பித்தோம். என்ன தான் ஆடம்பரமான உடைகள், வாசனைத் திரவியங்களை உபயோகித்தாலும், எமது முக்கும், முகமும், முழியும் முக்கியமாக எது ‘மொழியும் நாங்கள் பட்டிக்காட்டான்களே எனச் சொல்லாமல் சொல்லின.

இந்நாட்களில் அகிழுான் பொந்து போன்ற , எனது அட்டுப் பிழித்த குழியிறுப் பின் ஜன்னல்களின் வழியே, அகிழுானைப் போலவே விழிகள் பிதுங்கித் தெரிய தலையை வெளியே நீட்டியைடு... ஆகக் குறைந்தது ஒரு மழுந்துளியையாவது எதிர்பார்த்த வண்ணம், எனது மனக் குமைவை போக்கும் வழி வகைகள் காணாது திகைத்திருப்பேன்.

அவ்வாறான ஒரு நாளின், முன்னி ரவுப் பொழுதின் புழக்கம் நிறைந்த வேளையிலே, வானில் தோன்றிய நட சத்திரங்களில் ஒன்று, என்னைப் பார்த்து கண் சிரிட்டியைடு மலைகளின் மீது ஏறிச்

சென்று சில நாட்களுக்கு ஓய்வெடுக்கும்படி ஆலோசனை சொன்னது!

மலைகளின் மீது வதியும் மனிதர்களைப்பற்றி நான் அதிகம் அறியேன். ஆயினும், நாடோடிகள் கூறுவதிலிருந்து அவர்களும் ஒருவகையான பட்டிக் காட்டுத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் என அறிய முடிந்தது! மற்றும் மலைகளின் மீது உயரமான கட்டடங்களும், வெப்பமிகுந்த வீதிகளும், அவரசுக் குடுக்கைகளான மனிதர்களும் இல்லவேயில்லை எனவும் அவர்கள் கூறினார்... நார்சந்திகளை கை விரல்களை மடக்கி என்னிச் சொல்லி விடலாம் என்றும், சோதனை சாவடிகள் ஒன்றும் இன்னும் அங்கு முளைக்கவில்லை என்பதையும் விசாரித்தறிந்து உறுதிபடுத்திக் கொண்டேன். மலைகளின் மீது எனக்குச் சற்று அறிமுகமான ஒருவன், பள்ளிக்கூட உபாக்தியாயன் ஆக இருந்ததும் மேலும் எனக்கு ஊக்கமளித்தது.

ஆக... நான் மலைகளின் மீது ஏறிச் செல்ல முடிவு செய்தேன். என்னிட முள்ளவற்றில் மிகச் சிறந்த ஆடைகளைத் தெரிவு செய்து அணிந்து கொண்டேன்.

* * *

பஸ் வண்டி மிக விரைவாக மேலே மேலே ஏறிச் சென்று கொண்டிருந்தது. என்னுடன் சேர்த்து, எனது கற்பனை ஊரையும் நான் கொண்டு சென்றேன்! மேலே ஏற ஏற சோதனைச் சாவடிகள் குறைந்து கொண்டே செல்வதையும், அதன் காரணமாகவோ என்னவோ காற்று சுத்தமாக இருப்பதையும் உணர்ந்தேன்!!

மலைகளிலிருந்து புறப்பட காற்று இலகுவாக கீழே இருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அது எனது உடலினுள்ளும், உடைகளுள்ளும் புகுந்து வெளிப்பட்டது. பலகாலத்துக்குப் பிறகு பசுமையான தாவரங்களையும், செடிகளையும், புல் வெளிகளையும், இயற்கையான தண்ணீரையும் கண்டேன். இருந்திருந்தாற் போல அதிசயங்கள் போல எதிர்ப்பும் இலாவக மான விளைவுகளில், புதிர் போல தண்ணீர் கசிந்து வழிந்தோடுக் கொண்டிருந்தது. சில இடங்களில் ‘சோ’ எனும் சுத்தத்துடன் மிக உயர்ந்த பாறைகளிலி ருந்து நீர் கொட்டிக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டேன்.. அவற்றின் அருகாமையில் எமது வண்டி கடந்து செல்லும் போது மிகச் சுகமான குளுமை என்னைத் தழுவிச் சென்றது. பஸ்வண்டி உன்னி உன்னி மேலே ஏறும் போது எனது உச்சியில்

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

இதமாகவும் அழுத்துவது போலிருந்தது!

பழையநாட்களில், எமது வயல் வெளிகளில் காற்று வீசுவதும் இப்படித் தானிருந்தது.. அந்தி சரியும் வேளைகளில் கணுக்கால்கள் மீது வயலின் வளம் மிகுந்த மண் படிந்திருக்கும். வரம்புகளின் மீது நான் மண்வெட்டியுடன் ஆசவாசமாக உட்கார்ந்திருக்கும் போது எனது உச்சி இவ்வாறு தான் குளிர்ந்திருக்கும்.

பஸ்வண்டி செல்லும் பாதையின் இருப்பும் நெட்டைச் சுவர்களாக மலை வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. வீதியின் இருப்புங்களிலும் அச்சுவர்களை மறைக்கும் படிக்கு, கூரிய ஊசி போன்ற இலைகளையடைய நெட்டை மரங்கள் உயர்ந்து தெரிந்து பின் புறமாக ஒடிச்சென்றன... உயரே செல்லச் செல்ல காதினுள் சிறு அழுக்கம் உண்டாவது போலிருந்தது.

பஸ்வண்டியினுள் நான் பார்வையைச் செலுத்தலானேன். அதிகம்போர் மலைகளின் மீது முன்பே பயணித்தவர் போன்று, பயணத்தின் மீது சிரத் தையற்றுக் காணப்பட்டனர். அவர்களின் முகத்தில் மகிழ்வும் துண்பும் அற்றோர் நிம்மதி நிலையை நான் கண்டேன். மாறாக, மிகச் சந்தோஷமாக இருந்தது நான் ஒருவன் மட்டுமே!

அல்ல...

சாரதியும் சந்தோஷமாகவே இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. அவனது அருகாமையிலிருந்த ஆசனத்தில் உள்ள பெண்ணும்கூட சந்தோஷமாகவிருந்தான். அவர்கள் இருவரும் முன்பே அறிமுக மானவர்களாக இருக்கவேண்டும்.. எனது ஊகம் சரியானால், அந்தப் பெண் அவனது முன்னைய காதலியாக இருக்க வேண்டும். சாரதி பாதையை விட்டு அடிக்கடி பார்வையைத் தீருப்பி, அவன் முகம் நோக்கிக் குனிந்து ஏதோ கிச்கிச்தத்துக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் வளைவுகளில் வண்டியை ஏதித்துத் திருப்பும் போது அவன் மீது அழுத்துவது போல அவன் பக்கம் சரிந்தான். அந்நேரங்களில் அந்தப் பெண் ஞோவெளில் குதாகலத்துடன், கூச்சமும் சேர ‘கனுக’ என ஒலியெழி சிரிக்க ஆரம்பித்தான்.

வெளிப்படையாகவே, எனது மகிழ்ச்சி பொங்கித் தெரியாறு நான் வெளியே பார்த்துப் பல்லினித்தேன். மலைகளின் மீது தேயிலைச் செடிகள் தெரிய ஆரம்பித்தன.

அரையாள் உயர்ததுக்கு ஒரே சீராக,
கல்லிந்யத்துடன் அவை வெட்டி
விடப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மேலிருந்து
நுண்ணிய பனிப்புகார் கிளம்பி மெதுவாக
அலைந்தது. மலையெங்கணும் அடர்த்
தியான பச்சைக் கம்பநத்தை விரித்து
விட்டது போல, எல்லையற்றுப் பரந்து
தெரிந்தன, தேயிலைக் காடுகள். கடுங்
கூதல் காலத்தில், போர்வையால் இறுக
முடியப்பட படுத்துக்கிடக்கும் ஒரு கண்ணிப்
பெண், போர்வையைச் சுற்றே விலக்கி
எட்டிப்பார்க்கும் தோற்றுமொன்றை என் கண்
முன்னே அது காட்டியது.

பழைய நாட்களில் எமது வயல்களும்

இவ்வாறு தான் பச்சைப் பசேல் என்று தெரிந்தன! இரண்டிலைப் பருவமான நெற்கதிர்களின் மீது காற்று தவழ்ந்து, பரந்த ஒரே தீரான மெதுவான அலைகளை உருடிச் செல்லும்.... சோளமும், பயறும் எங்கும் விளைந்து கிடந்தன, அந்த நாட்களில். எனது மிக இனிமையான புதுவாலிபய் பருவத்தையும் அவை நினைவுக்கு கொண்டுவந்தன.... அவ் வயல்களின்னாடே சோளப் பொத்திகளை முறிப்பதற்காக பெண்கள் திரிந்தனர். பயற்றும் நெற்றுக்களை உடைத்து தின்புதற்காக சிறுவர்கள் அலைந்தனர். அவ்வாறான பெண்களில் ஒருத்தி எனக்காகவென குறிபிடப்படுகிறதாள்.

ஓ! அந் நாட்களில் தான் யுத்தம் வந்தது....

தேவிலைத் தோட்டங்களின் இடையிடையே, மலைகளின் மக்களும் வீருகள் தொடர் தொடராக காணப்பட்டன. ஒரே வரிசையில், ஒரே கூரையின் கீழ் அவர்கள் சிறிசிறு கூடாரங்களில் வசிகின்றனர். எல்லா வீருகளுக்குமே பொதுவானதான், அகலம் குறைந்த நீண்ட முற்றமும் தெரிந்தது. முற்றத்தில் ஓவ்வொரு வீருக்கும் முன்பாக, முன்றுகல் அடுப்புகளின் மீது பெரும் பாத்திரங்களில் தண்ணீர் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது.

வரிசை வரிசையாக தேயிலைத்

NPP ஓப்பந்தம்

அன்றையில் நடந்து முடிந்த அனுசங்கி
பிரபுவுக் கீழ்ப்பான மகராட்சி உலக நாடுகளுக்கு
இரண்டு தெய்திகளை தெளிவாக எடுத்து
ஏற்பியள்ளது.

1. போர்க்ட்தைப் பல்லாசுக்களின் ஒருவரையெம் பலும்.
 2. வாய்முக நாடுகளின் ஒருவரைம் சிறைவும் தனிவைப்பிள்ளையாடும்.

வெள்காட் 174 நாடுகள் பாகு பற்றிய இம்
முறையால் (பியராக் 17. 4. 95 - 11. 5. 95)
எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை வைத்துக் கொண்டு
பரிசுக்கும் போது தற்போது அனுசாசி பல்லுக்கு
பிருதுகளை கினா பின் என், அப்பிரிக்கா, ரூபாய்,
பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளும் அனு-
சக்கிர்களை கொண்டிருக்க தகுதி பல்லத்தன-
ரினைப் பாகிகள் அனுசாசி பொருத்த
தினாக்காத நடவடிக்கை பார்க்க கூடாது என்று நினைவு

இல வளமுக நாகூரும் கீண் பீப்
இயக்கம் போனால் இல இயக்கங்களும் முறியக்
முறிக்கப்படவ் வேண்டும் என்றும் இதற்கான
டட்டுப்பாடுகளை இல்லங்களுக்கான முன் வைக்கக்
வேண்டும் என்றும் ஒரு முறை கேட்டு நின்றார்

அதுண் முடியில்லை என்றால் குறைந்த
படசம் இவ் வளர்ச்சன் தமி பிடி ஸ்டாக்னில்
இருக்கும் அனு ஆய்த்தங்கள் குறைந்து
கொள்ளலாம்கூ வேண்டிய என இவ்வளவிற்கான
மறந்துயிர்க் கொடிக்கூட விடுக்கன.

அன்னாஸ் வயல்லாகக் கணா இதுப் பொறுத்து
கலைக்கை கட்ட மறுக்கு விட்டன.

மாராத அணு ஆயத் பய்வைல் தடுக்கும் பரதனா ஸ்பிடியவது மின்மேற்றி எப் பேண்டுள் என்பதிலேய கண்ணும் கருத்துப்பாய் இருப்பதன்.

அவற்றின் நோக்கம் இவ் அனு-
ஷுபதங்களின் பாஸ்வில் முரிக்கு செடுதல்
விண்ணப்பம் என்பதோ மச்சக்ஞக்கு கெடுதல்
விளைப்பம் என்பதோ அவன்

மின்சா தமது ஆதிக்கத்தை எப்படி
தொடர்ந்தும் உலக அரசில் நீண்ட நேரங்களுக்கு
என்பது தொடர்பானதாகும்.

அறைப்பகுதி 79 நாடுகளை தங்களுடைய நாடுகளிலே
வாக்களிக்க இருக்கின்றன. எனவேத பிரிவதை
கொண்ட அமெரிக்கா இம் மகாராட்டில் காசிவிச்சூரைக்கூடிய நிகழ்த்தப்பட்டது. கடாது என்று
எல்லியற்ற நோட்டியிருப்பது.

பந்து நினைக்கினில் அதற்கு சம்மதன நூட்டுள்
107 ஆகக் கூடிய.

இது ஒரு புறம் இருக்க இரு என்பதை நினைவுத்து - அதாபது தனக்கு ராத்தமான நாட்களை வணக்கத் து பிடித்து கொண்டு எண்பது வழக்கியமானது.

நடத்தப்படவினுப்பது ரகசியவர்க்கெடுப்பால்லது பயிற்சி வார்க்கெடுப்பான்று முடிவளவு அறிவிக்காதவரும் இறநிலைமை இப்பிரிவினான்மை இழக்குக்க செய்தது.

இதற்கு டிராப்டைல்ஸ்யாக நின்று மகாராஜா பால் தலைவரான இலங்கைவை சேர்ந்த ஜயந்த தண்ணால் அவர்களோ (முன்னொய பராமிதி துறைதான் இலங்கைத் தாதா)

இனி இந்த இடம்பை நேரத்தை தழக்கு சாதகமாகச் செய்து கொண்ட அபிமிக்கா தனது நூல்களிலிருந்து நினைவுறையில் அவர்கள் அபிம்பாக மேற்கொள்ள அடங்கிக்கூடும்.

விரைவாகத்திற்கு எதிர்க் கூடிய நாடுகளுக்காகவே
தனமங்களைப் பல்வெள்ளத் தாக்க அடிய நாடுகளைக்
விட்டது, மெசினிகோ ஹோஸ்றலையும் து அவ்வெ
க்காருகீக் கொண்டியிருந்த பிரபுவன் முன் கடவு
தெள்ளாக்கள் குழித்து சுக்கியாக நினைவுபடுத்தப்
14-15

ரஷ்யாவிடம் இருந்து அனுசூதத் தடுகளினைப் பெற இருந்தற்காக சாலூ வானத்தின் பயக்கக் கூடியகளை (226 மிலியன் டாஸ்டாங்க்கட்டி) அமெரிக்கா இந்த மகானாடு காலப் பகுதியில் தெரித்துக் கொள்வதாக அறியப்படுகிறது.

கொடுத்தது. ஏனைய நாட்களுக்கு ஓர் முன்னிடிலே வழங்கி அவற்றை அடியில் போக வேண்டக்கூடும்.

அனால் இற்றை விட கேவுப்பினது இம்பகுநாட்டு கட்டுத்தரவாளர்களை முனிசிபல் தெறு சொன்னிட குந்த வேண்ண இவ்வாரங்களுக்கு எனிருக் கிள்லோவுக் குப்பும் அப்பு நீக் நாடுகளையும் அனிசோா நாடு கல்லூரியும் ஒன்று கோய்த்து போல் சொக்கு பின்னர் இரண்டு கூட்டுக்கல்லூரியும் ஒன்றாக சிதாபுத்தகு காலி.

அகவுக்கி சில ராடானளை ஒப்புக்கத்துக்கு எழியுக் கூக்கிறான்ததான் போல் செய்வது போல் மேல் செப்பு, அப் பேச்கது சாமான் நீட்டிலை உருவாக்குவதற் போல் உநவுக்கி இறநிலிஸ் ஒன்றையும் சொல்வதியைச் சிறாயத்துக் கைங்கரிப்பத்தை அருங்கவைக் கெய்க்கு முடித்து.

இது மேற்கொண்டிரு இம்மக்காட்டின் அயிலின் போதே ஆக்குச்சுப்பு நாசம் விளைவிடக் கூடிய திருத்தமில் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமெரிக்கா நூற்று மில்லியன் டாலர் செலவில் நிறுமானிக்கு வந்துகொண்டு என்பதும் இத் தெய்க்கூற யானது NPT பொந்தத்தின் VI ஒழுங்குக்கு முரண்ணு அனுமதின்றா என்கிறது சட்டிக் கூட்டுப்

அனாம் அபியிக்கவியோ தன்னிடம் மேற்கொண்டு அனுகூக்டி குறைபிரகார சிற்பங்கள் ஏதும் இல்லையினால் பசுரங்கார தெயித்தந்தடி மாத்தீர மலை இற்கியனவே புனர்த்தப்படும் தமிழ்ப்பில் எடுப்ப வேணும்படி (2. 5. 45) என்றும் கீழ்க்கொண்டு கொண்டு.

தில் சுயாந்தரத்துக்களை நன்று பிரேரணைகளை கண்ண அமிலித்து தன் சொந்த கைப்பை சுற்றிப் பிக்கவிடவை என்பது தன்மாலே இப்பிரேரணைகளை மந்தாட்டுக் கு பேற்றக்கூடிய விவரங்களைச் சுரியில் சம்பார்த்து என்பதும் ஸ்விட்.ஸ்டி.ஈவாந்து. நியமித்து போன்ற நாடுகள் கட்ட விவரங்கள்கு உயர்கவே மகா நாட்டில் நிறுத்த வன்படிம் இன்று உதக அநூகல் ஒரு கடெகான்னும் ஆதித்தகு குபுரிச்சிலையும் நிகழ்வு போக்குவரையும் கட்டித் தான் நிவாரணங்கள் கட்ட வன்முழு

தோட்டங்களிலிருந்து சனங்கள் சுமை கருடன் இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்கள் பெரிதாக முண்டாக கட்டியிருந்தார்கள். மாலை நேரமாகிக் கொண்டிருந்தது. நான் முன்பு எங்குமே காணாத புதியதொரு மாலை நேரம்.

என்னுரீன் மாலை நேரங்களின் ஞாபகம் வந்தது. மலைகளைப் போல என்னுரீல் குளிர் கிடையாது. எங்களுக்கு குளிப்பிழற்காக வெந்தீர் தேவையுமில்லை. ஆனாலும், இவர்களைப் போலவே நாங்களும் உழைப்பின் பின், மாலை வேளைகளிலே குளிப்போம். அச்தியும், விபர்வையும் அகன்று செல்ல, திறந்த முற்றத்தின் மீது அமர்ந்து பறவைகள் கூடுகளுக்குத் திருப்புவதைப் பார்த்துக் கொண்டு, தேநீர் அருந்துவோம்...

மாலை மங்கி இருள் குழுமபோது எமது பெண்களின் முகத்தில் திருப்பதியும், ஓய்வும், மகிழ்ச்சியும், வெட்குமும் பறவு வதை நாங்கள் கண்டு களிப்போம்....

ஓ! எமது பெண்கள் கடத்திச் செல்லப்பட்டார்கள்...எங்கள் குழந்தைகள் சாகிழ்கப்பட்டு எமது வயல்களிலேயே புதைக்கப்பட்டார்கள்... எமது வயல்களை தரிச பற்றும்படி விட்டுவிட்டு நாம் ஒழுநோம்... ஆ.....வாழ்வே, நம் வாழ்வே...!

பாதையோரத்திலே தனியாக நின் நிருந்த ஒரு பெண்ணைக் கடந்து வண்டி சென்றது. அந்தப் பெண் மிகவும் அழகு, தலையில் முக்காடு போல் போட்டிருந்த ஒரு கெட்டித்துணிபின் மீது, கனமிகுந்த ஒரு கூடை அவளது முதுகு வழியாகத் தொங்கிறது. அவளது ஆடை கணுக்காலுக்கு சுற்று மேலேயும் தெரியும் வண்ணம் உயர்ந்து காணப் பட்டது. பூப்போட்ட அந்த அழகான ஆடையின் மீது, மேலும் ஒரு தடித்த துணியைச் சுற்றியிருந்தாள். அவளது மேனியின் வண்ணத்தை என்னால் விபரிக்க முடியவில்லை! நகர்த்தின் சொகுசு வாழ்க்கை தந்த இரத்தம் வற்றிய வெளுநிய நிறம் அல்ல அது! இயற்கையாகவே செந்திருமான அவளது மேனி, மலைக்காற்றின் குளிரிலும், மலை மீது பகல் முழுக்க காயும் வெபிலிலும் அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு சற்றே கண்றிப் போயிருந்தது... அதுவே அவளுக்கு மேலும் அழகையுடியது.

அவளது கண்மணிகள் வைரம் போன்று மின்னினா. மலைகளை நோக்கியபடி அவள் நின்றிருந்தாள். மலைகளிலிருந்து, யாரோ ஒருவன் அவளுக்காக இறங்கி வருவதை எதிர்பார்த்து நின்றிருந்தாள் போலும்... அவளது கண்களின் பிரகாசம் தான் என்ன?

எதிர்பார்ப்பும், காதலும், இனிய வாழ்வுக்கான போராட்டமும் அவள் விழிகளில் தேங்கி, கடினமாகி, வைரமாக உருவாகி மின்னின. எமது வண்டி அவளைக் கடந்து சென்று அந்தச் சொற்ப வேளையிலேயே அவ்வளவுற்றையும் நான் கண்ணுற்றேன்.

முன்னாளில் என்னுரீலும்.... இவள் போன்றே எதிர்பார்ப்பும், காதல்தலிப்பும் வழிய வாசல் களில் வந்து நின்ற பெண்களுக்கான காலமும் இருந்தது! எமது வாழ்வையும் அபகரித்தபடி... எமது ஜீவனையும் குலைத்தபடி... அவர்களை அந்தியர் எங்கே கொண்டு சென்றன... எமது வீடுகள் பாழ்வெளிகளாகும்படி விட்டு விட்டு நாம் யுத்தத்தின் மீது தள்ளப்பட்டோம்!

இருள் மெல்லப் பரவப் பரவ, மலைகள் மர்மாக மறைந்து கொள்ள ஆரம்பித்தன. பஸ்வண்டியின் முன்பு விளக்குகளின் குறிய ஒரு பிரகாசத்தில், மலைப்பாதை தட்டுத் தடுமாறி முன்னே வளைந்து சிரமத்துடன் ஏறிச் செல்வதை நான் கண்டேன். வண்டி மிகுமயன்று, அதன் ஜீவன் வற்றும் பாக்கு என்னையும் கூந்து கொண்டு உயரே சென்றது. மலையின் உச்சியை மிகவும் நன்றாக இருட்டியிருக்கையில் நாம் அடைந்தோம்.

ஏற்தாள மலையின் உச்சியிடன் வண்டி வழிமறிகப்படுவது போல நிறுத்தப்பட்டது.

எல்லோரும் இறங்கினர். நானும் இறங்கினேன்...

கலிஞர் இங்குவாய் அவர்களின் இணைய மகனின் இயற்பெயர் இங்குவாய் என்பது. மகனின் பெயரால் இவர் கலிஞர் எழுத கொங்களே மகன் இப்பிழைது அணுமிகா என்ற பெயரில் கலிஞர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இங்குவாய் சிற்குதக் கொங்களே கூறினார். இவனது பெயரா நான் பரித்துவிட்டு வாய்த் தொகை அதனால் பெயர்ப்பான் அவாரிகா என்ற பெயரில் கலிஞர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான். இருவந்தும் சிற்குதார்.

நான் பிறந்த போது என்னுடலில் ஒட்டிக்கொண்டது எனக்கு வைத்தப் பொரில் தன் முகம் காட்ட நினைத்தது.... நான் பயந்த போது என் சீந்தனையில் தீணிக்கப்பட்டது நான்கு போ நடுவில் என்னை ஆடைபாளம் காட்டியது. நான் சீந்தீத்த போது விலகி நிற்கிறது இருந்தும் ஒர் அம்மை தழும்பாட்“

எல்லோரும் தமது உடமைகளைக் காவியப்பட வரிசையாக சென்றனர்... நானும் தடுமாறியபடி வரிசையின் கடைசி ஆளாகச் சென்றேன்.

ஓ! உண்மையில் அங்கே ஒரு சோதனைச் சாவடி இருப்பதைக் கண்டேன்...

அக்காவலர்கள், கையில் மிகவிருப்புடன் பற்றியிருக்கும் சுடுபடைக்கலன்களை நான் வெறித்துப் பார்த்தேன். அச் சுடுகுழல்களின் அடியாழத்திற்குள் நான் பார்க்க முயன்றேன்.

ஓரே இருளாக இருந்தது. காலங் காலமாக தொடர்ந்து வரும் இருள் அது.

அதனுள், அடியாழத்தில், வெகு தாரத்தில்... வைரம் போன்று மின்னும் ஒற்றைக்கண் போன்ற ஒன்றைக் கண்டேன்... அது, சற்று முன்னர் நான் கண்ட பெண்ணின் கண்களைப் போல இருந்தது.

அல்ல,... என்னுரீன் எந்தப் பெண்ணின் கண்ணும் அதுபோன்றே இருந்ததாகவும் தோன்றியது.

வாழ்வே! என் வாழ்வே...! என அது எங்கியது....!

அதேசமயம், என்னை யாரோ முகர்ந்து பார்ப்பதை உணர்ந்தேன். கூடவே, எனது பிடரியில் ஒரு பலமான அறை கிடைத்தது.... நான் சுதாகரித்துக் கொள்வதற்குள் ‘பட்டிக்காட்டான்’ என கொக்கரிக்கும் ஆங்காரக் குரல் ஒன்று கடுமாக உறுமியது..

இருவருக்கும் ரேத்த நன்றிகளோடு கலினைத்தயை கீழே பிரசுக்கிட்டிரும்.

**இம்மைத்
தழும்பு**

எனது

கிராமத்தின்

ஓரு வருடம்

விதை விதைத்தாயிற்று

பயிர்கள் இனி முளைக்கும்
சிறுமழை பெருமழை
சீராகவும் சீரற்றும்
வரைகள் நிறையும்
வக்கடைகள் உடையும்

வெள்ளம் வடிய
மண் வார்த்த பயிர்கள்
மெல்ல நிமிரும்

மார்கழி முடியும்
மழை
தூறலாகச் சிறுக்கும்
நிமிர்ந்த பயிர்கள்
காற்றின் மோதலால்
தலை விரித்தாடும்

குடலைகள் பயிரின்
தலையில் ஜனிக்கும்
நிமிர்ந்த பயிர்கள்
நானிக் கோணும்
பருவம் அறிந்த
பறவைகளும் வரும்

குருவிக் காவல்
குடலை காயும்
குடிசைகள் தோறும்
புத்துயிர்ப்பு நிகழும்
கிராமம் ஒரு
கல கலப்பில் வாழும்

அரை வயிறு நிறைய
ஆறுமாதம் ஒடும்
மறுபடியும்
விதை விதைப்பு
சிறுமழை பெருமழை
வரைகள் நிறையும்
வக்கடைகள் உடையும்
தலைவிரித்தாடும் பயிர்கள்
பருவம் அறிந்த
பறவைகளின் வருகை
குடலை காயும் வரை
எனது கிராமத்தின்
குடல்களும் காயும்.

கார்க்கி லெக்கியம்

கடவுள் இருந்தால் பிறகு விதி

இருக்க முடியாது. கடவுள்
யும்புதான். வேறொன்றும் இல்லை.
எல்லாம் அவரிட மிருந்தே எருகின்றன
ஆனால் கடவுள், சுத்தான், விதி,
சூப்பி பேய்கள், தண்ணீர் ஆவிகள்
எல்லாம் நம்பிட உள்ளன. இவை
தவிர காட்டு மோகினிகள் வேறு.
சுதுப்பு நினங்களிலே மர்ம மனிதர்கள்
வேறு. மேலும் மாந்தர்களோ இவை
யனைத்தையுமே நம்புகிறார்கள். இதில்
நமக்கு தலையும் புரியவில்லை. வாழும்
புரியவில்லை. கடவுள் மிருந்து எது
வருகிறது - விதிடி மிருந்து எது
வருகிறது - எதுவும் புரிவதில்லை.

பிரம்மச்சார்பிள்ளை டயரி

கார்க்கி லெக்கியம்

நிந்தரான முறுக்கில.....

ச விப்புணர்ச்சியின் தனள்களை
உடைத் தெரிய வேண்டுமானால்
ஒருவன் தனது ஆத்மாத்த சக்திகளை
நிந்தரான முறுக்கில் வைத்துக்
கொள்ளவும், பகுத்தறிவின் சக்தியிலே
ஆட்டங் காணாத விசுவாசம்
வைக்கவும் வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு உயர்கரமான வாழ்க்கை
யோடு ஜக்கியப்பட்டவர்களுக்குதான்,
உலகத்திலே அது வரையிலேயே ஏற்றி
வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கைகள், விருப்பங்கள்
ஆகியவற்றின் அணையாத
நெருப்பு தழல்களன்யெல்லாம்
வானத்தில் தெரிகின்ற நட்சத்திரங்
களைப்போல் காண தெரிந்தவர்
களுக்குத்தான், அக்களைய தொரு
நம்பிக்கை உண்டாக முடியும்.

ஆனால் ஒகுரோவில் (அந்நகரில்)
அந்தக்கை தழல்களையே காண
முடியவில்லை.

பிரம்மச்சார்பிள்ளை டயரி

L
க
ன்
வ
ரு
கி
ன்
நா
ன்

நீல வானத்திற்கப்பால்
எதையோ
நினைத்து போகின்றான்
நீண்ட உலகத்
துயர்களைய நெஞ்சை
நனைத்து போகின்றான்.....

நமது காலத்தைய
மகத்தான கவிஞர்களில் ஒரு வராகிய
திரு. இன்குலாப் அவர்களின்
செறிவு மிகுந்த பேட்டி
அவருக்கான நன்றியுடன்
இங்கே பிரசரமாகின்றது.

இன்குலாப்

ஓர் அறிமுகம்

பேட்டி க்குள் முழுதாய் நுழையும்
முன் அவரது கவிதை வரிகள் சிலவற்றை
மீளவும் நினைவு கொள்ளல்
பொருத்தமானது என்ற வகையில்
அவரது கவிதை வரிகளில் சிலவற்றை
மாத்திரம் கீழே தர முற்பட்டுள்ளோம்.

கனதியான சில கவிதைத்
தொகுதிகளை - இன்குலாப் கவிதைகள்,
வெள்ளை இருட்டு, கூக்குரல்-என்று
அவர் தமிழலகுக்கு தந்திருந்தாலும்கூட
இங்கே பிரசரமாகும் கவிதைகளின்
பகுதிகள் யாவும் பொதுவில் இன்குலாப்
கவிதைகள் எனும் ஒரே திரட்டில்
இருந்து பெறப்பட்டவையாகும்.

மற்ற திரட்டுகளிலிருந்தும்
கவிதைகளை தொட்டுக் காட்டி
மிருக்கலாம் என்ற விருப்பம் எம்மிடையே
ஆழமாய் விரவி நின்றிருந்தாலும்கூட
இடவசதி என்ற நிரப்பந்தத்துக்கு நாழும்
கீழ்ப்படியவேண்டியே இருந்தது.

சில வரிகள்:

புதிய தலைமுறையும்,
புதிய சமூகமும்:

தன்னளவில் தானே ஓர் இளம்
தலைமுறையினரின் காத்திரமான
பிரதிநிதி யாழிருந்தும், தன் இளமைக்
கால வரிகளை புதிதாய் திரண்ட ஒரு
இளம் தலைமுறையினருக்கு
சந்தோஷத்துடன் அாப்பணிப்பதை
தனது பண்புகளில் ஒன்றாய் இவரது
எழுத்துக்கள் கொண்டிருந்தன.

பார்த்து வியந்து அவர் தீட்டிய வரிகள்
ஓர் புதிய கலாச்சாரத்துக்கான ஒளிப்
பிடிப்பை உள்ளடக்கி நிற்க தவறவில்லை.

மானுட வரலாற்றில் சலிப்பு
தட்டும் வகையில் தரக்கி பிடிக்கப்படும்
'எம் மதமும் சம் மதமே' என்ற
வகையிலான மத-இன் ஒற்றுமையை
தாண்டி புதுவரவு கண்ட இளைய
தலைமுறையினரை பின்வருமாறு
வரவேற்றார்:

பைய உதடசெத்த
பாலர்கள் வையத்தில்

தெய்வம் தொழாமல்
சைவம் புரியாமல்
நெற்றியில் சாம்பலுமின்றி
மார்பில் சிலுவையுமின்றி
தலையில் தொப்பியின்றி
பூரிமில் பாத
புது கவடு
வரைபவராய்
வருகின்றார் வருகின்றார்
வாலிப மானுடங்கள்.....

(யுசு பிரளையம்)

மதங்களின் ஒருமைப்பாடு.
இளைஞர்களின் ஒருமைப்பாடு என்பன
சம்பந்தமான கவிஞரின் கருத்து
பிரவாகம் இப்படியாய் ஓர் புது
வரைவிலக்கணம் பெற்றது. தமிழ் ஓர்
குறிப்பிட்ட வரலாற்று கட்டத்தில்
குறித்திக்கில் புதிய வரைவிலக்க
ணத்தை, புதிய உருவை பெற்றதை
குறித்து நிற்பதாய் உளன் இவ்வரிகள்.

ஆனால் பிறிதொரு
கண்ணோட்டத்தில், மதங்கள் பொறுத்து
இக்கவிதைமுன்வைக்கும் விமர்ச
னங்களைவிட இங்கு நம் மனதில்
பெருதும் தைக்கக்கூடியதாக இருப்பது,
இங்கே மனிதனுக்கு மனிதனில் உள்ள
நம்பிக்கையை, மனிதனுக்கு வரலாற்றான்
நகர்வில் இருந்த ஈடுபாட்டை இவ்வரிகள்
வெளிக் கொண்டிரும் முறைமையேயாகும்.

இதையே இன்குலாப் அவர்களின் எழுத்தில் காணக்கிட்டும் தலையாய் சிறப்பு என குறிக்கலாம்.

எதிர்காலம் குறித்தும், இளைய தலைமுறையினர் குறித்தும், பொதுவில் மனிதன் குறித்தும் அவர் கொண்டிருந்த அளப்பரிய நன்னமிக்கை வீச்சானது, இவரது எழுத்தை வாசிக்கக்கூடிய குறிப்பிட்ட இளைய தலைமுறையினர் மத்தியில், மேற்படி தொற்றை வலிமையுடன் ஏற்படுத்தும் வண்ணம் பலம் பொருந்தியதாக இருந்தது.

புதிய நாகரீகம் குறித்து கதைத்த போது, அந்நாகரீகத்தை வெறுமனே போற்றி பாடுதலோடு இவர் வரிகள் நின்றுவிடவில்லை.

அந்நாகரீகத்தை ஏற்கப் போகும்ஓர் சந்ததியினருக்கு. அச் சந்ததியினருக்கே உரித்தான கம்பீரம் யாது என்பது குறித்தும் தோழமையோடு தெரியத் தந்தார்.

நாகரீகத்தின் புதல்வர்கள்
நாங்கள்
இந்த புன்மையை
எப்படி பொறுப்போம்

பொங்கும் மானுட
புரட்சி அலைகளாய்
பொய்மை வேகத்தை
சாடுகின்றோம்.

வீராங்கனைகள் வரு கின்றோம்
வீராதி வீரர்கள் வரு கின்றோம்.

இந்த கம்பீரத்தை - எந்த, எத்தகைய புரட்சிக்குமுறிய - முன் நிபந்தனையாகிய இக் கம்பீரத்தை - நம் காலத்து இளைய தலைமுறையினரிடம் இப்படியாய் ஆழப் பதித்த ஒரு காரணத்தால் மாத்திரமே இக் கவிஞர் நம் காலத்து நம்பிக்கை கவிஞராக ஜோவிக்கின்றான்.

ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகளாய் செல்லாத்துப் போன் சித்திரங்களின் சொந்தக்காரர்களை தாண்டி விமரிசிக்க முற்பட்ட ஓர் இளைய உலகத்தை இப்படியாய் தன்னமிக்கையுடன் மாத்திரமல்ல - ஆனால் மிகுந்த கவித்துவத்துடன் கூடவே கர்வத்துடனும் சொற்செறிவுடன் போற்றி பாடுகின்றான்

தரையின் திரைகளிலே
சித்திர தூரிகையாய்
வரு கின்றார் வரு கின்றார்
(யுக பிரளயம்)

ஆம். புமியின் திரைகளில் புதிதாய், முற்றும் முழுதாய் புதிய சித்திரத்தை ஆக்கக்கூடிய திராணி படைத்தவர்தாம் என்ற நம் பிக்கையை வெளிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

இந்திய பண்பாடு:

இனி, மேற்படி சரித்திர தூரிகை தன் புதிய சித்திரத்தை தீட்டிக் கொள்ளும்பொழுது தனது சமூகத்தில் காணக்கிட்டும் பழையகளை விசாரிப்பது தவிர க்க முடியாததாகின் நது. எம்மிடையே பெரிதாய் போற்றி சிலாகிக்கப்படும் இந்திய பண்பாடு குறித்த கவிஞரின் எண்ண ஒட்டம் பின்வருமாறு பிரவாகம் கொள்கின்றது:

தங்க ரத வேந்தரெல்லாம்
சண்டையிட வரு கின்றார்
சண்டையிடும் வேந்தான் பின்
தஃப்பை பிடித்தவராய்
குருக்கள் வரு கின்றார்
குருக்களின் பின்னால்
கூறுப்பட்ட மானுடத்தின்
குலம் வரு கின்றது.....

குதிரை குளம்படியில்
குஞ்சரத்தின் காலடியில்
தங்க ரதங்களின்
சக்கரச் சூழ்சியில்
வேவின் வெறிவிச்சில்
வாளின் கூர் முனையில்
மானுட வடிவங்கள்
மண்டை உடைபடுகின்றார்.

மனிதர்கள் கூறுப்படுத்துவதில் மதங்கள் ஆற்றக்கூடிய பயங்கர பங்களிப்பு குறித்து தெரியத்தகும் கவிஞர் அவற்றின் பயன்பாடு குறித்தும் விசாரிக்க தவறவில்லை:

நெற்றியின் சாம்பல்
நிற்கிறது படுக்கிறது
மார்பு சிலுவையில்
இதயம் அழுகிறது
தொப்பியின் கீழே
குனியம் படர்கின்றது....

ஆம். கார்க்கி கூறுவதுபோல் பொதுவில் சராசரி புத்திலீவிகளின் அரசியல் கடமையான சமூக முரண்களை சமரசம் செய்தல், நியாயப் படுத்தல். அழகு படுத்தல் எனும் புன்மைகளை தாண்டி இக்கவிஞரின் கவிதை தனக்கே உரித்தான ஒளிப்பிழைப்பை ஏற்றி துணிவுடன் நடக்கின்றது.

மகாத்மாக்களின் அரசியல்:

இந்திய பண்பாட்டையும் மதங்களின் பயன்பாடுகளையும் தயவு தாட்சன்யமின்றி விமர்சிக்கும் கவிஞர் இப்பண்பாடுகளோடு ஒட்டிப் பிறந்து பின்னி பினைந்து வேர் கொண்டுள்ள சக அரசியல் தத்துவங்களையும் கேள்விக் கண்கொண்டு பார்ப்பது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

வென்மணி சம்பவத்தின்போது உயிரோடு தீயிலிட்டு கொஞ்சத்தப்பட்ட கூலி விவசாய மக்களினதும் அவர்தம் பச் சிளம் குழந்தைகளினதும் ஆத்மாக்களின் கேள்வியாக, அவர்களது பிரதிநிதியாக மக்காத்மாவை நோக்கி பிசிரின்றி கேட்கின்றார்:

உங்கள்
பொக்கை வாய்
சிரிப்பில்
தேவதைகள் அல்லவா
பூத்தெளிப்பதாகக்
கணக்கிட்டு
எங்கள்
கைக்கட்டிக்
கிடந்தோம்.

எங்கள் நுகத்தடிகளை
உங்கள் கைப்பிரம்பு
நெருப்பு கல்லறையில்
அடித்து நொருக்கும்
என்றல்லவா நாங்கள்
அசையாது கிடந்தோம்.....

உங்கள் கைம்பிரம்பு
ஒரு குளியக்காரனின்
மந்திரக் கோல்
போலாகி விட்டதே.....

தர்மத் தோல்
உங்கள் வாரிசகள்
அகிம்சை கீதம்பாடி
நகர் வலம் வரு கையில்
எங்கள்
சோதர
சோதரயிரின்
ரத்தத்தில், கண்ணீரில்
தர்ம சக்கரங்கள்
புதைந்து விடுகின்றனவே.....

இந்த பின்னணியில், இந்த கண்ணீரின் பின் னணியில் தான் பின்வரும் வரிகளை தீ கொண்டு தீட்டுகின்றார் கவிஞர் தனது இன்னுமொரு கவிதையில்:

முடிய

வாழ்ந்த துண்டா

நாம்

வாழ முடிந்ததுண்டா
வடியும் கண்ணீரும்
நம் வாழ்வும்
பிரிந்த துண்டா
நாங்கள்
விடியல் கீதங்கள்
பாடுகின்றோம..... என.

மனித நேயம்:

இன் குலாப் கவிதைகளில் காணக்கிட்டும் மனித நேயம் என்பது இக்கவிஞனின் நன்மையை மிகச் சரந்த இதயத்தை எமக்கு படம் பிடித்து காட்டுவதாயுள்ளது.

பூச் கள் பொறுத்தும் , சருகுகள்பொறுத்தும் , விலை மாதர் பொறுத்தும் , காதல் பொறுத்தும் இவர் வெளிப்படுத்தும் எதிர்விளைகள் நன்னமானது . நாகரீகமானது . அடிமட்டத்து மக்களின் வாழ்வியல் நலனில் இருந்து வேறுபடாதது .

உருகிய எஃகைப்போல் கவிதை வடித்த இதே கவிஞரா விஞ்ஞான சமயங்களில் இப்படி பூவிதழின் வருடலைப் போன்ற சில காவியங்களையும் ஆக்ஷியுள்ளான எனும் கேள்வியை வாசிப்போர் நெஞ்சத்தில் இவை எழுப்பவே செய்கின்றன.

'இந்த சமாதியிலே' எனும் பின்வரும் கவிதையில் இவரது தயர் கொண்ட நெஞ்சத்தின் மரகத மென்மையை , பட்டு வருடலை , அனிச்சைப்பு மென்மையை நாம் நன்கு ஸ்பாரிசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இந்த சமாதியிலே

என்
இதயத்தை நான்
விடைத்தேன்.
இந்த சமாதியின் மேல்
என்
இரு விழி நீர்
தெளித்தேன்.

வின்ன படங்களைப் போல்
மலர்ந்த
செழியின் மகுடங்களே
என்ன கனவுகளால்
உங்கள்
வன்னை வன்னனங்களோ?
வான சன்னதியில்
வெளிச்ச
வன்னை தீபங்களாய்

மானின் கல்லறையில்

அழகாய்
மலரும் புள்ளிகளே!

எந்த ஆசைகளால்
நீங்கள்
இவ்விதம் மலர்ந்தீர்
எந்த ஏக்கங்களால்
நீங்கள்
இவ்விதம் உதிர்ந்தீர?

இதே போன்று 'சருகுகள்' எனும் கவிதையும் குறிக்கத்தக்கது . இரு பகுதிகளாய் விரியும் இக்கவிதையின் ஆரம்ப பகுதி பச்சை மரங்களில் மலர்வு கண்டு , பின் முதுமை எய்த , சருகாய் உதிர்ந்து வீழும் பட்டிலைகள் பொறுத்தாய் அமையப் பெற்றனது.

கிளிப் பச்சை
இலை வடிவாய்
கிளைத் தெரு வினில்
கூத்தடித்தேன்....

வாழ்ந்த காலத்தில்
நான்
மரத்தின் பச்சைப் பட்டு
வீழ்ந்து கீடுகின்றேன் நான்
உடைந்த சங்கீத தட்டு

கவிதையின் தொடர்ந்து வரும் பகுதி பின்வருமாறு விரிகின்றது:

பாதை அரும்புகளாய்
முளைத்த
பாட்டாளி குழந்தைகளோ
இன்று
நீதி குன்றியதால்
நெளிகின்றார்
சருகுகளாய்....

இந்த எதிர்பாராத ஒப்புவழை வாசகண ஒரு கணம் திக்குமுக்காட வைத்துவிடுகின்றது . இயற்கையை வர்ணிக்கும் கவிஞரின் கவித்துவத்தோடு ஒன்றி நகரும் எங்களை கவிஞர் நிமரென பூமிக்கு . தெருவுக்கு அழைத்து வந்துவிடுகின்றான்.

இது ஒரு புறம் இருக்க இந்த கவிதையிலும் , இக்கவிஞரின் இதயத்தில் ஆழமாய் குடியிருக்கும் சோகக் குரலை , ஏக்கக் குரலை நாம் கேட்க கூடியதாகவே இருக்கின்றது.

உண்மைதான் . இறுதியில் தன் சூச கவிகளை நோக்கி குரு வெழுப்பிய ஒருநாகரீகமிக்க கவிஞரின் ஏக்கக் குரலாகவே இப்பாடல் முற்றுப்

வாழ்ந்த காலத்தில்

நான்
மரத்தின் பச்சைப் பட்டு
வீழ்ந்து கீடுகின்றேன்
நான்.

உடைந்த சங்கீத தட்டு
பூமி கருப்பையிலே
விடை போட்டு
மரமாக்கும்
சாமி மனிதர்களே
சஞ்சல சங்கீதம்
கேட்கலையா?

சிறை அழுததற்கு
கண்ணீர் சிந்துவீர்
ஆறாக.
மாதவி தயர் கேட்டு
நீங்கள்
வருந்துவீர
கடலாக.

பாதை அரும்புகளாய்
முளைத்த
பாட்டாளி குழந்தைகளோ
நீதி குன்றியதால்
இன்று
நெளிகின்றார்
சருகுகளாய்....

சிலம்பு தவித்ததென்று
ஒரு
சிலப்பதிகாரம் கண்டார்
புலம்பி தவிக்கின்றேன்
காற்றில்
புரண்டு தவிக்கின்றேன்
....
ஒந்து
புலவனும்
பாடலையே....

இத்தொகுப்பில் உள்ள 'சேரி குமாரி ஒரு விடுகை போடுகின்றாள்' எனும் கவிதை விலைமாதரின் கொடுர வாழ்வியல் தொடர்பானது.

கண்ணதாசனின்பார்வையில் , காந்தியின் பார்வையில் இன்னும் என் ணற் ற இத் தகையோரின் பார்வையில் பெண் பெண்ணாகத்தான் கிடந்தாள் . ஜீவிக் கவில்லை . பிரமச்சாரியத்தை கைப்பிடித்த காந்தி ஓர் அம்மையாருடன் ஆடை களைந்து படுத்து . அந்திலையிலும் தனது உணர்ச்சி தூய்மை கெடுகின்றதா என்று பார்த்துக் கொண்ட சங்கதிகள் . ஆராம்ச்சிகள் அன்றாடம் . (கிரைவில் ஒப் இன்டியா-மேற்கோள் - இலாவேனில்)

கண்ணதாசன் வகையறா
க்களைப் பற்றி கூற வேண்டிய
அவசியமே இல்லை.

இந்த அனைத்து சம்பவங்களும்
இவர்களின் அனைத்து அனுபவங்களும்
பெண்களின் மீதான ஆக்கிரமிப்பை
சகஜமாக்கின.

ஆனால் சமூகத்தின்எண்ணற்ற
இத்தகைய முரண்களை நியாயப்
படுத்தவோ, சமரசம் செய்யவோ
நோக்கில் லாத இன்குலாப் பின்
எழுத்துக்களோ இம் முரண்களின்
தாற்பரியத்தை தோலூரித்து மேற்படி
மனிதர்களின் நாகரீகங்களை கேள்விக்
குள்ளாக்குவதாய் இருந்தன.

அவரது வாரிகளில் ஒரு
விலைமாதுரின் கேள்வியை பாருங்கள்:

மெத்தை வீட்டு
ரத்தின் சபாபதி
அருகில் வா
கொஞ்சி உரசலாம்
என்பான்.

ஆசை தீர்ந்தால்
அடித்து விரட்டுவான்.
எப்படி விரட்டினாலும்
என்னை விடமாட்டார்
என்னை நினைத்து
பாடிக் கொண்டே
எனக்காய் பாடும்
இதயம் இருக்கையில்
மெத்தை வீட்டு
சொத்தைகள் ஏதற்கு?
இச் சுந்தரன் யார்?

என்று விடுக்கதைபோல் கேள்வி
தொடுத்து கவிஞர் பின்வருமாறு
பாடலை முடிக்கின்றார்:

என்னை விரும்பும்
இரவு காதலர்
இத்
தெய்வங்களை விட
சிறந்த காதலர்
தெரிய வில்லையா
என்
சிந்தை கவர்ந்தவர்
இளகிய கம்பியின்
உமிரை இழைத்தவர்
சிட்டின் அழகுபோல்
சிறகு பெற்றவர்
பறக்க தெரிந்த
கறுப்பு சீரகம்....
இவரை
கொச வென்று
நீங்கள் குறை கூறாதீர்...!

மேற்படி சமூக புன்னமையின் குருதி
உறிஞ்சும் பண்பை இப்படி
வெளிக்கொணர ஒருவனின் அறநெறி
பிரகாசமானதாய் இருக்க வேண்டிய
உள்ளது.

ஓர் வசதியான ஒப்புவழைக்காக
கண்ணதுசூனைநோக்குவோம்:
துடிப்பதுதான்தோக்காக
தங்களை ஒப்புக் கொடுத்துவிட்ட
பெண்களுடன் ஈடுபடுவதும், ஒரு
தனிமனிதன் தன் உடல் நிலைக்கும்
வசதிக்கும் ஏற்ப செய்யும் ஒன்றே
தவிர அதனால் சமுதாயத்தின்
எந்த அங்கும் பாதிக்க
ப்படுவதில்லை.

கண்ணதாசன்-

முட்டைகள்
கிடக்கலாம்
கால்கள்
மோதிவிடாதிருக்கட்டும்....

இப்பாடல் குறித்து, இக்கவிதை
தொகுப்புக்கான தன் முன்னுரையில்
பிரஸ்தாபிக்கும் இளவேனில், இது ஒரு
பொதுவுடமைவாதிக்கே உரித்தான
சிந்தனைப் போக்கு என சரியாகவே
குறிக்கின்றார்.

இன்குலாப் பின் மகத்தான
மனிதனேயம் குறித்து கார்க்கியின்
வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்
தவிர்க்கமுடியாத, இதன் மறுபுறமாய்
சமூகத்தின் புன்னமைகளை இப்படி இவர்
வெறுப்போடு சாடுவது - என்றாகிறது.
ஆந்தை கூட்டங்களுக்கும், இருளின்
ஆத்மாக்களுக்கும் எதிராய் இவர் கவித்தீ
உமிழ்வது அதிசயமானதல்ல.

இதேபோன்று கண்ணதாசன்
களை, வைரமுத்துக்களை பாராட்டும்
ஒளி வெள்ளத்தில் இவர் நாமம்
மறைக்கப்படுவதும் - தர்க்க ரீதியான
ஒன்றே.

மக்களின் நலனில் இருந்து
அந்தியமுறாமல் தீட்டப்பட்டிருக்கும்.
அனைத்தையும் கவனமாக பரிசீலிப்புக்கு
உட்படுத் தியபின், அதற்குரிய
பின்னனிக்களையும் அறிந்து பின், சற்றே
நிதானித்து, பின் இறுதியாய் அவர்
பொறுத்தும் அவரது உலகம்
பொறுத்தும் அவரது கவிதை
வரிகளையே இரவல் பெற்று
பின்வருமாறு கூறத்துணியலாம்.

காலைகளில் அவன்
வாழவில்
மகிழ்ந்தானா
தன்
வசந்தபூமியை
நினைப்பதல்லால் ஒரு
மயக்கம் கொண்டானா.
....

நீல வானத்திற்கப்பால்
எதையோ
நினைத்து போகின்றான்
நீண்ட உலகத்
துயர்களை நெஞ்சை
நனைத்து போகின்றான்....
(பாடகன் வருகின்றான்)

எமது யாசிப்பு மேலும் அநேக
கவிதைகளை படைக்க அவர் மேலும்
திராணிகொள்வார் என்பதே.

உண்மையில்

எனக்கு

பிறந்த தீகதி

என்பது

சரியாக தெரியாது.

கிண்டுலாப்

நேர்முகம்

● உங்கள் இலக்கிய - அரசியல் வரற்று எப்படி ஆரம்பித்தது. அரசியலில் இருந்து இலக்கியத்தை நோக்கி வந்தீர்களா அல்லது இலக்கியத்தில் இருந்து அரசியலுக்குன் பிரவேசித்தீர்களா?

என்னுடைய மூலமே இலக்கியம் தான். அதன் பரப்பு விசாலித்து அதற்கடாக அரசியலுக்குள் பிரவேசித்தவன் நான். இனமை காலந் தொட்டே எனக்கு கவிதைகளில் நெருக்கமான ஈடுபாடு. கவிதை என்று சொல்வதை விட பாடல்கள் என்று சொல்லலாம். சினிமா பாடல்கள், நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் என அவை பலதரப்பட்டவை.

என் சகோதரி ரொம்ப இனிமையாக பாடுவார்கள். அவ்வளவும் பக்தி பாடல்கள். தியாகராஜ பாகவதர் மீது ரொம்பவும் ஈடுபாடு அவர்களுக்கு. அவங்க இறந்து போயிட்டாங்க. அந்த மாதிரி குரல் சிலருக்குத்தான் வாய்க்கும் போல் தோன்றுகிறது.

நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து பாடுவேன். எனது சகோதரர் அவர்கள் என் சகோதரி பாடுவதற்காக திரைப்பட மெட்டுக்களில் பக்தி பாடல்களை எழுதி கொடுப்பார். நாளைதைவில் நானும் எழுதி கொடுக்க ஆரம்பித்தேன்.

இதுவே ஒரு போட்டியாகி நான், பாடல் எழுத முனைய - என் வீடு நான் அறியாமலேயே எனக்கு ஒரு பயிற்சி கூடமாக இருந்து வந்துள்ளது எனலாம்.

● பெற்றோரது ஊக்குவிப்பு இந்த குறலில் எப்படி இருந்தது?

எனது அன்னை கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள். தந்தையும் முறையான ஏட்டுக் கல்வி இல்லாதவர். மருத்துவர். சித்தர்களின்

எழுத்துக்களில், இல்லாமிய இலக்கியங்களில் அவருக்கு ஆழந்த ஈடுபாடு இருந்தது. முக்கியமாக ஸ்வூப்பிகளை அவர் விரும்பி படிப்பார்.

● குடும்ப வட்டத்துக்குள்ளேயே ஓர் படைப்பாளியாக உலர் வந்த நீங்கள் எப்பாற்று சுறுகத்தின் மூன் ஓர் படைப்பாளியாக பிரவேசம் கண்டார்கள்?

அப்பொழுது எனக்கு ஒரு பதினாறு வயதிறுக்கும். நான் எனது மாணாக்க வாழ்வை ஆரம்பித்ததே இரண்டொரு வருடங்கள் தாமதித்துத்தான். அதாவது ஐந்து வயதில், ஏனையோரைப்போல், நான் பார்ஸிக்கு போகாதவன். ஆறாவது வயதில் போனவன். நான் ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கையில் அப்பொழுது எனக்கு பன்னிரண்டு வயது தாண்டியிருக்கும். ஒரு நாடகத்தை நானே எழுதி பங்கேற்று, பாடசாலையில் அரங்கேற்றியிருக்கின்றேன்.

அதற்கு பிறகு நான் குறிப்பிடக்கூடியது பாரதிதாசனின் அறிமுகம் தான்.

● அது எந்த காலப்பகுதியில் நடந்தது. மின்னணி யாதைங்று கூறுவீர்களா?

நான் நினைக்கின்றேன் ஆறு அல்லது ஏழாம் வகுப்புகளில் இருக்கும் போதே பாரதிதாசனின் அறிமுகம், எனக்கு கிட்டியதென்று. அதற்கு காரணம் என் அண்ணாதான்.

எனது அண்ணா நிறையவே புத்தகங்கள் படிப்பார். அனைத்தும் தீராவிட இயக்க புத்தகங்கள்தான். அவருக்கு ஒரு நண்பர் இருந்தார். இலங்கையில் குருநாகலில். அவர் ஒரு வசதி படைத்த நண்பர். அவர் எனது சகோதரருக்கு எத்தனையோ நூல்களை அனுப்பி வைப்பார். அண்ணா துரையினது,

என் சகோதரி ரொம்ப இனிமையாக பாடுவார்கள். அவ்வளவும் பக்தி பாடல்கள். தியாகராஜ பாகவதர் மீது ரொம்பவும் ஈடுபாடு அவர்களுக்கு. அவங்க இறந்து போயிட்டாங்க.

வினாநேந்தீவு ஆச்சிக்ஞு

அலைகளின்மீது பனைக்கரம் உயர்

எப்போதும் இருக்கிற
என்னுடை ஆச்சி.

காலம் காலமாய் உன்னைப் பிடித்த
பிசாக்கள் எல்லாம் தோற்றுப் போயின

போர்த்துக்கீசரின் எலும்புகள் மீதும்
தென்னந் தோப்பு.
நானும் என் தோழரும்
செவ்விளாநீ திருடிய தென்னந் தோப்பு.

தருணாங்களை யார் வென்றாலும்
அவர்களுடைய புதைகுழிகளின் மேல்
காலத்தை வெல்லுவாள் எனது ஆச்சி.

என்ன இது ஆச்சி
மீண்டுமுன் கரைகளில்
நாங்கள் என்றோ விரட்டியடித்த
போர்த்துக்கீசரா?
தோல் நிறம் பற்றியும்
கண் நிறம் பற்றியும்
ஒன்றும் பேசாதே.
அவர்கள் போர்த்துக்கீசரே...

எந்த அன்னியருக்கும் நிலையில்லை
எனது ஊர் நிலைக்கும் என்பதைத் தவிர
எதனை எண்ணி நான் ஆறுதல் அடைவேன்
நாளையிந்தப் போத்துக்கீசரும் புதைய அங்கு
கரும்பனைத் தோப்பெழும் என்பதைத் தவிர
எதனை எண்ணி நான் ஆறுதல் அடைவேன்.

ஆச்சி
என் இளமை நாள் பூராக
ஆடியும் பாடியும் கூடியும் வாடியும்
தேடிய வாழ்வெலாம்
ஆழமை நான் உனது கரைகள் நீள
புதைத்து வந்தேனே.
என்னுடன் இளாநீ திருட
தென்னையில் ஏறிய நிலவையும்
என்னுடன் நீர் விளையாட
மழை வெள்ளத்துள் குதித்த குரியனையும்
உனது கரைகளில் விட்டுவந்தேனே
என் சந்ததிக்காக.

திசைகாட்டியையும் சுக்கானையும்
பறிகொடுத்த மாலுமி நான்
நீர்ப்பாலைகளில்
கனவு காண்பதுன் கரைகளே ஆச்சி.

நீ நிலைத்திருப்பாய் என்பதைத் தவிர
எதனைக் கொண்டு நான்
மனம் ஆற என் ஆச்சி.

கருணாநிதியினது, பாரதிதாசனுடையது, இப்படி.....

பாரதிதாசனில் ஆரம்பித்த நான் அப்படியே மெல்ல விசாலித்து பாரதியில் ஈடுபாடு கண்டேன்.

● இது எந்த காலப்பகுதி?

அறுபதுகளில் என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் நான் பிறந்தது 1944 இல். மன்னிக்கவும். உறுதியாக கற்முடியாது. 43 அல்லது 44. ஏன் என்றால் பள்ளியில் 44 என்று கொடுத்திருந்தார்கள். உண்மையில் எனக்கு பிறந்த திகதி என்பது சரியாக தெரியாது.

இந்த விபரங்கள் நடக்கும்போது எனக்கு பதினான்கு அல்லது பதினைந்து வயதிருக்கலாம்.

● ஏற்கு ?

இதன் பிறகு எனது பிழுசி வகுப்பில் திரு. மீரா ராசேந்திரன் அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவரும் அப்பொழுதுதான் முதன் முதலாய் வேலையில் சேர்ந்திருந்தார்.

ரொம்பவும் சிறப்பாக புதிய, புதிய இலக்கியங்களை எல்லாம் எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி மிக சிறப்பாக வகுப்புகளை செய்தார்.

● திரு. மீரா அவர்களுக்கு அந்தக் காலப்பகுதியில் எத்தனை வயது இருக்கும்?

ஓர் இருபத்தெஞ்சு இருக்கலாம்.

● அப்படி என்றால் ஓர் இறை விரிவுரையான்.

ஆம். அந்த காலத்தில் அவர் ஓர் திராவிட இயக்க சார்புடையவராய் இருந்தார். இருந்தாம் ஒரு சொல்லிலை கண்ணோட்டத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். சீவுகங்கையை ஒரு நகர்ன்னு சொல்ல முடியாது. நகர் சார்ந்த பெரும் ஊர். அப்படின்னு வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அப்பொழுது சில நல்ல அருமையான ஆசிரியர்கள் எங்களுக்கு வாய்த்தார்கள்.

ஆங்கிலத்துக்கு பிரேரங்கள். அவர் ஒரு மலையாள ஆசிரியர். அவரும் அப்பொழுதுதான் வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தவர். ரொமாஷ்டிக் இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு அதிகம் அவருக்கு.

பைரன், கீற், தெல்லி இவர்கள் ரொம்பவும் இஷ்டப்பாடு கொண்டவர் அவர்.

வகுப்பை ரொம்பவும் உணர்வழிப்புமா நடத்துவாங்க அவுங்க. ஒருமுறை ஸார்ட் பைரானுடைய ‘ஜஸ் ஓப் கிரீஸ்’ அப்படிங்கிற கவிதையை ஆங்கிலத்தில் நடத்தினார்.

நாங்களோ தமிழ் வழியாக படித்து விட்டு போகக் கூடிய பிள்ளைகள். ஆங்கிலத்தில் புரிந்துக் கொள்வது என்பது எங்களுக்கெல்லாம் ரொம்பவும் கடினமாக இருந்தது.

ஆனால் அந்த கவிதையோ ஒரு நல்ல கவிதை - ஆகவே கவிஞருடைய செய்தி எங்களுக்கு போய் சேர்ந்ததாக வேண்டுமே என்று அக்கறை கொண்ட அவர் திரு. மீராவை அழைத்து இதை தயவு செய்து தமிழில் நடத்துங்க என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதை ஏற்று திரு. மீரா ராசேந்திரன்

அவர்களும் அதை எங்களுக்கு தமிழில் நடத்தினார்.

பிறகு, இதுமாதிரி யாராவது தமிழில் எழுதினால் நல்ல இருக்குமே என்று கேட்டார்.

நான் அடுத்த நாளே ஒன்றை எழுதி அவரிடம் காண்பித்தேன். புறநானுறை குழல். அங்கு நடந்த போர்கள் இவற்றை யெல்லாம் ஒரு குழலாக வைத்து அந்த கவிதையை செய்திருந்தேன்.

இப்படியாய், ஓர் உணர்வுட்டக்கூடிய குழல், எங்களுக்கு வாய்ப்பாய் அமைந்திருந்தது என்னாம்.

அருமையான ஆசிரியர்கள். மறக்க முடியாது.

குப்பையான்னு ஒரு ஆசிரியர். நெருப்பு மாதிரி இருப்பார். தமிழ் உணர்வு வியாப்பித்து இருக்கும்.

ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள்னு நினைக்கிறேன். சாதிய எதிர்ப்பும் அதன் வழியாக நில மான்ய எதிர்ப்பும் நிறையவே அவரிடம் விரவி இருந்தது.

இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் தொடக்க பள்ளிகளில், முன்றாம் வகுப்பில் படிக்கும் போது ஒரு நாடகத்தில் நடித்தேன். ஐந்தாம் வகுப்பில் ஒரு நாடகம் எழுதினேன். ஆனால் அதையெல்லாம் பெரிதாக சொல்லி விட முடியாது.

முனாவது படிக்கும் போது அழகர்ச்சாமின்னு ஒரு வாதத்தியார் இருந்தார். அவர் என்னை ஒரு கொள்ளை கூட்டத்து தலைவனா நடிக்க சொன்னார்.

அதில் பாடுன பாட்டு இன்னும் எனக்கு நினைவில் இருக்கு.

‘நம் வேலை ரெய்ய வேலையாம்’

அப்படிங்கிற பாட்டு.

‘நம் வேலையும் ரெய்ய நல்ல வேலையாம்.

நானு பூர வேலை செஞ்சி கூலி இல்லை என்கிறான்.

நாய்க்கு சேத்த பேரட்டு அத நடு வீட்டில் வைக்கிறான்

உள்ளதை கொடுவென்று உழைத்தவன் கேட்கிறான்

கள்ளத்தனம் என்று அவனை காலங்கு உதைக்கின்றான்

வெட்ட வெரியில் வேலை செய்த பாட்டரை மக்களும்

கட்ட துணியுமில்லாது கதறகின்றாரோ பணக்கரன் கொட்ட மாடு

ஜன்னலை

பட்டு துணியால் அடைக்கின்றனனே.....”

இப்படியெல்லாம் அந்த பாட்டு அமைந்திருக்கும்.

இப்படியாய் எனது பள்ளிக்கூட குழலும் உயர்நிலை பாடசாலை குழலும் அமைந்து கிடந்தது.

68 டசம்பரில் நடந்த வென்மணி சம்பவம் என் வரத்வில் ஒரு திருப்பு முறையை ஏற்படுத்தியது என்ற சொல்லலாம்.

நான் எழுதுவது சின்னத்தனமாய் இருக்கே என்றெல்லாம் சொல்லாமல் அவர்கள் என்னை ஊக்குவித்தார்கள்.

பிறகு, உயர்நிலைப் பள்ளியில் மரியா ஜான்னு ஒரு ஆசிரியர் கணித ஆசிரியர்.

ஆனால் சுய மரியாதை தன்மான இயக்கத்தை சார்ந்தவர். பிறகு, முத்துசாமின்னு ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர். பொதுவுடமை சிந்தனைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். பிறகு தமிழை திறப்பாக கற்று தந்த கோவிந்தசாமி. ஆங்கிலத்தை திறப்பாக கற்று தந்த திரு. டி.ஆர். சீனிவாசன் அவர்கள்.

இவர்களெல்லாம் ரொம்பவும் உணர்வு ஊட்டியவர்கள். இலக்கிய ஈடுபாட்டையும் சமூக உணர்வையும் தீவிரமாக எனக்கு ஊட்டியவர்களில் திரு. சுப்பையா, திரு. கருப்பையா போன்ற ஆசிரியர்களின் பெயரை நான் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். ரொம்பவும் அற்புதமாக அதையெல்லாம் செய்தார்கள் அவர்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

● இந்த சூழல், காலத்தின் நகர்வேரடு உங்களை எங்கெங்கே நகர்த்தி சென்றது. இந்தக்கவில் நீங்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாய் கொள்ளக்கூடிய ஏனைய அம்சங்கள் யானா?

புதுமுகம் படிக்கும் போது எனது தந்தை இறந்து போனதை நான் குறிப்பிடலாம்.

எனது தந்தை இறந்ததால், புதுமுக வகுப்பை முடித்த நான், எனது படிப்பை மேலும் தொடர முடியாமல் ஓர் கடையில் சிப்பந்தியாய் வேலைக்கு சேர வேண்டி நேர்ந்தது.

பின்னர் ஓர் இடைவெளிக்கு பின்பே மீண்டும் மதுரை தியாகராசா கல்லூரியில் சேர்ந்து என் படிப்பை முடித்தேன்.

தியாகராசா கல்லூரியில் பல்வேறு வகையான பேராசிரியர்கள் எனக்கு கிட்டினார்கள்.

ஓளவை துரைசாமியின்னை, ஓளவை நடராசன், சங்கர நாராயணன், அண்ணாமலை, சுந்தரம் என்றெல்லாம் அருமையான பேராசிரியர்கள்.

நாடும் நாடும் பியும் போது - பிற்கவுடன் கொடியில் இருக்கும் குறுப்பு பேச்ய விடும், சிவப்புத்தன் மின்கும் என்று பேசிய பேச்சில் கவரப்பட்டவன் நான்.

எக்கச்சக்கமான நல்ல அருமையான சூழல் இது.

அப்படியென்றால் திரு. மீராவை நீங்கள் இந்த பேர்ஸ்காரா?

மீராவை விட்டு வந்தாயிற்று. ஆனால் தொடர்பு இருந்தது. ஓர் ஆசிரியராக மட்டுமல்லாமல் என்மேல் தனிப்பட்ட முறையில் பாசத்தையும் பரிவையும் பாராட்டி அன்போடு பழகினார் அவர்.

இருந்தும் தந்தை இறந்து கடையில் வேலைக்கு சேர்ந்த போது அவர் உட்பட இதுப்பொறுத்து யாரிடமும் நான் கூறிக் கொள்ளவில்லை.

கடையில் சேர்ந்தவுடன் மீராவுடன் இருந்த தொடர்பு இல்லாமலேயே போய் விட்டது.

பின்னர் தியாகராசா கல்லூரியில் படிப்பை மீண்டும் தொடங்கிய போதே அவரது தொடர்பு மீண்டும் கிட்டியது.

அதுக்கூட அவரை நான் தியாகராசா கல்லூரியின் இலக்கிய அமைப்புகளின் சாஸ்சில் கவிதை அரங்குக்கு அழைப்பது, பேச அறைப்பது இப்படியாய் உருப்பெற்று வளர்த் தொடங்கி.....

● சரி, இப்படி ஆழந்த தமிழர் பற்றோடு உங்கள் இலக்கிய வரழ்வை ஆரம்பித்த நீங்கள் எந்த கட்டடத்தில், எந்த மின்னணியில், இவைப் பொறுத்த விஹர்சன கண் ஜோட்டங்களை உருவாக்கி கொண்டார்கள்?

66 இல் என்று நினைக்கின்றேன். ஒரு ஆசிரியனாய் வேலையில் சேர்ந்தேன். அப்பொழுதும் கூட திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தில் தீவிர ஈடுபாடுடையவனாக இருந்தேன்.

67 இன் தேர்தலின் போது ஓர் ஆசிரியனாய் இருந்து கொண்டே தீவிரமாக சென்னையில் பணியாற்றினேன். அவ்வேளை காங்கிரஸின் ‘நாத்தகீம்’ பத்திரிகையில் கூட என்னை கண்டித்து, இவைன் ஆசிரிய வேலையில் வைத்திருக்க கூடாது என்று அரசுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்கள். ஆனால் அதற்கு பிறகும் நான் அக்கட்சியில் ஈடுபாடு கொண்டே இருந்தேன்.

ஆனால் 68 டிசம்பரில் நடந்த வெண்மணி சம்பவம் என் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியது என்று சொல்லலாம்.

வெண்மணி என்னை கடுமையாக பாதிச்சிருச்சி.

● சற்ற விளக்கமரகவே கூறுவீர்களா?

67 தேர்தலின் போது பிரச்சார வேலைகளில் பெரிய அளவில் பங்கேற்றப் பின் நிறைய சிவப்பு இலக்கியங்களை வாசித்திருந்தேன்.

நான் ஆசிரியனாக வேலையில் சேர்ந்திருந்த பொழுது, திராவிட முன் னேற்ற கழகமானது மார்க்ஸிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிடன் உறவு வைத்திருந்தது.

அதன் காரணமாய் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டங்களில் நான் பேசக்கூடிய வாய்ப்பு கிட்டியது.

இத்தொடர்பு காரணமாய் ‘அவர்களது’ இலக்கியங்களை அதிகமாய் படித்து பார்க்க ஆர்வப்படும் நிலைமை உருவாகியது.

இதற்கிடையில் ஓர் முஸ்லிம் லீக்கை சார்ந்த பக்கர் - வடக்கரை பக்கர் என்று அழைப்பார்கள் - நாங்கள் நான்கைந்து பேராசிரியர்களாய் தங்கியிருந்த எங்களைறக்கு வந்து எங்களுடன் தங்குவார்.

அவர் ஒரு முறை மாவோவின் நீண்ட படை நடப்பு பற்றி எட்கார் ஸ்நோ எழுதிய ரெட் ஸ்டார் ஓவர் சைனா எனும் புத்தகத்தைப் பற்றி எங்களிடம் ரொம்பவும் பாராட்டி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

அதற்கு பிறகு அதையெல்லாம் படித்துப் பார்க்கனும் எனும் ஆசை என்னிடம் குடிக்கொள்ள தொடங்கியது.

காக்கைச் சிறக்கிலும்...
பச்சைத் தளிக்கிலும்...

பாரதி பொறுத்து கோமல்...

பாரதிதான் நவீன இலக்கியத்தின் பிதா மகன்னு நினைக்கிறேன்.

அவன்து ஒரு வரி :

கஞ்சி குடிப்பதற்கு இலார் - அதன்
காரணங்கள் இவையென்றும்
அறிவுபிலார் - என்பதை நான் எனது
தாரக மந்திரமாகவே கொண்டுள்ளேன்?

பாரதி பொழுத்து ஜெயமோகன்...

நான் பார்த்தைய மகா கவியாகவே ஏற்றுக்
கொள்வதில்லை. மகாகவி என்பவன்
இரு காலகட்டத்தின் ஒரு மக்கள்
சமூகத்தின் கவித்துவ நுண்ணரவை,
அவர்கள் வாசிக்கும் முறையையே மாற்றி
அமைக்க கூடியவனாக இருக்க
வேண்டும்'

பாரதி பொறுத்து மீரா....

இரு கவிஞரின் ஆன்மையை தெரிந்து கொள்ள, அவனுடைய இதயத்தை தெரிந்து கொள்ள, அவனுடைய சொற்பியோகங்களை தெரிந்து கொள்ள, அவனுடைய படைப்பு நேர்த்தியை தெரிந்து கொள்ள நெடுங்கவிழைகள் தேவைப்படுகின்றது. காவியம் பாமுடியாவிட்டாலும் ஒரு நீண்ட நெடுங்கவிழையில் கவிஞரின் இதயத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம். பாதிமின் ருமில் பாட்டு எனக்கு பிடித்தது. பாஞ்சாலி சபத்தை எஞ்சீகே எடுக்கலும் எஞ்சீகே முடிக்கலும் என்று அவனுக்கு தெரிந் திருந்தது.

பாரதி பொறுத்து வல்லிக்கண்ணன்.....

தன் வாழ்வில் பெரிதும் கண்டப்
பட்டிருந்தாலும் கூட அவனிடம்
காழ்ப்பனர்வு ஏற்படவில்லை. சுதந்திரம்
பொறுத்து அவர் பாடிய கருத்துக்
களை சுதந்திரத்தின் பின்பும் கூட
யாரும் இங்கே பாடியது என்று கீழ்க்கண்டு.

நந்தலாவாவிற்கான டெட்டிகளின் போது
 பாரதி மூறுத்து
 பின்வரும் நிலைப்பாடுகள்
 தெரியத் தரப்பட்டன.
 ரோட்டாந்து வழும்
நந்தலாவா
 இறந்துகளில்
 டெட்டியின் முழுமையையிர்
 காணலாம்.

பாரதி பொறுத்து இன்குலாப்....

கவித்துவத்தின் சிகரத்தை தொட்டவன்
அவன். சிகரத்தை தாண்டியும் செல்ல
முயற்சித்தவன். ஆனால் அவனுக்கும்
மறுபக்கம் என்று ஒன்றுண்டு.

பாரதி பொறுத்து தி.க.சி....

நமக்குத் தொழில் கவிதை
நாட்டுக்கு உழைத்தல்
இமைப் பொழுதம் சோாதிருக்கல்

நமக்கு தொழில் கவிதை என்று பாடிய
பிறகும் கூட அத்தோடு நிறுத்தாது
சேர்த்தானே இன்னுமொரு வரியை-
நாட்டுக்கு உழைக்கல் எனும் வரியை-
எனக்கு பாரி கற்றுத் தந்த முக்கிய
படிப்பினை இது என்று
நினைக்கின்னேன் அவஸ்து நமக்கு தொழில்
கவிதை. நிறைய அவார்டு
வாங்குவதென்று முழங்கியுங்கள்...

இந்தப் பின்னணியில் தான், அந்த 68 வெண்மணி சம்பவம் நடந்தது.

அதனுடைய பாதிப்பு என்னில் கடுமையான வடுவை ஏற்படுத்தி விட்டது.

குறிப்பாக உழைக்கின்ற தொழிலாளி வகுப்பினர் மீது - உழவு தொழிலாளியினர் மீது - தொடுக்கப்பட்ட கோரமான, காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதல் அது.

அக்கட்டத்தில் நான் கிரகித்திருந்த சிவப்பு நூல்கள் - இலக்கியங்கள் - நான் பெற்றிருந்த பயிற்சிகள் - யாவும்

இது ஒரு நிலமான்ய ஒடுக்கு முறை நீடிப்பதற்காகவே செய்யப்பட்ட செயல் என்பதை தெளிவாக எனக்கு கூறாவிட்டாலும், உறுத்துகின்ற மாதிரி கூறிவிட்டது.

தொடர்ந்து வந்த கேள்வி. இதிலிருந்து விடுவுக்கான மார்க்கம் யாதாய் இருக்கக் கூடும் என்பதே.

யோசித்த போது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தில் நான்

நானே ஒரு வறிய ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவன். எனது நெஞ்சார்ந்த தோழை என்பது அங்கேதான் இருந்தது.

கொண்டிருந்த பிடிப்பு இயல்பாகவே நழுவிப் போனது.

ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில். ஆட்சிக்கட்டலே இருந்த அவர்கள் இந்த பிரச்சனையை அணுகிய விதம் ஏனோதானோ வென்று இருந்ததை நான் நன்கு அவதானித்தேன்.

பேசும் பொழுது சோஷலிஸமும் கம்யூனிஸமும் பேசிய இவர்களின் பேச்சில் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டவன் நான்.

நாடும் நாடும் பிரியம் போது - பிரிந்தவுடன் கொடியில் இருக்கும் கருப்பு போய் விடும், சிவப்புத்தான் மிஞ்சும் என்று பேசிய பேச்சில் கவரப்பட்டவன் நான்.

பாருங்கள் கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுதே, ஆண்டு மலரில் ‘வெயில்’ என்று ஒரு கவிதை எழுதி அதை இப்படி முடித்திருந்தேன்.

**‘கரண்டி கொழுப்பாவர்கள்
கட்டில் பொசுங்கவலில்லை
கண்ட பட்ஜுவர்தாம்
கட்டில் பொசுங்குகிறார்
அங்கையினால், வெயிலே
உழை அழவி பிரிந்தவுடன்
வேகையில் மட்டும் சுடு.
அவர் மேனி பொகுக்காதே’ என**

எதை கூற வருகிறேன் என்றால் தி. மு. க. வில் இருந்த அந்த காலகட்டத்திலேயே, இந்த சிவப்பு சிந்தனைத்தான் எனில் விரவி கிடந்தது என்பதைத்தான்.

நானே ஒரு வறிய ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவன். எனது நெஞ்சார்ந்த தோழை என்பது அங்கேதான் இருந்தது.

எனது பிரஞ்சங்குக்கு அப்பால் இருக்கக்கூடிய என் உள் மனம் கூட அதைத்தான் நாடி வந்திருக்கின்றது என்பதையும் நான் உங்களிடம் இப்போது சொல்லியாக வேண்டும்.

இதனாலேயே அந்திகழ்வு என்னை ரொம்பவும் கடுமையாக பாதித்தது என்று நினைக்கிறேன்.

தி. மு. க. தலைவர் திரு. அண்ணாத்துரை அவர்கள் ஒரு நாள் தூங்கலைன்னும், ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டார்ன்னும் சொன்னார்கள். தெரியாது. ஆனால் மீது ஆட்கள் அதை பொருப்படுத்தவே இல்லை என்பது எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் நன்றாகவே தெரியும்.

பிறகு, காவல் துறையினர் நடந்து கொண்ட விதம்... அதாவது அப்படி கொருத்துதல்னா அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமே இல்லை என்கிற போக்கு.....

இந்த போக்கு தி. மு. க. தலைவர்கள் மத்தியில் இருந்ததை அவர்கள் பின்னாலேயே இருந்து உணர் ந தேன் . இது முறையாகாது என்றும் உணர்ந்தேன். ஆகவே எனது விடுபாடுகள் ஆரம்பமாகியது.

● உங்கள் நெஞ்சார்ந்த

தோழை, உங்கள் பிரஞ்சைக்கு அப்பால் இருக்கக்கூடிய உள் மனம் - அனைத்திலும் மக்கள் சர்ந்த சிவப்பு சிந்தனையே விரவி நின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கான தனிப்பட்ட வேர்களை நீங்கள் அடையாறும் காட்ட முடியுமா?

முன்பே கூறியதி, என் தந்தை ஒரு மதவாதியாய் இருந்தும் மருத்துவராய் இருந்தார். அவர் ஒரு மருத்துவராக சாதாரண மக்களிடையேயும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களும் எங்கள் வீட்டை நாடி வருவார்கள். மேலும், நாங்களும் ரொம்ப வசதியானவர்கள் இல்லை. தந்தை இறந்த பிறகு என்னால் படிக்க முடியவில்லை. வறுமை அப்படிந்திருப்பது என்னான்னு எனக்கு ரொம்ப நன்றாகவே தெரியும்.

இந்த குழந்தையில் என்னுடைய உள்ளார்ந்த மனதில் என்னுடைய பாசத்துக்கும் பரிவுக்கும் உள்ளவங்க எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தாம்.

● உங்கள் தந்தையார் எந்த கிராமத்தில் பரீ யற்றினார்? எந்த மக்கள் உங்களை தொடக்கத்தில் அரவணன்த்தர்கள்?

என்னுடைய சொந்தவூர் கீழ்ப்புறம். அவர் பார்த்து வந்த மருத்துவமனையின் பெயர் ‘பசீரா மருத்துவமனை’

பிறகு அதை உத்தரபிரதேசம் உக்ர கிராமத்துக்கு எடுத்துச் சொன்றார். அங்கே முஸ்லிம் மக்களே இல்லை எனலாம். பெரும்பாலும் இந்துக்கள்தாம். மாணிக்கவாசகரால் பாடல் பெற்ற தலம் அது.

சுற்றுவட்டாரத்தில் ஏராளமான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். இடையே, இடைசாதிகள்.

இப்படிப்பட்ட இவர்களுடன்தான் என் விடுமுறை காலங்களை நான் காட்டோல்லமாக கழித்திருக்கின்றேன்.

அவர்கள் மேல் எனக்கும், என் மேல் அவர்களுக்கும் தோழமையும் ஈடுபாடும் இருந்தது இதே நேரத்தில் வணிகம் சார்ந்த நண்பர்களும் என் உறவுக்கு உட்பட்டே இருந்தார்கள். அவர்களும் என்னை நல்லபடியாக மதித்தார்கள், நடத்தினார்கள் நட்பு அவர்களுடன் இருந்தது. ஆனால் மனசை என்னவோ இவர்களுடனேயே - இந்த ஏழ்மைப்பட்ட தோழர்களிடமே இருந்தது.

● உங்கள் கல்லூரி கலை இலக்கிய ஈடுபாங்கள் எப்படி அமைந்திருந்தது?

கவிஞர் நா. காமராசன் அவர்கள் நான் படித்த கல்லூரியிலேயே எம்.ஏ. படித்துக்கொண்டிருந்த பொது நான் பி.ஏ. படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

காளிமுத்து, காமராசன், குரியதீபன், பெரியமுருகு, ஜெயபிரகாசன், நான் யாவரும் ஒரு கூட்டு பறவைகள். மேத்தா உட்பட.

தீயாகராசா கல்லூரி ஒரு அருமையான கலைக்கூடம். ரகுமான் அங்கேத்தான் படித்தார். மீரா அங்கேத்தான் படித்தார். இப்படி அநேகர்.

காமராசனுடைய தொடர்பு அந்த கட்டத்தில் எனக்கு அதிகம். என்னோட தங்குவார். அதேசமயத்தில் 68 என்று நினைக்கிறேன் - சென்னையில் மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கம் ரொம்ப தீவரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

தி. க. சிவசங்கரன், செல்வராஜ், கார்க்கி, என்.ஆர். சர்மா, இளவேணில் இவர்களெல்லாம் அதன் முன்னோடிகள்.

அப்போதெல்லாம், மக்கள் எழுத்தாளர் சங்க கூட்டங்களுக்கு கூட்டம் தவறாமல் போய்விடுவேன். அதில் நடந்த - நடக்க கூடிய விவாதங்கள் பிரதிவாதங்கள் எனக்குள் இருந்த இடதுசாரி உணர்வை ரொம்பவும் தீவிரப்படுத்தியது. வளர்த்தது.

என் உள்ளத்திலே இருந்த கணல் மெல்ல மெல்ல ஊதப்பட்டு பெரிதாக எரிய வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் மூலமாக நான் அவர்கள் கூட்டத்தில் ஒரு கவிதையை படித்தேன்.

நா. காமராசன் அவர்கள், அவர்களுடைய 'விலைமகள்' எனும் கவிதையை அங்கே படித்தார். நான் என்னுடைய 'நாடோடி'ங்கிற கவிதையை அங்கேதான் படித்தேன்.

இந்த இரண்டுமே அவர்களால் ரொம்பவும் வரவேற்கப் பட்டது.

எழுதுவதற்கான ஊக்கமும் உற்சாகமும் அங்கே எனக்கு

காளிமுத்து, காமராசன், குரியதீபன், பெரியமுருகு, ஜெயபிரகாசன், நான் யாவரும் ஒரு கூட்டு பறவைகள். மேத்தா உட்பட.

கிடைத்தது எனலாம்.

● 'நாடோடி'யில் எந்த வரி அவர்களின் ஸ்லாவிப்பை அதிகம் பற்றது என கூற முடியுமா?

அதாவது.

ஶாதுக்கு சிவாலை,
இங்கு
வணந்து செல்லும்
பரதகள் எங்கு முடியுமோ

அந்த

முலை கடைசியில்.....

பகல் :

நடக்கத்தின்

பஞ்சா இரவு ~

உலகின் முகத்தில்

பந்தா விரிக்க,

நடசத்திங்கள் எங்கே

உதிருமோ

அங்கே.....

வணந்து செல்லும்

வழிகள் எங்கே முடியுமோ

அந்த

முலைக் கடைசியில்

ஊரின் கோடியில்.....

மனலை விரித்து

பந்தகள் ஏற்றி

அங்கின்றாரே.....

பந்தயம் போட்டு

பாஞ்சின்றாரே....

அவர்கள்,

தேசிய க்தம்

பாடத் தெரியாமல்

தெம்மாங்கு பாடக் கெரிந்த

நாடோடிகள்.

அப்படியென்று ஆரம்பிக்கிறது அந்த கவிதை. அநேக வரவேற்பு. தேரிய கீதம் பாடத் தெரியாமல், தெம்மாங்கு பாடத் தெரிந்த நாடோடிகள்.

தேச கோட்டையும்

தேசிய கோடியையும்

நேசிக்க தெரியாத

சர்வதேச வாதிகள்.....

இந்த கவிதையை கொஞ்சம் ரொமான்டிக்காகத்தான் எழுதினேன். இந்த புனைவியல் தன்மைதான் கவிஞருடைய பலமும் பலவீனமும்.

இப்ப ரொமான்டிக் தன்மையை எனது கவிதையில் இருந்து நீக்கி விட்டேன். என்னை அறியாமலேயே எங்கேயாவது.

கவிதையாக இருக்கும் காரணத்தால், வேசாக ஓட்டிக்கொள்ளத் தன்ம் செப்பின்றது.

ஆனால் இப்பாட்டும் அதை நீக்க முயற்சி செய்கிறேன். 'நாடோடி' கவிதையில் இருந்த வரிகளை எல்லாம் ரொம்ப சித்தாங்க. தொடக்கத்தில் இதை சொன்னதும் ஒரு மின்னல் தெரிச்ச மாதிரி இருந்ததாய் சொன்னாங்க.

அதே மாதிரி, நா. காமராசனுடைய 'விலைமகள்' கவிதையும் ரொம்பவும் வரவேற்பை பெற்றது.

● அந்த மக்கள் அப்படி பந்தம் கட்டி ஆடினர்களே. அந்த மக்களுடன் உங்கள் நெருக்கம் எந்த அளவில் கிடைத்து?

இல்லை. அந்த மக்களை நான் தெலைவில் இருந்து

இப்பு விரமாண்டக் தண்மையை எனது கவிதையில் இருந்து நீக்கி விட்டேன். என்னை அறியாமலேயே எங்கேயாவது, கவிதையாக இருக்கும் காரணத்தால், லோகத் தட்டுக்கிறவர்களத் தான் செய்கின்றது.

பார்க்கின்றேன். அந்த கவிதையை நான் படிக்கும் போதே கூறினேன். பல சமயங்களில் இந்த வாழ்க்கையை விட்டு விட்டு அந்த மக்களோடு சேர்ந்து, போய் விடலாமென்று தோன்றுவதாய்.....

இந்த பிடிப்பு எதுவுமே எனக்கு பிடிக்க மாட்டாததாய் இருக்கிறது. சட்டதிட்டங்கள் எது எதுவென்று நீர்மானிப்பது யார்?

அவர்களோடு ஊர் ஊரா குத்தனும்னனு ஆசையா இருந்தது.

இந்த ஒரு கட்டுசுக்கி தனமான மனித உறவுகளுக்கு அப்பால் ஒரு விடுதலை விடியலை அடைய ஒரு உறவு என்கிறது எனக்கு ரொம்பவும் பிடிக்கிற மாதிரி இருந்தது.

அது முடியல் என்பதுதான் எனக்குள்ள வருத்தமின்னு சொல்லி விட்டுத்தான் அந்த கவிதையை வாசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

● இப்போதும் அவர்களது பாடலை ரசிக்கின்றிர்களா?

இப்போதும் சரி, எப்போதும் சரி, அவர்கள் பாடினால் அங்கேயே நின்று கேட்பேன்.

ஒரு முறை விழுப்புறத்துக்கு வண்டியில் சென்று கொண்டிருந்தேன். என்னுடன் கூட பிரயாணம் செய்த நண்பர் ‘மேரா மெஹரு பூவா...’ என்ற இந்தி பாடலை தனது குரலில் பாடினார்.

பாடினார் என்பதை விட முனைக்கினார் என்று சொல்லலாம்.

நாங்கள் இருந்த பெட்டி பூராவும் ஸம்பாடிகள் நிறைந் திருந்தார்கள்.

ஒரு ஸம்பாடி - பெண் அவளது கண்ணும் மூக்குமே பார்ப்பதற்கு மறக்க முடியாத முகம்.

எங்களுக்கு தெரிந்தாற்போல் இருந்த மூலை சீடில் அமர்ந்திருந்தாள்.

அவள், நாங்கள் கேட்டு கொள்ளாமலேயே, எந்த ஒரு கூச்சமும் இல்லாமலேயே - அவள் - அந்த ஸம்பாதி பெண், தனது குரலில் வாய்விட்டு உரத்து மிக மிக உரத்து பாட ஆரம்பித்து விட்டாள்.

அப்படியொரு குரல் வாய்த்திருந்தது அவளுக்கு. எனது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட உண்ணத்மான அனுபவங்களில், கிடைக்க அரிதான இன்பங்களில் அதையும் ஒன்றாக கருதுகின்றேன் நான்.

அவ்வளவு இனிமையாக, அவ்வளவு அற்புதமாக பாடினாள் அந்த பெண்.

நான் அப்படியே அசந்து உட்கார்ந்து விட்டேன். என்னுடன் என் குடும்பம், பிள்ளைக்குட்டி யாரும் வந்திருக்கா விட்டால் நான், ஒரு வேளை அப்படியே இறங்கி (லாய் லிட்டு

சிரிக்கிறார் மகிழ்ச்சியுடன்) அந்த பெண்ணின் பின்னாலேயே சென்றிருக்கக் கூடும்.

அது என்னை கவர்ந்தது.

அதாவது இந்த குறவர்கள் ஊரின் கோடியில் நிலவு எரிகையில் சின்ன கம்புகளை வைத்து துள்ளலும் பம்மலுமாய் சிலம்பு விளையாடு கின்றார்களே - அதற்கு குறவஞ்சி என்று பெயர் - இவற்றையெல்லாம் நான் மனம் விட்டு ரசித்தேன். மனதுக்குள்ளாக சந்தோஷத்துடன் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆரம்பித்தேன்.

● இதைத் தவிர எத்தகைய இசையில் உங்களுக்கு கடுபாடு?

தேர்வு என்பதே கிடையாது. எந்த பாடல் இனிமையாக காதுக்கு இனிமையாக இருக்கிறதோ - அதை கேட்பேன். பேதமே கிடையாது. திரைப்பட பாடல், கர்நாடக சங்கீதம், நல்ல மேடை சங்கீதம், தெம்மாங்கு இப்படி. அடிப்படையான ஒரு கூறு எதுவென்றால் கேட்பது இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்பது.

● இசையில் நீங்கள் வயித்துப்போக குறிப்பாக சில காரணங்கள் இருக்கின்றனவா?

குறிப்பாக எதையும் கூற முடியாது. ஒரு காரணமாய் முன்பே கூறியவாறு என்னுடைய காலமாகிப் போன என் சகோதரியை குறிப்பிடலாம். அவ்வளவு அற்புதமான குரலை கேட்பது அரிது.

ஒரு சிலருக்கு மட்டும்தான் அத்தகைய குரல் வாய்க்கும். அவர்களுக்கு தியாகராச பாகவதர் மீது ரொம்பவும் ஈடுபாடு. தியாகராச பாகவதரின் அனைத்து பாடல்களையும், கீர்த்தனைகளையும் என் சகோதரி பாடுவார்கள் - ஒரு உச்சரிப்பு பிறழாமல்.

என் சகோதரி ஒரு முஸ்லீம் பெண். ஆகவே அவர்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போக முடியாது. வீட்டுக்குள்ளேயே பாடுவாங்க.

ஒரு விதி விலக்கு - எங்களது முன்னோர்கள் இயற்றிய ஒரு பாமாலை இருந்தது. நாற்பது கண்ணிகள் கொண்டது அப்பாமாலை - மீறுகளி முத்துப்பேட்டையிலிருந்து பாடப் பெற்றது.

அதை ரொம்ப இனிமையாக என் சகோதரி பாடுவார்கள். எப்ப எப்ப பாடுவார்கள் என்றால், யாராவது ஒரு நோயாளி ரொம்பவும் உயிரிருக்காக வருத்தத்தோடு போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற போது என் சகோதரியை அழைத்து அப்பாமாலையை பாட சொல்வார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் பாடுவார்கள்.

அனேக சமயங்களில் எங்கள் வீட்டு குழந்தைகளை தூங்க வைக்கவும் அந்த பாடலை பாடுவார்கள்.

இந்த குழந்தை, இசையில் நான் ஈர்ந்து போக ஒரு காரணமாய் அமைந்தது என்று கூறலாம்.

ஆனால் ஒன்று. எனது குரல் மோசமானது. பாடுதற்கு ஒத்துவராத குரல் அது. அப்படியும் நான் கண்டப்பட்டு பாடுவேன். வீட்டில் எல்லோரும் என்னை கேளி செய்வார்கள். எங்க யார் பாடினாலும் இனிமையாக இருக்கலாமும். என்னுடைய குறையானது அதாவது இன்னுமொரு இடத்தில், இன்னொருவர் மூலமாக எனது குறையானது நிறைவு செய்யப்படும் பொழுது அது என்னை கவருவதாக உள்ளது என்று நினைக்கிறேன்.

● உழைக்கும் மக்கள் பெறுத்து உங்களின் அந்தமாக்கமான சுழுப்பிடின்பது அழைமான நாகரிகத்துக்கு உட்பட்டது என்பதை நங்கள் புந்து கொள்ளவே செய்கின்றோம். அனால் நீங்கள் வரழ்க்கையில் எந்த கட்டத்திலாவது உடல் உழைப்பை நல்க கூடிய சந்தர்ப்பம் வரய்த்ததா?

அவனது கண்ணும் முக்குமே பற்பதற்கு மறக்க முடியாத ரகம். இனிமையாக, அவ்வளவு அற்புதமாக பாடினான் அந்த பெண்.

நான் கடையில் சாதாரண சிப்பந்தியாக வேலை பார்த்தேன். ஊழியராக இருந்த அச்சந்தர்ப்பத்தில் பாருங்கள், குமைகள் தூக்குவது, வேலை தொடர்பாய் பாரங்களுடன் அலைந்து திரிவது - இவை அனைத்துமே இருந்தன. இருந்தும் பெரிய அளவில் கடின உழைப்பில் ஈடுபடும் ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்கு வாய்க்கவில்லை என்றே சொல்லியாக வேண்டும்.

இது எனது குறைபாடு. எனது குறை என்றே தோன்றுகிறது.

● உங்கள் மரக்கிய கட்சி அபைவங்கள் பெறுத்து கூறுவர்களா?

வெண்மணிக்கு பிறகு 69களில் நக்சல் பாரிகளின் எழுச்சி வேர் கொள்ள தொடங்கியது.

அக்காலங்களில் நான் மார்க்கிய கட்சி ஆதாரவாளராக இருந்தேன். இருந்தும் அப்போது நக்சல் பாரிகளை திட்டுவதற்கோ மார்க்கிய கட்சி நிலைப்பாட்டில் நின்று அவர்களை தாக்குவதற்கோ எனது மனது இடம் கொடுக்க வில்லை. அதை நான் ஒருபோதும் செய்யவே இல்லை.

அதற்கு ஒரு காரணம் ஒருவனுடைய நாடாஞ்சுமாறு வாதம் ஒரு மாற்றத்தை கொண்டு வருமென்று நான் நினைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் வெண்மணி கொடியவர்களுக்கு கணக்கு நீர்ப்பது என்பது முடிந்த ஒரு முடிபாக இருந்தது.

கிட்டத்தட்ட அக்கட்டத்தில் திருப்பரம் குஞ்சத்தில் ஒரு கவியரங்கம் நடந்தது. அப்பொழுது முதலமைச்சராய் கருணாநிதி இருந்தார். அப்பொழுது நான் இன்குலாப் பில்லை. சாகுல் அமீதாகவே இருந்தேன்.

அப்பொழுது நான் பாடினேன். என்ன கூறி பாடினேன் என்றால் ஒரு வரி. அதுதான் பிரச்சினையை கிளப்பிய வரி.

வெண்மணியில்

நீங்கள்

கேட்ட கேள்விகளுக்கு

நக்சல் பாரியிட்டிருந்து

இருந்து

விடை வருகிறது.....

இந்த ஒரு வரி அநேக பிரச்சினையை கொண்டந்து சேர்த்தது.

இக் கவிதை குறித்து உளவு துறையினர் அரசுக்கு தெரிவித்தார்கள். நான் பணியாற்றிய கல்லூரியிலேயே இன்னுமொரு சாகுல் அமீதும் பணியாற்றினார்.

முதலமைச்சருக்கு நான் இந்த கல்லூரியில் பணி யாற்றுவது தெரியாது. யார் இதை பாடினது என்பது தெரியாமல் ரகுமான் மூலமாக - கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் - மூலமாக அவரே கேட்டு அனுப்பி இருந்தார்.

கேட்டால், அப்படி எல்லாம் பாட சொல்லாதினாக, அதெல்லாம் வேறு மாதிரி பதிவாகி இருக்கு என்று கூற சொல்லி.

துணைத்தலைவரும் என்னை அழைத்து கூறினார்: இப்படி யெல்லாம் எழுதிட்டங்களே,

ரிப்போட்டாயிருக்குன்னார். சி, ஆகிட்டுப் போகுது என்று விட்டு விட்டு நான் தொடர்ந்தேன்.

75 இல் அவசர நிலைமை இருந்த காலக்கட்டத்தில் நக்சல் பாரி தோழர்களுடன் சேர்ந்து இருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு அமைந்தது.

அக்காலத்தில் - அக்காலத்தின் வெம்மையில் - 'மனிதன்' பத்திரிகை பிரசரமாகியது. அப்பத்திரிகையில் என்னுடைய ஓர் கவிதையை பிரசரித்துதான் அறிவிப்பே செய்தார்கள்.

விடியல் கீதங்கள்

பாடும்

இளம் கவிஞர்கள்.....

வேர்வை மக்களே

உயிர்த் தெழுவீர்

வேள்வி தொடங்கட்டும்.....

என்று.

இந்தக் கவிதையை கோவை ஈஸ்வரன் - மார்க்கிய வெளியிய கட்சி சார்ந்தவர் - வந்து பெற்று 'மனிதன்' பத்திரிகையின் முகப்புரையாக போட்டு வெளியிட்டு இருந்தார்.

அதன் பிறகு - 'மனிதனில்' நான் தொடர்ச்சியாக எழுத முயன்றேன். 'எழுக மனிதனே', 'அலை அடிக்கின்ற கரையில் நிற்கின்ற தோப்பினிலே' என்ற கானல் வரி - இப்படி சில கவிதைகள் - என்று. 'வெள்ளை இருட்டு' தொகுதியில் வந்தவை - அவை அனைத்தும் 'மனிதனில்' எழுதியவைதான்.

அக்காலத்தில் என் கண் முன்னாலேயே, அவசரகால நிலைமையின் தாக்குதல்களுக்கு எம்மில் பல தோழர்கள் முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. அதை நான் தனிப்பட்ட முறையில் பார்க்க நேர்ந்தது.

புரட்சிகர அமைப்பின் சார்பாக அக்காலத்தில் முடிந்தளவு நான் உதவியாக இருக்க முயற்சித்தேன்.

ஒன்றை கூற வேண்டும். நான் ஒன்றும் பெரிதாக சம்பாதிக்கவில்லை. அக்காலக் கட்டங்களில் என்னுடைய வாழ்நிலை கடினமான வாழ்நிலைதான். அப்பொழுது ரொம்ப சின்ன வீட்டில் வசித்தேன். இரண்டே இரண்டு சிறிய, அறைக் கொண்ட வீடு. இதன் காரணமாய் தோழர்கள் எல்லாம் வந்து

தங்க வாய்ப்புகள் கிடையாது. ஆனால் வேற்றுாரில் இருந்து வந்த தோழர்களுக்கு தங்க இடமளிப்பதுண்டு. இத்தகைய சின்ன உதவிகளை நான் செய்வதுண்டு. பெரும்பாலும் எழுதுவதே எனது பணியாய் இருந்தது.

என்னால் முடிந்தது எது என்று அன்றே ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தேன். முடிந்தனவு கவிதைகளையும் ஏராளமான மொழிபெயர்ப்புகளையும் நான் செய்தேன்.

தோழர் சாரு மஜூம்தாரின் ஆங்கிலத்தில் வந்த எழுத்துக்களில் பெரும்பாலானவற்றை நான்தான் மொழி பெயர்த்தேன்.

அந்த அவசர நிலைமை காலகட்டத்தில் ஒரு தோழரை காவல் துறையினர் பிடித்து துன்புத்தி கேட்டதில் இதை மொழிபெயர்த்து இன்குலாப் என்று சொல்லி விட்டார்.

ஆனால் அவரை விட்டு விட்டார்கள். அவர் ஒடி வந்து கல்லூரியில் என்னிடம் ‘வந்து கேட்டாங்க, நான் சொல்லி விட்டேன். நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்’ என்று கூறினார்.

ஆனால் காவல் துறையினர் என்னை விசாரிக்கவே வரவில்லை. அதாவது கல்லூரிக்கு.

அவசர நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு என்னுடைய தோழர்கள் ஒவ்வொருவராக கைதாவதை பார்த்தவுண்டே நான், என்னுடைய குடும்பத்தை ஊருக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டேன். என் மனைவியும் இரண்டு குழந்தைகளும் - இருவருமே சின்ன ப்ளங்க. என் சின்னவனுடைய பெயர் இன்குலாப். பெரியவனுடைய பெயர் செல்வம். சிறியவனின் பெயரைத்தான் நான் புனைபெயராக எடுத்துக் கொண்டேன்.

இளவேளில்தான் அவருடைய ‘கார்க்கி’ பத்திரிகையில் ‘விடியல் கீதங்கள் பாடுகிறோம்’ எனும் கவிதைக்கு இன்குலாப் எனும் பெயரை போட்டவர். என்னை கேட்காமலேயே போட்டு விட்டார்.

சரி, இவர்களை ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தேன். பிறகு நான் தங்கி இருந்த இடத்தையும் காலி செய்தேன். பிறகு நண்பர் ஒருவர் வீட்டின் கீழ்ப்பகுதியில் இரண்டு நாள் தங்கினேன். பிறகு ஸாட்ஜில் நண்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவரது அறையில் தங்குவது. பிறகு நானே இன்னொரு ஸாட்ஜில் இடம் பிடித்துக் கொண்டேன். அங்கு தங்குவது. பிறகு வேறு சில நண்பர்களின் வீடு. எந்தெந்த வீடு காலியாக இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் சென்று தங்கி விடுவேன்.

அந்த மக்களை நான் தெலைவில் இருந்து பற்கின்றேன். இந்த வாழ்க்கையை விட்டு விட்டு அந்த மக்களோடு சேர்ந்து, பேர் விடலாமென்ற தேர்ந்துவதாய்.....

ஏனென்றால் நான் வீட்டில் வாழ்ந்த காலங்களில் காவல் துறையினர் என் வீட்டிற்கு தேடி வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தேடி வந்ததென்பது பிறகுதான் எனக்கு தெரிய வந்தது.

ஒன்று புரிந்தது எனக்கு. காவல் துறையினர் எனது கல்லூரிக்கு வந்து என்னை கைது செய்து கூட்டி செல்ல விரும்பவில்லை. பொதுவில், அன்று அவர்கள் தேடி செல்லும் நேரம் இரவு நேரமாகவே இருந்தது.

என்னை தனியாக கூட்டி சென்று சிறையில் வைக்கலாம். அல்லது வேறு ஏதேனும் நடக்க கூடும் என்று நான் யோசித்ததால் என்னுடைய இருப்பிடங்களை செமி யூ.ஜி. (பகுதி அண்டர் கிரவுன்ட்) இல் நடந்திருந்து நூலாகவே இருப்பதும் மாறுவதுமாக. ஆனால் அந்த நாட்களில்தான்,

எந்த பாடல் இனிமையரக - காதுக்கு இனிமையரக இருக்கிறதோ - அதை கேட்யேன். அடிப்படையண ஒரு கூறு எதுவிவரங்கள் கேட்பது இனிமையரக இருக்க வேண்டும் என்பது.

எனது ரொம்ப தீவிரமான ரெய்டு தலைமுறை படைப்புகள் வெளிவந்தது. வி. யு. ஜி. பெயரில் ஒன்று அவசர நிலைமை பிரகடனப்படுத்தியதை எதிர்த்து:

முறை விட்டு வெளியே

முறப்பட்ட நான்

ஹிட்டலின் மண்டையேட்டையும்

இறுதுக்கு கொண்டு வந்தேன்....

இப்படித்தான் அந்த கவிதை ஆரம்பித்தது.

கவிதை ஸ்வஸ்டிக்கா, ஸ்வஸ்டிக்கா என்று முடியும்.

வலது சாரி கம்யூனிஸ்ட்டுக்களை விமர்சிக்கும் வகையில் எழுதியிருந்தேன். வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்டுக்களின் கொடியிலும் அரிவாளும் சுத்தியலும் உண்டுதான்.

உற்றுய் பர்க்கின்றேன்

ஸ்வஸ்டிக்காத்தான் இருக்கு.....

எனும் வகைப்பட முடித்தேன்.

**‘காஷ்கள் கைத்தானம்
போகுவின்றார்கள்
நாகங்களின்
அட்டத்திற்கு’**

என்று ரஷ்யாவின் ஆதரவையும் அன்று கண்டித்திருந்தேன்.

இரண்டாவது, ‘திருவிழா’ எனும் ஒரு கவிதை. இது நக்சலைட்டின் அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கையை பாராட்டும் ஒரு கவிதை. வெண் மணியில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விடை தரவேண்டிய கால நிரப்பந்தத்தை வரவேற்ற நான்

இக்கவிதையை எழுதியது அந்தசமானதல்ல. பிறகு தொடர்ந்து ஏராளமான பாடல் வரிகளை எழுதினேன்.

பிறகு அவசர நிலைமை அகற்றப்பட்டவுடன் வெளிப் படையாக மார்க்சிய லெனினிய கட்சியிடன் உறவு பூண்டேன்.

● மேற்படி காலப்பருத்தியில்தான் உங்கள் இலக்கிய நிலைப்பாடுகள் ஸ்த்திரமாகியது என்ற கொண்டாலமா?

ஆம், அது நடந்தது மேற்படி காலப்பருத்தியில்த தான்.

● மேற்படி காலப்பருத்தியில் நீங்கள் மறக்க முடியாத வகையில் இடர்பெற்ற நெஞ்சை நெநுடக்காடு, சௌர் சூரந்த நிலைவுகள் உண்டா?

தொடர்ச்சி 44வும் பக்கத்தில்

கடிதங்கள்

வேலூப்பிள்ளையின் வரிகள்

பிரட்டின் அதிர்வு சப்தமே அற்ற மலைகளின் மீது எப்படி ஒலித்ததோ அப்படி மொனித்து நிற்கும் எம் நெஞ்சங்களின் மீதும் ஒலித்து ஒலித்து எம்மை அதிர்வுற செய்தது.

ச. நூரையிறை
கந்தசௌகலை.

துணைக்கு ஓர் சிற
கானக யூவதன்
அணைர்போ நெருக்கமேர
ஏதுமின்ற
ஏகாந்தமாய்
உறங்குகின்றார் நன்றா.

அருமையான வரிகள். ஓர் சமூகத்தின் சோகத்தை - தேயிலையின் கீழ் புழுதியோடு புழுதியாய் புதையன்று கிடக்கும் ஓர் சமூகத்தின் சோகத்தை கொண்டந்து சேர்த்துள்ள வரிகள் இவை. க. தூயாசரங் நாவாய்ப்பிட்டி.

மலையக பெரியாரின் நேஞ்சி - பகில்

ஞானகுருவுக்கு பதிலாய் பதிலளித்த மலையக பெரியாருக்கு நன்றி. எனக்கும் பிடித்த மிருகம் பக்கான். மலையக மேடை களில் 'மேமே' என்று வருட கணக்காய் கத்தி வருகின்றது. சிரித்து வயிறு புண்ணாய் போனது போங்கள். த. சீவாஸ்கர் கட்டுக்கள்கீழ்த்தை.

தூாஇகை

கதை கூறப்படும் தோரணை நன்றாக இருக்கின்றது. 'வாழ்வில் இருந்து வேறுபடாமல், தொலை தூார் தவங்குள் ஒதுங்கிப் போகாமல் மெல்லிய மேகங்களின் சிரத்தை மிக்க பரவலாய்

அவள் விரித்தாள் நாங்கள் ஒன்றினோம்' என எழுதும் நடையில் கவிதை உண்டு.
ரா. தார்மீஸ்ர
செராத்தை

கதையில் வரும் கவிதை நீண்டு விட்டது. அது ஒரு தனி கதை போல இருக்கின்றது. அது சிறிதாக இருந்திருந்தால் கதை இன்னும் சோபித் திருக்கும்.
ரீதாஜகாஸாலன்
காங்கு.

தாத்தாவுக்கு கடிதங்கள்

நல்ல சஞ்சிகை. அதிலும் தாத்தா வுக்கான கடிதம் மிக அருமை. எப்படியும் தாத்தாவின் கைகளிலும் தவழ செய்யுங்கள். தாத்தாவின் பின்னனி 'சிறுவன்' கதையில் நிழலாடுகின்றது.
எஸ். சுந்தரமூர்
கண்டாரவளை.

தாத்தா தாத்தா அடுத்த தரம் சிங்கமல சிவனெளிபாத மல அப்படின்னு எழுதி கொடுத்துருங்க. நீங்களும் இப்படி இப்படியே நெறைய கடுதாசி எழுதுங்க. க. பாவுதூரம் வட்டவளை.

தாத்தா தாத்தா என்கிற்களே, அந்த தாத்தா இல்லா விட்டால் தெரியும் சேதி. நன்றி மறப்பது நன்றல்ல.
க. கொந்தசாமி
சுதாவளை.

தாத்தா கடிதம் இலக்கிய சஞ்சிகையின் தரத்தை குறைப்ப தாயுள்ளது. மேலும், இப்படி எழுதுவதன் மூலம் தாத்தாவுக்கு தேவையற்ற அங்கோரத்தை கொடுக்கின்றிர்கள். பக்கங்களை வீணாடிக் கின்றிர்கள். வேறு விடயங்களில் கவனம் செலுத்தலாமே. மடவளை ராசித் மடவளை.

நாரேந்திரன் கட்டுரையும் நவீன் இலக்கியங்களும்

நவீன் இலக்கியங்கள் ஏற்படுத்தும் மயக்கங்களில் இருந்து மீட்சி கொண்டு விழித்தெழும்பச் செய்யும் கட்டுரை. பாராட்டுக்கள்.

சீவகர்தாம்
காங்கு.

மண்டெலா கவிதையும் சமரசங்களும்

இக் கவிதை மண்டெலாவுக்கு மாத்திரம் பொருத்த மானதல்ல. எங்கெந்து சமரம்

நடந்ததோ எங்கெங்கு காட்டி கொடுத் தல் நிகழ்கின்றதோ அங்கெல்லாம் தேவைப்படும் கவிதை இது.

வாழ்!
வாழ்க்கை மத முடவுற காதலோடு, வெறியோடு

வாழ்
அணால் வர்க்கத்தின் சாயத்தை

அவ்வர்போதேயை பூசியதை நீ

மறந்து விடாதே உச்சக்கை இண்ணம் நீ அடையவில்லை. எச்சக்கில் தான் இண்ணம் நீ நிற்கின்றாய் - மறந்து போகாதே.

ஆமையான வரிகள்.
கல்லூரியில் முதுகாண்தும்

மதுரகவியின் கவிதைகள்

தனது காதல் குறித்து அவர் செய்த ஒப்பந்தமும் பின்னர் அந்த நம்பிக்கையையும் சிதைய அவர் கொள்ளும் வருத்தமும் உருக உருக வார்த்தை களால் வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

உறவென்று வந்ததும்
உயிருக வாங்கைகள் கந்தகும்
சிறைக விரித்தகும்.....!

பறவை இனமன்றே
யதிவிரதம் இங்கேது.....
இனியென்ன?

காதல்
உறவினில் விழுந்த காயம்
அஹாக, அழியாத ~ உயிர்
வாழ்ந்தன் வைர நின்ற
வகுந்தமோ?

உண்மையில் இதயத்தை சங்கட படுத்துவதாயுள்ளது.
மா. நாலட்சுமி
நாகலை.

சிறுவன்

மனிதனாய் உருவாகு மனிதனாய் நட

முகை வெட்டது மலைகளுக்குள்ளேயே புதையன்ட மலர்கள் இங்கே ஆனந்தம் என்று ஆசிரியர் எழுதியிருப்பது மிக சரியான உண்மை. இம் மலர்களை வேர்களுக்கு சமர்பிக்கும் வகையில் என்று ஒரு பாடல் வரும் என்று ஆசிரியர் வினா தொடுக்கின்றார். அந்த பாடலை தீட்டுவதில்தான் நந்தலாலா தன் பங்கை ஆற்றுமா?

ச. சுரக்ஷாத்து
நுவர்ஸ்ரீயா.

கார்க்கி தடம் பதித்த பாதையில்

மனிதனையும் மனிதனின் மாண்பு களையும் மேன்மைப்படுத்திய மகாகவி பாரதி, மார்க்சிம் கார்க்கி தடம் பதித்த பாதையில் கலை இலக்கியங்களை முன் எடுத்துச் செல்லும் முனைப்புடன் செயல்படுவோர் உருவாக்கும் இதழ் நந்தலாலா என்பது அதன் ஒவ்வொரு இதழிலும் புலனாகிறது.

ஜெயபாலனின் காயத்திரி நேர்த்தியான படைப்பு. ஜெயமோகன் வார்த்தைகள் பற்றிய விமர்சனம் முக்கியமானது. ஆழந்த பார்வை கொண்டது.

தூரிகை கேகாலை கைலைநாதனின் எழுத்தாற்றலை நன்றாக வெளிப் படுத்துகிறது. மனித நேயத்தோடு, பாதிக்கப்பட்ட அடித்தள மக்களின் அவலநிலைகள் ஓயியங்களாக தீட்டி வந்த ஒரு பெண் கால ஒட்டத்தில் மனம் மாறி தன் முனைப்பான சீர்திருத்தங்களை வரைவதால் கருத்து மாறுபாடு கொண்ட ஒரு ரசிக விமர்சகளின் மனப்பதிவுகளை அழகாக விவரிக்கின்றது. கதை எழுதப்

பட்டிருக்கும் முறை நேர்த்தியானது. வாஸ்கீக் கூர்க்கான தழிண்டாரு.

இதயத்திற்கு வலுவுட்டுகின்றது

நந்தலாலா முதல் பக்கத்து வாழ்த்து செய்தி உங்களை இனம் காட்டுகின்றது. பாரதி - பாரதிதாசன் - புதுமைப்பித்தன் - பிரேர்மசந்த - மார்க்சிம் கார்க்கி பாதையில் இங்கே கலை இலக்கியத் துறையில் முற்போக்கு அனியை பரந்து விரித்த அளவில் வளர்க்க என்னால் இயற்ற பணிகளைச் செய்து வருகிறேன். தங்களது போன்ற இலக்கிய தொடா புகள் என் இதயத்திற்கு வலுவுட்டு கின்றது.

த.க. சிவகங்கரன்

திருவெந்தேவலீ - தழிண்டாரு.

மலையக மக்களின் பரிணமிப்பும் உங்கள் பணியும்

மலையகம் தொடர்பாக தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த ஆக்கங்கள், சிறு பிரசுரங்கள், கட்டுரைகள் என் பனவற் றின் சிறு குறிப்பும்

விற்பட்டியலும் தொகுத்து வெளியிட..... மலையக மக்கள் ஒரு தேசிய இனமாக பரிணமித்து விட்டார்கள். அவர்களது கலை இலக்கிய முகத்தை வளர்த் தெடுப்பதும் அவர்களது அரசியல் தலைமையை உருவாக்குவதும் தான் எமது பணி என்று கருதாமல் மலையக மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக கட்டியெழுப்புகின்ற பணியை தங்களைப்போல் பெருந்தோட்டங்களுக்கு வெளியே திரட்சி பெறுகிற மக்களின் முன்னனி சமூக சக்திகள் மேற் கொண்டிருக்க வேண்டும். அரசியலுரிமை பாதிக்கப்பட்டிருந்த பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களே ஒரு இனமாகவும் அமைந்த வரலாறு இது அமெரிக்க கறுப்பர்கள் கரீபியன் பகுதிகளின் ஒப்பந்தக் கூலிகளின் வரலாறுகளில் மட்டுமே இத்தகைய பண் புகளை காணக் கூடும். வாழ்த்துக்கள்.

ஏ.ஐ.ம். ஜெயபாலன்

உலகம் மாசு படுகிறதாம்!

கூறுகிறது அமெரிக்கா !!

அனுசுக்கி பரம்பலுக்கெதிராய் கூட்டப்பட்ட சளவுதேச மகாநாட்டில், வளர்முக நாடுகளுக்கெதிராய் இடம்பெற்ற தில்லு முல்லுக்களையும் சுதியையும் தொடர்ந்து சீனா, நீண்ட காலத்தின் பின் தன் அனுசுக்கி பரிசோதனைகளை மீன்த தொடரப் போவதாக அறிவித்து தன் அனுகுண்டு ஒன்றை பரிசோதனை நிதியில் அண்மையில் வெடிக்கும் செய்தது.

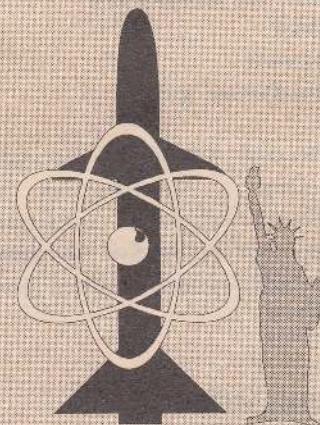
சீனா குழலை மாச்டையர் செய்கின்றது - எமது உலகத்தை கீழிட்கின்றது - கதிர் வீச்சை உண்டாக்குகின்றது - மூச்ச தினருகின்றது - என்று கதறும் மேற்கதைய நாடுகள் எத்தனை அனுகுண்டு வெடிப்பு யிரசாதனை களை கடந்த காலங்களில் தம்

பங்குக்கு நிகழ்த்தியுள்ளன - எவ்வளவு தூரம் பூமியின் பக்கமையை தம் பங்குக்கு தின்று தொலைத்துருள்ளன - எவ்வளவு தூரம் இவற்றின் ஆதாங்கம் பசப்பு ரிதியிலானது என்பதனை கீழ் கொரும் புள்ளி விபரங்கள் காட்டுவதாயுள்ளன.

அனுகுண்டு வெடிப்புகள்

அமெரிக்கா -	954
ரஷ்யா -	936
பிரான்ஸ் -	192
சீனா -	42

அனுசுக்கிப்பரம்பலுக்கூடாக ததான் அல்லது அவற்றின் முழுமை யான தடைப்படுத்தலுக்கூடாகத் தான் அனுசுக்கிப் போருக்கெதிரான ஓர் சம்பிலையை உலகம் பேண முடியும். என்பது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயாகி வருகின்றது.

அல்லது உலகம் மாசுபடு கின்றது. மாசுபடுகின்றது என்று கூறிக் கூறியே இராக்கில் போர் தொடுத்து எண்ணற்ற எண்ணை வயல்களை தீக்கிணாயாக்கி பூமியை புகை மண்டச செய்த அமெரிக்கா விடம். அனு வெடிப்பில் கூடிய (954) ரெக்கார்டை நிலைநாட்டி இறுமய்ப் தட்டிக் கொண்டு நிற்கும் அமெரிக்காவிடம். எமது பூமி உருண்டையை பாதுகாப்புக்காக, பக்கமைக்காக பூப்படைக்கும் குருட்டு பிறப்புக்களாகவே நாம் இருக்க நிற்பந்திக்கப்படுவோம்..

திசைகளின் நடுவே விசைகள்
 - விசைகளைகளின் பத்திரிகை

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி, தனுஷ்கோடி ராமசாமி, இரா. முருகன்... பட்டியலில் என் பெயரை மதிப்புரையாளர் சேர்க்க முயன்று தோல்வி அடைந்தது பெருமகிழ்ச்சி தருகிறது. எழுத்தாளனின் தார்மீகம் பற்றி என்று நான் குறைந்தபட்ச தெளிவை அடைந்தேனோ அன்று முதல் இப்பட்டியல் போன்ற ஒன்றில் எனது பெயரை எவரும் மறந்தும் சேர்த்து விடலாகாது என்று தான் ஆசைப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். நானும் வணிக இதழ்களில் எழுதிக் குறித்தவன் தான் ஒரு காலத்தில். அவற்றை படித்த திருந் தால் இப்பட்டியலில் மதிப்புரையாளர் என் பெயரையும் தயங் காமல் சேர்த்திருப்பார். ஆனால் அவற்றை என் இளம்பருவ அச்ட்டுத் தனங்களாகவே இன்று என்னுகிறேன். மேலாண்மை போன்றோர் என்ன செய்கிறார்கள்? அரசியல்வாதிகள் தங்கள் அன்றாடத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப வருக்குத்தரும் குத்திரங்களை ஒட்டி கதைக்கருக்களை கற்பனை செய்கிறார்கள். ஜம்பது வருடங்களாக வணிக எழுத்து உருவாக்கி வைத்துள்ள கதைகளுமிறை கதை மொழி மற்றும் மாற்றுமில்லாத சந்தர்ப்பங்கள் ஆகிய வற்றை பொறுக்கிச் சேர்த்து ‘இலக்கியம்’ படைக்கிறார்கள். அவற்றை பிரபல வணிக இதழ்கள் சக்டு மேனிக்கு பிரசுரித்துத் தள்ளுகின்றன. ஒரு வணிக இதழில் மூன்று வகை கதைகள் காணப்படும். 1) குடும்பப் பிரச்சினை கதைகள் 2) பெண்விடுதலைக் கதைகள் (இவ்விடங்களுக்கு வகையிலும் காமம் ஊடாடியிருக்க வேண்டும்) 3) மனிதாபிமான

தெரிவது,
நுப்மான்
கூறலாம்,
ஜெயமோகன்
கூறக்கூடாது
என்ற
குறுகிய
தேசியவாதப் பார்வை

முற்போக்கு கதைகள். மூன்றாம் வகையினர் தங்களை புரட்சியாளர்கள் என்று கற்பனை செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் படைப்பில் ஊடாடியுள்ளவை அதே வணிக ஆர்வமும், நிலப் பிரபுத் துவ கால அறமதிப்பீடுகளும் தான் என்பது இங்கு பலமுறை எழுதப்பட்டதுதான். இவர்களுக்கு இங்கு முற்போக்கு முகாமைச் சேர்ந்த சீவி விமர்சகர்கள் கூட இலக்கியத் தகுதியை அளிப்பதும் கிடையாது. திட்டங்களு இப்படி இலங்கையிலிருந்து ஒரு கிர்ட்ட் வருவது அவர்களுக்கும் உவப்பாக இருக்கக்கூடும்.

இலங்கையின்

பெரும்பாலான

உரைப்படைப்புகளுக்கு

சமநிலையற்றதும்

இற்றைப்படைத்தன்மை

கொண்டதுமான

உணர்வுத்தனமே

உள்ளது என்பது

என் கணிப்பு.

நான் இலக்கியத்தை ஓர் அசலான மெய் கான் முறையாக மதிப்பவன். தருக்கத்தையல்ல, உள்மன இயக்கத் தையே இது தனது வழிமுறையாகக் கொண்டுள்ளது. எல்லா அறிவுத் துறையுடனும் இலக்கியத்துக்கு உறவு உண்டு. ஆனால் எந்த அறிவுத் துறையின் கட்டளைக்கும் பணிந்து இயங்கும் பொறுப்பு அதற்கு இல்லை. அரசியல், தத்துவம், உளவியல் எதுவானாலும் சரி பிற துறைகளின் முழுவகுக்கு ஏற்ப இலக்கியம் அமைப்பவர்கள் படைப்பாளிகள் அல்ல, பிரச்சாரகர்கள். இதை ஏற்கும் இலக்கிய வாசகனுக்கு மட்டும் உரியவை என படைப்புக்கள். தனது அரசியல் செயல் நிட்டத்துக்கு அவை உறுத்தலையே தரும்.

உங்கள் மதிப்புரையில் குறிப்

பாடுகிறார்களோ அப்போதுதான் என்று மறைந்த மலையாள சிந்தனையாளர் பி.கெ. பாலகிருஷ்ணன் ஒருமுறை என்னிடம் கூறியது நினைவு வருகிறது.

இலங்கையின் பெரும்பாலான உரைப்படைப்புகளுக்கு சமநிலையற்ற தும்

இலங்கைப் படைப்புக்களின் உணர்வுத்தனம் ...?

பிடப்பட்ட கதைகள் ‘திசைகளின் நடுவே’, ‘மாடன் மோட்சம்’ ஆகியவை தான் இங்கு கடுமையான பிராமண எதிர்ப்புப் பார்வை கொண்டவை என்றும், மண்டலக்மிழன் (பிறப்புத்தப் பட் போருக்கு அகிக் சலுகைக்கு உத்தரவிட்ட ஒரு விசாரணைக் கமிஷன்) உத்தரவை ஆக்கிற்று எழுதப்பட்டவை என்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவை. ஒரு படைப்பாளி எப்போது முழுமையாகவும் உண்மையாகவும் செலவழிப்பிறான் என்றால் எப்போது அவனை எல்லா தரப்பினரும் ஒரே சமயம் ஒன்று சேர்ந்து வசை

ஏற்றைப் படைத்தன்மை கொண்டதுமான உணர்வுத்தனமே உள்ளது என்பது என் கணிப்பு இதற்குக் காரணம் தீவிரமான சுய அனுபவங்களை நேரடியாகக் கூற விழைவதுதான் என்று குறிப்பிட்டேன். வியூகம் ஜூன் ’94 இதழில் தன் பேட்டியில் எ.ஏ. நு. மான் இதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். நாழிகை டிசம் ’1994 இதழில் இலங்கைப் படைப்புகளை ‘பலவற்றில் ஒரு பக்க சார்பான் பிரச்சார வாடை மேலோ குகியிருக்கும் அளவு இலக்கியத் தரம் பேணப்படவில்லை என்றே கருதுகிறேன்’

என்று மதிப் பிடுகிறார். தீவிரமான சுயவாழ்வனுபவங்கள் கொண்டவன் நான், பெற்றோரின் தற்கொலை, நம்பிக்கை முறிவுகள் என்று. அவ்வனுபவங்களை எப்படிப்படி மிதமாக எழுதிய போதும் கூட அதிகமான அழுத்தம் விழுந்து கலை ஒருமை சிதறி விடுவதை அனுபவத்தில் உணர்ந்தவன். எனவே நேரடியான கூறல் முறையை தவிர்த்து வேறு உத்திகளை நாடுகளேன். அதையே இலங்கையின் என் சமகால எழுத்தாளர்களுக்கும் கூறினேன். அது அறிவுரையோ ஆற்றுப்படுத்தலோ அல்ல, பகிர்தல் மட்டுமே. இதே விஷயம் பண்டைத்தமிழ் மரபில் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டிருப்பதையும் உதாரணம் காட்டினேன். படைப்பாளி சுய அனுபவங்களை நேரடியாகக் கூறாமல் ஏற்கனவே வகுக்கப்பட்ட குழல், சந்தர்ப்பங்கள் ஆகியவற்றின் மீது ஏற்றிக் கூறுவது (திணை, துறை) நமது அகக் கவிதைகளின் வழக்கம். அதைப்போல நமது சுய அனுபவத்திலிருந்து நம்மை சற்று விலக்கக் கூடிய புது இலக்கிய வடிவங்களை நாம் தேர்வு செய்யலாமே என்றேன். மேலும் பற்பல கலாச்சார உட்குறிப்புகளையும், தொன்மைகளையும், புராணங்களையும் பயன்படுத்தலாமே என்றேன். இதில் என்ன தவறு என்று உண்மையிலேயே எனக்கு புரியவில்லை. என் தந்தை என் தாயை நடத்திய விதத்தை நேரடியாக எழுதப் போனால் மகன் என்ற முறையால் அதே உணர்ச்சி வேகத்துக்கு ஆளாகி நான் தீர்ப்புகளை கூறிவிடக்கூடும். அவ்வறுவச் சிக்கவின் உள்ளார்ந்த முடிச்சுகள் வெளிப்படையில் ஒற்றறைப்படையான கோபமோ தன் னிரக்கமோ மட்டும் அக்கதையில் எஞ்சி நிற்கக் கூடும். ஒரு தொன்மத்தைப் பயன்படுத்தி அதை ‘நாகம்’ ஆக எழுதியபோது இப்பிரச்சினை மூலில்லை. அடிமைத்தனம், எக்களிப்பு, சுயவெறுப்பு, கோபம் என அவ்வறுவின் எல்லாத்தளங்களையும் தொடர முடிந்தது. அது ‘ஏதோ ஒரு பெண்ணுக்கும்’ ஏதோ ஒரு அட்படுத் தம் சக்திக்கும்’ இடையேயான உறவாக மாறிவிட்டது எனக்கு மிகவும் வசதியாக அமைந்தது. நான் கூற முனைந்தது இவ்வசதியை என் இலங்கை படைப்பாளிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கை கூடாது என்றுதான். மதிப்புரையாளரின் கூற்றில் தெரிவது நூட்மான் கூறலாம், ஜெயமோகன் கூறக்கூடாது என்ற குறியிய தேவிபவாதப் பார்வை. அதை நான் சந்றும் ஏற்கவில்லை.

தெரியாமல்
கேட்கிறேன்,
இலங்கை
எழுத்தாளர்கள்
விமர்சனம்
என்றால்
என்ன
என்றுதான்
என்னுகிறார்கள்.

முடிவுகள்

மின்விளக்குகளை
அணையுங்கள்
மௌனமாய் இருக்கலாம்
நிலா நிமுல்

- மிதரா -

நியநிக்கள்

குடி ஆடு தப்பி வந்தா

குன்னநிக்கு சொந்தம்

குள்ள நில மாட்டிக்கிட்டா

கூறவனுக்கு சொந்தம்

தட்டுக் கெட்ட மனிதர் கண்ணில்

பட்ட தெல்லாம் சொந்தம்

சட்டப்படி பார்க்கப் போனா

ஸட்டித்தான் சொந்தம்

- பட்டுக்கேட்டை -

சிறப்பு மேரகள்,
குழுமாரி

கோர்க்கி இலக்கியம்

நக்க வேர்களின் பரப்பு

அனந்து அவந்மிக்கையைக் காட்டிலும் அதிர்ச்சி குரும் விழுமாற் வேறு இருக்க முடியாது. நம்சிக்கையில்லை பழக்க மனிதர்களைப் பயிக்கும் போது அப்புமாடவர்கள் இருந்தார்கள், இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள் நல்லது வேறு வழிலில்லை. அவர்களிடம் போதுமாற் பலர் தில்லை. அவர்கள் வளர்ச்சியிற்கு ரெஷ்கைப் போன்றவர்கள், என்று நினைத்து ஸ்ட்டுப் போதின்றோம். ஆனால் அவன்? அவன் மனின்றான் இரண்டாக் கலந்தவன். அவன் மதகளைச் சேர்ந்தவன்... இது நான் அருவநக்கத் தக்கது.

பிரம்மச்சார்பிள்ளை

முத்திராத மனைகளும் முத்திரந்த சிறைகளும்

புனிய மரத்தடியின்
புழுதி வர்த்த உடல்கள்

பழுத்துப் பேண கூரியன்
உதிரும் மேற்கு அந்தம்

‘அடேய்’ என்ற அழைப்பாணைகளால்
புதையும் மணலில்
உதைத்து உதைத்து ஓடும்
பதறிப்போன சிறுபாதங்கள்

‘விளக்கு வைச்சால்
படிக்கத் தெரியாதோ.....’

கும்ப
அரியாசனத்து அரசனின்
பரிபாலனம்

முகம் கால் கழுவும்
சடங்குகள் முடித்து
குப்பி விளக்கின் முன்
குந்தியிருந்து நடாத்தும்
குடிசை இளவரசர்களின்
கல்வியரகம்.

- சாருமதி -

நீவீன ஓவியத்தில்

சிதற்க் கூடக்கும்
தீந்தைகளாய்
இளவரசர்களின்
முதுகுத் திட்டுக்களில்
புழுதிச் சித்திரங்கள்.

பிடி மயிர்க்காலில் இருந்து
பிரிவு கொண்ட
தண்ணீர்ச் செட்டுக்கள்
முதுகுத் திட்டுக்களில்
புழுதிச் சித்திரங்களில்
புதிய கோர்க்களை
வரைந்து வழிந்தன.

‘யார்டா இந்த புவரசன்
கோயிலுக்க! கோயிலுக்க!
நங்கதான் கல்லிக்காய்
பெண்டுகள்! பெண்டுகள்’
படத்தில் மனம்
பதியாத முத்தவனின்
வரயில் இருந்து இந்த
வர்த்தைகள் உதிர்ந்தன.
‘ஓண்டா ஓண்டா!
விடிஞ்சார் பொழுதுபட்டா
விளையாட்டு உங்களுக்கு
நானைய சேத்துக்கு
நானென்ன செய்யிறது.....’

பட்டத்து ராணியின்
பஞ்சத்துர் பாடல்கள்
பொறுமையின் எல்லையை
வஞ்சித்து வெடித்தன.

புழுதியின் இளவரசர்களுக்கு
தகில் அடிக்க

புத்தகத்தின் வரிகளை
வழிகளால் மேய்ந்தனர்

‘எந்த நேரமும்
உடைஞ்ச வண்டிச் சில்லைய்
உண்ட புற புறங்கை
மனிசனால்
ஓண்டும் செய்யேலா
எந்த நானும்
இந்த இழவுதான்’

குடும்ப அரியாசனத்து
அரசனின்
நெஞ்சத்து
நெறுப்புக் கால்கள்
வர்த்தைகளாய்
அடிவியஞ்சுத்து வைத்தன.

புழுதி வர்த்த
மிஞ்சு உடல்களின்
மண்டையில் இருந்து
பூதமொன்று இறங்கி
அவர்களின்
நெஞ்சத்து தளத்தில் நின்று
நாத்தனம் அடியது

‘அப்பா பாவம்
இல்லை! இல்லை!
அம்மாதான் பாவம்
இல்லை! இல்லை!
அப்பாவும் அம்மாவும் பாவம்.

மலையக ஆசிரியர் சங்கம்

அன்னமையில் மலையக பாடசாலை களில் கடமை யாற்றும் ஆசிரியர்களில் பலர் ஒன்றிணைந்து மலையக ஆசிரியர் ஒன்றியம் எனும் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டது, ஆசிரியர்களுக்கான தொழிற்சங்கம் ஒன்றை உருவாக்கி உள்ளனர்.

குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களைப் பார்க்கும் போது அவை ஆசிரிய சமூகத்தின் அவர்களது பின்னாள்கள் கல்வி பயிலும் தொழில் - உறவு பிரச்சி னைகளை தீர்ப்பதோடு அமைதி காலைவதாக தென்படவில்லை. மாநாக மலையகத்தின் கலை, கலாச்சாரம், ஆசிரியர்களுக்கான பொது ஒன்று கூடல், ஆய்வு பகுதி என பல்வேறு ஒன்று கூடல், ஆய்வு பகுதி என பல்வேறு வகையில் பரந்து கிளைப்பதாக காணப்படுகிறது.

ஆசிரிய சமூகத்தின் தன்மானத்தை பறித்து விட்டு, எளிதாய் தங்கள் நங்கள் அரசியல் வாப அடிப்படையில் கணக்கு போட்டு தங்கள் வசதிக்கேற்ப இவர்களை மேப்பத்துக் கொள்ளலாம் என்று என்னுபவர்களுக்கு

தான்ன புன்னிய காரியங்களில் ஒன்று, பெருந்தோட்டம் சார்ந்த சில நகரை ஒட்டிய பாடசாலைகளை, இவை பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் இல்லை என்று பிரகடனம் செய்ததாகும்.

காலம் காலமாக அமைச்சர் தொண்டானும் சுகாக்கஞம் அந்தந்த காலத்து அரசுகளுடன் கட்டி புரண்டதும் புரளவுதும் சுகஜமதான் என்றாலும்

மலையக தொழிலாளியின் நலன் போன்றே கல்வி கூட்டங்களின் நிலையும் சீர்விந்து, சீந்துவாராறு அரசாங்கங்களால் புரக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளன.

இச்குழுநிலையில் சீடா, G.T.Z. போன்ற நிறுவனங்கள் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் என்பவை யாவை என வரையறுத்து

அவற்றுக்கான நிதி கட்டு, ஆசிரிய உதவிகள் தந்தற்கூடு மலையக கல்வி தரத்தில் ஓர் புதிய சுகாபத்தத்தேயே தோற்றுவித்துள்ளன.

இச் சூழ்நிலையில் தற்போது 'சீடா' போன்ற ஸ்தாபனங்கள் வரையறுத்த பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் எனும் அளவு கோள்களை

படசம், எந்ர்காலத்தில் கட்டாஸல் கூட போய் விட கூடும்.

இந்த அபாயங்கள் பொறுத்து இந்த புதிய வரையறைக்காரர்கள் என்ன சொல்ல போகின்றார்கள் என்பது இன்னமும் ரகசியமாய்த்தான் இருக் கிணறு. மலையகத்தில் இவர்கள் செய்யப் போவதாக கூறும் பல நன்மைகளைப் போல.

மலையக கல்வியும் ஆசிரிய இட வற்றறமும்

மலையக நகர்ப்பு பாட சாலைகள் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் ஆகாது என்ற அடிப்படையில் அநேக ஆசிரியர்கள் உடனடி இடமாற்றங்களுக்கு உள்ளானார்கள்.

இல் விடமாற்றங்களின் பின்னணியில் அரசியல் பழிவாங்கல்களும், அரசியல் செல்வாக்கு தேவையும் கிடந்தன என்பது ஒரு புறமிருக்க, இவ்விட மாற்றங்களின் விளைவால் இரண்டு நெடுங்கடிகள் இன்று மலையக கல்வி கூடங்களில் எழுந்துள்ளன.

மலையக செய்திகள்

இத்தகைய ஆசிரிய சங்கங்களின் உருவாக்கம் சர்று அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும் என்பது உண்மையே.

அன்னமையில் இவ்வொம்பைப் பேர் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் கல்வி அமைச்சருக்கு எதிராய் உயர்ந்தி மாநாக்கில், மனித உரிமை மீறல் வழக்கொன்றை தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

இந்த முன்னேற்றங்கள் ஆசிரிய சமூகத்தை சோந்தோருக்கு உரித்தான் சரியான மதிப்புகளை அவரவர்க்கு சேப்பிக்கும் என நம்பலாம்.

பெருந்தோட்ட

பாட சாலைகள்

மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சு அன்னமை காலத்தில் பெருந்தோட்ட கல்விக்கு செய்

தூக்கியெறிந்து விட்டு தத்தமது சொந்த வரை யறைகளை சில அரசியல்வாதிகள் பிரகடனப்படுத்தி யுள்ளனர்.

இவ் வரையறைகளின் பிரகாரம், மேலே குறிப்பிட்ட வாறு பல பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் இனியும் தொடர்ந்து பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் என அமைக்கப்பட முடிவாத அபாயகரமான குழுநிலைகள் எழுந்துள்ளன.

இனி அவை நகர்ப்பு பாடசாலைகள் என்றே பொருள் படும் இவ்வழிப்படையில் பார்த்தால், அவற்றுக்கு இதுவரை பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் என்ற அடிப்படையில் (பின் தங்கியவை என்ற காரணத்தால்) வழங்கப்பட வெளிநாட்டு உதவிகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்படக்கூடிய அபாயம் நிலவுகின்றது அல்லது, குறைந்த

இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட நகர்ப்பு (!) பாடசாலை களுக்கு மீன் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாததால், காலியான இடங்களுடன், கல்வியை தொடர முடியாச நிலையில் பல வகுப்புகள் இக்கல்வி சாலைகளில் திண்டாடுகின்றன.

இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு பெருந்தோட்ட (!) பாட சாலைகளுக்கு சென்ற ஆசிரியர்கள் தேவைக்கதிகமான ஆசிரியர்களாய் அவை பாட சாலைகளில் 'நேரம்' ஒட்ட வேண்டிய குழலில் இருக்கின்றன.

இச் சூழ்நிலையில் இடமாற்றம் செய்யப் படும் ஆசிரியர்களின் ஸ்தாபனத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை அமாத்தி விடுத்தான் மறுவேலை என்ற அமைச்சரின் சபதம் தாச் தட்டப்பட வேண்டிய நிலையில்

உள்ளது என்பது ஒரு புறம் இருக்க, இந்த நகர்ப்புற பாடசாலைகள் என்று சொல்லப்படும் இரண்டொரு பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களில் 95 வீதத்துக்கு மேலானோரும் சராசரி பெருந்தோட்ட தொழிலாளின் சாதாரண பிள்ளைகளே என்ற உண்மையும் வெளிர்சாக்கியள்ளது. எப்படியோ, தொழிலாளர் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் பாடசாலைகளிலேயே இரண்டு வகையான பாடசாலைகளை உருவாக்கி, இரண்டினதும் கல்வி நிலைமைகளை ஒன்றாய் சிறுமிகு பெருமை தற்போதைய அமைச்சக்குத்தான் உண்டு.

தொழிலாளர் போராட்டங்கள்

வேலை நேர நிடப்பு, ஆட்ட குறைப்பு, எடுக்க வேண்டிய கொழுநின் நிறை அதிகரிப்பு - இவை, கம்பனிகள் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளும் சகஜமான ஸாப அதிகரிப்பு நடவடிக்கைகளாகும். (கம்பனிக்கு கொடுத்தால் ஸாபத்தில் பாங்கு கிடைக்கும் என்று முழங்கிய தொண்டமானுக்கு நன்றி)

அண்மை காலங்களில் மலையகுத்தில், ஆங்காங்கே, தொழிலாளர் அணி இவற்றுக்கு எதிராய் நீர்க்கமாய் எழுந்தமானமாய், எந்த ஒரு தீர்க்கமான தலைமையும் இன்றி தனித்து போராட முனைந்துள்ளது என்பது வேதனைக்கும் வாழ்த்துக்குருபிய ஒரு விஷயமாகும்.

திட்டமிட்ட தீர்க்கமான ஒரு தலைமை இல்லை என்பதில் வேதனையும், இல்லாவிட்டாலும் போராட்டம் தொடரும் என்பதில் திருப்பதியும் தங்கியுள்ளது.

மனே தோட்ட போராட்டம், ஸ்ட்ரெத்டன் போராட்டம், கைசபான போராட்டம், ஜோன்யூரே போராட்டம் போன்றவை அண்மை காலங்களில் நடந்து முழுந்த தொழிலாள போராட்டங்களாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு போராட்டத்தின் போதும் கணிசமான ரத்தம் தொழிலாளர்களால் சிந்தப்படுவது.

இவற்றில் மிக அண்மையில் நடந்ததும், பெண் தொழிலாளி சாரி சாரியாக பங்கேற்றதும் சென். ஜோன் டிலியில் நடந்த போராட்டத்திலாகும்.

நிர்வாகத்தினரை பல மணித்தியாலங்கள் இப் பெண் தொழிலாளர் அடைத்து சிறை வைத்தது மாத்திரமல்ல, கைகளை பிளிந்து பாதையில் இழுத்து சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

தொடர்ந்து நடந்த போலிஸ் தாக்குதலில் ஒன்பது பெண் தொழிலாளர் காயங்களுக்குள்ளாகி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக் கப்பட்டாலும், இப் போராட்டத்தின் போது மின்பம்பி தாக்கி சத்திய நேசன் என்ற பாடசாலை மாணவன் உயிர் நீக்காலும், இப் பெண் தொழிலாளருக்கு எதிராக அட்டன் மாஜுஸ்டிட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப் பட்டாலும் - இப்பெண் தொழிலாளர் செய்தியை தெளிவாக கூறியுள்ளனர் - இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை.

இரண்டாம்

தலைவர்

தொண்டமானின் வயதை இட்டு பலரும் பல வகைகளில் பயப்படுவதாய் தெரிகின்றது - தொண்டமான் உட்பட இவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளும் முக்கிய கேள்வி தொண்டமானுக்கு பிறகு யார் என்பது தான்.

இந்த அச்சுக்கின் பின்னணியிலேயே, தொண்டமானுக்கு பிறகு வேறு யாரும் இருக்க முடியாது - அது புத்திர சிகாமணியாகவே இருக்கக் கூடும் என்ற பேசு அன்மைக் காலத்தில் மலைய கந்தில் பலமாக அடிப்பது தொடங்கி உள்ளது.

இதற்கு ஏற்றாற் போல் மெது பிரபல தமிழ் பத்திரிகைகளும் புத்திர சிகாமணியின் உருவந்தை பெரிது படுத்தும் வகையில் அவர் சார்ந்த செய்திகளை பெரிதுபடுத்தி தீடி வருவதை அன்மை காலங்களில் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

போதாதற்கு புத்திரசிகாமணியும், 'பிரபாகரன் பக்தசிங் போன்றவர்' என்ற தொண்டமான் சொன்னால், அதை விட ஒருமிட மேலாக சென்று, மலையகுத்தைப் பொறுத்தவரை நான் இன்னுமொரு பிரபாகரனாவேன் என்று பயமுறைத் தேவு செய்தின்றார். (அட்டன் அநிப்பகள் கூட்டம்) பிரபாகரன் ஐக்கிய தேசிய கட்சியில் என்று இருந்தார் என்பது வேறு விடயம் என்றாலும்.....! சுரிதான் - பரவாயில்லை - தொண்டமான், பக்தசிங், புத்திரசிகாமணி - அப்பாடா மலையக விடவு கண்ணில் தெரிகிறது.

நாடு விநித்தெழட்டும்!

எங்கே மனம் அச்சமற்று இருக்கிறதோ
எங்கே தலை கம்ரீரமாய் நிமிர்ந்து நிற்கிறதோ
எங்கே அநீவு சுதந்திரமாய் சுஞ்சரிக்கிறதோ
எங்கே சௌந்தர் உண்மையின்
ஶாத்துளத்திலிருந்து சிறக்கிறதோ
எங்கே உலகம் சாதி மதுப் பூவுகளால்
உடையாயலிருக்கிறதோ
எங்கே இரக்கறும் சௌயால் துயந்தியும்
ஶுழுமையை நோக்கி கைகளை நீட்டுக்கிறதோ
எங்கே தெள்ளிய நீரோடுகள்
மாக்கிடாமிந்து பொன பூக்கலைக்கிறதோ
பாலை நிலம் வழியே சூல்காசல்கிறதோ
அந்த சௌர்க்கதூ மியை நோக்கி - என் தந்தையை
என் நாடு விநித்தெழுட்டும்.

**“என் கருப்பருதைல்
மரங்களே,
என் கருப்பந்தைல்
மரங்களே,
என் நண்பன்
இஹமட்டை
அறவிர்களா?”**

மொன்றத்துறைக்குழுமம்

ராமையா முருகவேள்

இப்போது இவு மனி பன்னிரண்டை தாண்டியாகி இருக்கும்

பயணத்தின் கலைப்பட அத்தோடு வேதனை எம்முடன் பயணத்தில் பங்கேற்றிருந்த மாணவர்களையும் ஏனைய சில ஆசிரியர்களையும் வழியனுப்பி வைத்து விட்டு. தொலை தூரங்களில் உள்ள மாணவர்களை ஒர் ஆசிரியரிடம் போறப்பாக தங்க வைத்து விட்டு அவர்களுக்கான இவு உணவு, படுக்கை ஆயில்லறை ஒழுங்கு படுத்தி விட்டு வந்து சேர்தற்கே மனி பதினொன்றாம் ஆசிரியருந்தது. எந்மைச் சுற்றி இப்போது மௌனமும் இருஞும் தான் கம்பி கிடந்தது.

என்னுடன் அருகருகாக நோய், நிக்கலஸ், மனி, கனகா நால்வரும் நின்றிருந்தனர். எல்லா வேலைகளும் பூர்த்தியாயிருந்தும் நோக்கமற்ற நாம் நடுவிலில், இருளில், செய்வதற்று கண்ணேரம் வெறுமனே நின்றிருந்தோம்.

மேதுவாக பேச்சை எடுத்தேன்.

‘இன்னும் இங்கே நிற்க வேணுமா?

‘....ம் போவோம்’

நோய்த் தீவிரமாக வேண்டும் மௌனமாக நடக்கத் தொடங்கினான்.

சிங்கா பாடசாலை சந்தியில் இருந்து ஸ்ரஸ்பி ஹோட்டத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் இருளில் எமது கால்கள் தாமாகவே நடை போட்ட நூடங்கினா. பாலத்தை தாண்டி பாடசாலை வளங்குள் இறங்கும் போது பாடசாலை கட்டிடங்களும் ஆசிரிய விடுதிகளும் என்றுமில்லா மௌனத்தோடு, இன்று எமது காலடி சுதந்ததை கேட்டு, இருங்குள் இன்னும் நன்றாம் பம்பி பதுங்கி ரகசியாம் ஒளிந்து கொள்வதாம் எமக்கு தோன்றிப்பது..

கனகா நின்று ஒரு சிகர்ட்டை பற்ற வைத்துக் கொண்டான். தீக்குச்சியின், சர்வர்ன்று கிழித்த ஒசையும் டப்பெஸ்று ஒளிர்ந்த தன்னும் ஒர் கனம் அனைவரையும் அவனது முகத்தை பார்க்க தூண்டியது.

அவனது முகமும் களைத்துப் போயிருந்தது. மேலிதாக என்னை புசி தேம்ந்து வைத்தார் போல் வியர்வை டாங்க அவனது முகம் தீக்குச்சியின் சுவாலையில் பள்ளத்தது. சீவ்யாத கேசம் கலைந்து நிழல் போல தோங்கியது.

பற்ற வைத்த சிகர்ட்டை என்றிடம் நீட்டி விட்டு மேலும் ஒன்றை தனக்காக பற்ற வைத்துக் கொண்டு அமையியாக நடக்கத் தொடங்கினான் அவன்.

அதிரின் விடுதியூடாக சென்று காரியாலயத்துக்கு பின்னமாக இருந்த அறையை-இருளில் தட்டுத் தட்டும்போது அடிப்படை சாலையை மாற்றி மாற்றி மாற்றிக் கொண்டோம்.

போட்டு சற்று மினக்கெட்ட பின் திறந்து உள்ளே சென்றோம்.

கனகா இன்னுமொரு தீக்குச்சியை கிழித்து மண்ணென்னை விளக்கை கண்டு பிடித்தான். மங்கலான ஒவியில் மௌனமாக உடைகளை மாற்றிக் கொண்டோம்.

‘கனகா.... நீ ருயை க்ளீன் பண்ணு...நான் உபோடுறேன்’

சமையல் கட்டுக்குள் நுழைந்தேன். பாத்திரங்கள் புரண்டு கிடந்தன. காலையில் உணவருந்திய பாத்திரங்கள். அவசரத்தில் சென்றதால் பாதி கழுவியும் கழுவாமலும் அப்படி அப்படியே கிடந்தன.

சீனி போதுல் திறந்து கிடந்தது. சின்ன சின்ன எழும்புகள் மௌனமாக உள்ளே செல்வதும் வெளியே வருவதுமாக இருந்தன. கடமையுனர் வோடு அவை ஒர் சீரான கதியில் சீனியை அகற்றிக் கொண்டிருந்தன.

கையிலிருந்து விளக்கை சமையற் கட்டின் மேசையின் மீது வைத்து விட்டு, சீனியை எழும்புகளுடன் ஒரு பேப்பரில் கொட்டி வைத்து விட்டு சமையற்கட்டு சாமான்களை ஒழுங்கு படுத்தி கூத்தும் செய்யத் தொடங்கினேன்.

அடுப்பை மூட்டி கேத்தலை வைத்து, சில தேனீர் கொப்பைகளை கழுவி எடுத்த போது கனகா வந்தான்.

‘சந்ரா...அவனுங்க படுத்துட்டா னுங்க...’

பேசாமல் கோப்பையை கழுவுவதில் ஈடுபட்டிருந்தேன். தண்ணீர் நன்கு குளிர்ந்து கைக்கு கூமாக இருந்தது சில்லென்று.

‘சி... சூக்கா மயை போடு.. மிச்சத்து காலையில் பார்ப்போம்..’

உண்மை, கழுவ வேண்டிய சிலவற்றை காலையில் கழுவிக் கொள்ளலாம் .

தேவையான அளவு சீனியையும் பால் மாவையும் கவந்து ஜூவாக்குமாய் கோப்பைகளில் ஊற்றினேன்.

இருவரும், மற்ற மூவருக்குமாக மயை எடுத்துக் கொண்டு அறைக்குள் சென்றோம். கிடந்தவர்கள், மௌனமாய் ஏழுங்கு கையை நீட்டி மயை வாங்கி கொண்டனர்.

முடித்து முடிக்க, சுருட்டி வைக் கூப்படிருந்த மேத்தையை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டோம். கனகா கதவுகளை சாத்தி தாழிட்டு வந்து என்னோடு மேத்தையில் படுத்துக் கொண்டான்.

கிந்த இரண்டு கடில்களில் ஒன்றில் நோய் படுத்துக் கொண்டு கூரையை வெறித்து பார்த்துக் கொண் டிருந்தான். மனியும் நிக்கலஸும் மற்றக் கட்டிலில் படுத்துக் கிடந்தனர்.

எதையுமே கதைக்க சிந்தையற்று கிடந்தோம் நாம். கனகாவும் எதையும் கதைக்கவில்லை.

ஒருமுறை மௌனமாக திரும்பி என்னைப் பார்த்தான். நானும் மௌனமாக அவனை பார்த்துவிட்டு மறுபுறம் புரண்டு படுத்துக் கொண்டேன். எவ்வளக்கும் தாக்கம் வரவில்லை என்பது யாவுக்கும் தெரிந்தே ஷிந்தாலும் கதைக் கிழிப்பாயல் கிடந்தோம் நாம். அவன் இன்னும் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

* * *

அவனை முதன் முதலாய் எங்கள் பாடசாலையை வடித்து அனைந் திருந்த சிங்கள வித்தியாலய நிடலில் வைத்துத்தான் கண்டேன்.

அந்நாட்களில் நான் இன்னுமும் இந்த விடுதி அறைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்க வில்லை.

தினந்தோறும் விட்டில் இருந்தே பயணம்.

அப்படியான ஒரு நாள் காலை பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிப் போது இவன் என் கண்ணில் பட்டான். தலையில் முஸ்லிம் மக்கள் அனியும் தெரியியும் கையில் சில நூல்களுமாக பாதி நடைத்த நாடியுடன் ஒரு மாணவனுடன் கதைத்து வாறு நின்றிருந்த அவன் என்னைப் பார்த்தும் புனரைக்கத்தான்.

புனரைக் கீல மினாங்களில் மெல்ல 'கு மோரிங்' கல்லூர் அளவுக்கு வந்திருந்தாலும் இந்த அளவுடன் நிறுத்திக் கொள்வது பொருத்தமானது என்று எனக்குள் நான் நிர்மாணித்துக் கொண்டேன்.

காரணம் இல்லாமல் இல்லை. நிட காத்திரமான சோற்றும். சிங்கள வித்தியாலய ஆசிரியன். இந்த சுற்று புறங்களை சாராதுவன். என்ன வய்பு ஏதற்கு.

இருந்தும் எனக்கே தெரியாத ஒரு காரணத் திற்முப் அவனை நானும் அவதாரித்தேன்.

நான் பட, நான் பட நானும் அவன் குசலம் விசாரிக்கும் கல்டம் பெரிதாகி கொண்டு சென்று. மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், விதியில் போகிறவர்கள் - வருகிறவர்கள், மாணவர்கள் எல்லோருடனும் மிகுந்த நட்புடனும் சிரத்தை புதனும் அவன் அளவளாவினான் என்பதையும் கவனித்து எச்சரிக்கை கொண்டேன். அவன் பெயர் அழறமட் என்பதையும் சிங்கள வித்தியாலயத்தில் அவன் கலைத்துறையில் படிப்பிக்கிறான் என்பதையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டேன்.

நாட்கள் மேலும் செல்ல, தந்தேயலாக ஒரு நாள், நண்கர்களுக்கூடு அவன் நாடகம் எழுதக் கூடியவர்களை தேடி நிலவுகாக கேள்விப்பட்டு அதிசயித்தேன்.

விசாரித் துப் பார் த தபோது, அவன் உண்மையாகவே நாடகம் தொடர்பாக மிகுந்த தீவிரமாய், தொடர்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள தாஷ்திருப்பது - துடியுது நன்கு புலனாகியது. ஆனால் நானோ நிதானத்தை கடாப்பிடிப்பில் அவதானமாய் இருந்தேன்.

என்னுள் பல கேள்விகள் உருவாகின. சிங்கள வித்தியாலயத்தில் கடமை புரியும் ஒருவன் ஏன் தமிழ் நாடக நண்யகளை தேடி அலைய வேண்டும்? சந்தேகம்பட்டாற் போல் பொலீஸின் கையானோ?

ஆனால் இரண்டொரு தினங்களில் அவனை என்னுடன் தொடர்பு கொண்டான். நாடகப் பட்டறைகள், நாட்டுக் கல்துக்கள், பொன்னர்சங்கர், காமன் கூத்து என்று அல்லப்போது திரிய முற்பட். என்னையும் பற்றி யாரேனும் அவனுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்க வேண்டும்.

மனம் ஒவ்வாமல் எச்சரிக்கையுடன் சில பட்டறை

அவனை முதன் முதலாய் எங்கள் பாடசாலையை அடுத்து அமைந்திருந்த சிங்கள வித்தியாலய திடலில் வைத்துக்கத்தான் கண்டேன்.

ஏற்பாட்டாளர்களின் விலாசங்களை அவனிடம் தந்ததுடன் மேல்ல சப்தம் செய்யாமல் நழுவி ஏறுங்கிக் கொண்டேன் நான்.

மிட்டத்தட்ட இதே காலகட்டத்தில்தான் என்னோடு ஒன்றாக பழுத்த கனகாவும் நோப்பும் முதன் முதலாக நியமனம் பெற்று எங்கள் வித்தியாலயத்துக்கு பணியாற்றுவேன் வந்து சேர்ந்தனர்.

இவர்களின் வரவு - முக்கியமாக நோப்பின் வரவு - எனக்குள் சுங்கேஷங்கதை ஏற்படுத்தியது. நோப் எனது பால்ய காலத்து நண்பன் மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் என்னோடு ஒன்றாய் இருந்து நான் வாழ்ந்த லயத்துக் ககங்களில் பங்கேற்றுவன். அந்நாட்களில் விறகு பொறுக்குவ தானால் என்ன, குளிக்கப் போவதானால் என்ன, தேவாலயத்துக்கு போவதானால் என்ன அனைத்தும் இவனுடன் தான்.

இது போதாகும்பெற்று இவனது தந்தையும் எனது தந்தையும் தேவிலை - செடிகளை உற்பத்தி செய்யும் 'தவர்னைவில்' ஒன்றாக வேலை செய்தது வேறு எழுத நட்புக்கு வாய்ப்பாக போய் விடி திருந்தது.

நோப்பின் தந்தைத்தான் 'தவர்னை கங்கானி'. காலை, 'பேருக்கு' வேலை செய்யவர் கள். பகல் ஒரு மனியானதும் 'கை காக்கு செய்வார்கள்.

'கை காக்' வேலை என்றால் குடும்பமே இருங்கிலிரும். நான், எனது அனைணன், நோப், அவனது அனைணன் - அக்கா அனைவரும் வேலையில் கடுபடுவோம்.

தேயிலை குருத்தை 'பட்பண்ணி' அதன் முளைத்தலுக்கு தேவைபாக 'கொட்டான்' அடிப்பதுதான் எங்கள் வேலை.

ஒன்பது அங்குல நீளமான பொலிந்தின் பைகள் - இருபுறமும் வாய் பிளங்கிருக்கும். அவற்றை கருங்க விடாது மன்னை அள்ளி போட்டு நிரப்பி வரிசையாய் அடுக்க வேண்டும்.

வளமான மன்னை கிருமி கொல்லி கருநடன் கலந்து ஒரு இடத்தில் சின்ன கும்யாளாம் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். அதை 'கு' டு சாக்கில்' அள்ளி கந்து எடுத்து வந்து வாய் திறந்த அப் பொலிந்தின் பைகளில் அடித்து நிரப்பவோம்.

இந்த வேலையை எனக்கு முதன் முதலாக வளப்புற ஶோல்லிக் கொடுத்தவன் நோப் தான்.

ஒரு கொட்டானுக்கு எமக்கு மூன்று சதம் கிடைக்கும். போட்டா போட்டி போட்டு அடிப்போம். நான்கு மனித் தியாலத்தில் முன்னாறு நானுறை என்று அடித்த நினங்களும் உண்டு. அந்த நினமிகளில் சந்தோஷத்துடன் கா' டுக்கு சென்று காட்டு தேவாகாய் கொட்டைகள், பழங்கள் என்று கவைத்து மகிழ்வோம்.

இதுபோக, மாது கோயிலுக்கு செல்வதும் இவனுடன்தான். அந்நாட்களில் இவன் மாதா மோவிலில் பாடுவன் வேறு.

கனகாயோ எங்களின் மக்கத்து தோட்டக்காரன். நோட்டீகளை பக்கிவது, சேர்ந்து படம் பார்ப்பது போன்றவற்றிக்கூடு என்னுடனும் நோப்பட்டுதனும் கூட்டு சேர்ந்தவன்.

ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒரே வேலில் முளைத்து, பின் ஏதோ ஒரு வழியில் ஒரே பாடசாலையில் கடமையாற்ற வாய்ப்பு பெறுவது என்கு மனுக்கு சந்தோஷத்தையும் நிருப்தியையும் தருவதாய் இருக்கத்தானே செய்யும்.

போதாற்று மணியும் வந்து சேர, அதிபரை தோல்களை செய்து, அதைக் கூறி இதைக் கூறி இந்த அறையைப் பெற்று ஒன்றாக திருக்கத் தோட்டக்கிணோம்.

திலக்கிபார், பழுப்பு, அடிடன், கும்மாளி, என்று எங்கள் நேரம் ஓடினாலும் இம்மன்னின் உள்ளதைத்தை காட்டக்கூடிய பதாகையை யார் உயர்த்தக்கூடும் என்ற அவதானிப்பிலும் ஆழ்ந்த ஈபோடு கொண்டோராய் இருந்தோம் நால்வரும்.

ஆக, வாழ்க்கை மகிழ்ச்சிப்புடன் நான் சென்று கொண்டிருந்தது, நாங்களோ வயத்து பயல்கள் என்று இறுமாப்படன் பாடசாலை, இலக்கியம் நாடாக பட்டறைகள் என்று வலம் வந்தோம்.

இந்த குழலில்தான் அழையட்டின் பிரசன்னை தோற்றும் கண்டது.

சமையலுக்கான போடுக்களை வாங்கவோ

அல்லது வேறுந்த தேவைக்காகவோ நான்கள் கடைப்பதுமிகு செல்லும் போதேல்லாம் அறுமட்டை நாம் கண நேர்ந்தது.

அவனே கேப்பான்.

‘என் மாஸ்டர் டவுனுக்கா...’

‘ஆம்’ என்று மொழிவோம் நாம்.

அறுமட்ட பொறுத்து ஏற்கனவே எம் மத்தியில் கவனத்துடன் கூதத்தும் கொண்டிருந் ததால் வார்த்தைகளை அளந்தே மேற்னோம்.

‘என் சொல்லுறான் உங்கள் லொக்கா.....? அறுமட்ட விசாரிப்பான்.

அவன் எங்கள் அநிபரை இப்படித்தான் விசாரிப்பான். சிரித்துக் கொள்வோம். இனவுமிகு அதிகாரிகள் என்னாலே சுற்று வெறுப்போ? இதன் காரண காரியம் எங்களுக்கு தேரிந்திருக்க வில்லை. போதுவில் பாடசாலை நடைமுறை பற்றி அளாவுவோம். அத்தோடு சரி.

இப்படி ஒரு வருடம் கழிந்து சென்றது. இந்த ஒரு வருட காலப்பகுதியில் அறுமட்டின் வட்டம் மேலும் சுற்று பெறியிருப்பதை என்கைப் பொறுத்த மட்டில் எமது வட்டமோ, இப்பிரதேச குழலில் குறுகியதாகவே இருந்தது.

அனால் அறுமட்டை பொறுத்த மட்டில் நிலைமை வேறு.

தொழிலாளர், நகர் சிப்பந்திகள், வர்த்தகர்கள் என்று அந்த குட்டி கடை வீதியிலும் கற்று புற தோட்டங்களிலும் அவனுது நன்பர் வட்டங்கள் அதிகியிப்பதை கண்போம். மேலும், சிங்கள பெற்றோர் - மாணவர்கள் மத்தியிலும் அதே அளவுக்கு அவனுக்கு மரியாதை நிலவத் தொடங்கியதையும் அறிந்தோம்.

நேயமிக்க அனுகு முறை, மற்றவர் துன்பத்தில் பங்கேற்றும் பண்பு, மனித தோழ மையை நாடி செல்லும் ஆர்வம் இவை அவனுது இதயத்தை ஏனையோர்க்கு காட்டியது போலவே மைக்கும் நான் செல்ல செல்ல காட்டியது.

ஆக, அவன் மீது நாம் கொண்டிருந்த அழுக்கான சந்தேகங்கள் நாமியாமலேயே என்கை விட்டு நடிவு தொடங்கின். சுற்று மனம் திறந்து உரையாட தலைப்பட்டிருந்தோம்.

அன்று விடுமுறை விடுதற்கான முதல் நாள். எங்களை முதன் முதலாக தனது அறைக்கு அழைத்திருந்தான் அறுமட்ட.

அவனுது அறை என்பது பாடசாலை மண்டபத்தின் சிறு காலஞ்சிய பகுதியே ஆகும். ஒரு பதினைந்து அடி நிலைம் ஏழ அடி அகலமும் கொண்டு ஒரு பகுதியை கார்ட்டோர்ட் கொண்டும் போர் கொண்டும் இறுக்கி அடைத்து தனது அறையை உருவாக்கியிருந்தான் அவன்.

ஒரு கட்டில், சிறிய மேசை, சில புத்தகங்கள், இரண்டு சமையல் பாத்திரங்கள். மூலையில்

ஒரு மண்ணென்னை அடுப்பி, வாளி என்று அவனுது சொத்துப்பற்றுகள் அறைக்குள் கண்டபடி அடைத்துக் கொண்டு கிடந்துள்.

கடவே சில நாடக பெனர்கள், சில வியப்பை உண்டாக்கிய முகமூடிகள், தலை மயிரிகள், நிறைகள், பின்னர் பத்திரிகை குவியல்கள்..... எங்களை அவனுது கட்டிலில் அமர்ந்து கோள்ளும்படி வேண்டினான்.

விடுமுறைக்கு ஊடகுக் போக போவ தில்லையா என்ற கேள்விக்கு ‘என்றுமே போவது இல்லை, இம் முறையும் போகப் போவது இல்லை’ என்று கூறினான்.

எங்களுக்கோ இது கூச்சர்மத்தை தந்தது. இப்பாடாலேயோ இவங்கையிலேயே ஆக பிற்பட்ட பிரதேசத்தில் அமைந்து கிடக்கிறது. சிறு நகர் என்று கூட கூற முடியாது. சிறு கடை வீதி என்று வேண்டுள்ளால் இதை சொல்லிக் கொள்ளலாம். பாம் பார்க்க ஒரு தியேட்டர் கிடையாது. விடுமுறையில் என்ன செய்யப் போகிறான் இவன் இங்கே தனியாக.

நாடகம் தொடர்பாக வழுவும் கதைப்பான் என்று எதிர்பார்த்தோம். அவனோ பேரு ஏதேதோ பற்றி கதைத்துக் கொண்டே எங்களுக்கு பிஸ்கட்களை உண்ண தந்து விட்டு தன் திடகாத்திரமான உடம்பை அசைந்து அசைந்து தேர்ந் தயாரிக்க தன்னிர் வைப்பயில் கடுப்பிருந்தான்.

இடையிடையே பத்து நிமிட தத்துக்கு ஒரு தடவை தனது மையில் மெல்ல கையை விட்டு ஒரு சிறிய ட்ரிகை எடுத்து அதிலிருந்து ஒரு வகை பொடியா எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டான்.

குறித்தால் பொடியை நாக்கை உயர்த்தி போட்டுக் கொண்டு கையில் ஓடியிருப்பதை தொடர்பில் பட்டென்று தட்டிக் கொள்ளும் போது அவன் விரிகளும் முகமும் ஒரு வகை பிரகாசமாக மாறுவதை அவனுளித்தேரும்.

எங்களிப்பு கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது கூட இந்த பொடி விவகாரத்தை அவன் நேர்த்தியாக செய்து கொண்டான்.

கையை நன்றாக துடைத்துக் கொண்டு செய்து போட்டு எமக்கு பருக தந்து பின் தனது நாடக அல்பத்தை எம்மிடம் விரித்து நீட்டினான்.

அவை அவன் அட்டன் பிரதேச சிங்கள விழுநியாலயத்தில் கடமையாற்றிய போது போடப் பட்ட சிங்கள நாடகங்களின் படங்கள். ‘கொக்கு மகு’ பென்னரும் அதில் அடங்கி இருந்தது.

படங்கள் அவனுது ஓய்ப்பை நிற்றன காட்டி நின்றது. சோப்பு மேற்வாகவும் அவனுதாகவும் அறுமட்டின் கூம்பு தேடலில் இறுங்கி விட்டான்.

முதலில் சாடுமாடுப்பை மறுத்து பின் நோப்பு நிறுத்தும் பைத்து அவனுது கதையை உருவாக்கியிருந்தான் அவன்.

‘அப்பா டென்டை மருஷா விட்டு விட்டு கண்டியின் அருகே எங்களுக்கென்று இருந்த விட்டில் தங்கி

கலந்த சலிப்புடன் கூற வூரம்பித்தான் அறுமட்ட.

போதனை வள்ளாகத்தில் தான் படித்தது குறித்தும் அவனாகமே தனக்கு நவீன நாடகத்தை அறிமுகம் செய்து குறித்தும் கூற தலைப்பட்டான் அவன்.

மேசையின் முன்னால், நாற்காலியில் அமர்ந்து மேலும் கீழமாய் சாப்ந்து சாப்ந்து மயங்களில் அவனுது அறையின் தாந்தந கூரையை நோக்கி விதித்து. வெறித்து நோக்கியபடி தன் கதையை மொதுமெதுவாப் கூற தொடங்கினான் அவன்.

‘வாசிடி எனக்கு நவீனத் துவத்தை அறிமுகப்படுத்தினாலும் சிறு வயது தொட்டே எனக்கு நாடகத்தில் ஈடுபாடு. எனது தந்தை ஒரு சினிமா டெண்ட் நடத்துனர். சின்ன வயதிலேயே அந்தவை படங்கள் பார்த்திருந்தேன்.’

சிறிதாய் பெறுமூச்ச விட்டான், போடுமை சிறிதளவு எடுத்தனன், தொடையை தட்டினான்.

அப்போதெல்லாம் அவன் கண்டியில் படித்து கொண்டிருந்தானாம். விடுமுறைக்கு ஒரு முறை வீட்டுக்கு வந்தபோது அவனுது அப்பா ஸ்ரீவள்ளி படத்தைஒடிக் கொண்டிருந்தாராம். அப்படி ஒரு கூட்டத்தை அவன் கண்டதேயில்லையாம். சாரி சாரியாய் தோட்டது மக்கள் அந்த படத்தை

சிங்களவித்தியாலயத்தில்
கடமை புரியும் ஒருவன் என்
தமிழ் நாடக நண்பர்களை தேடி
அலைய வேண்டும்?
சந்தேகப்பட்டாற் போல்
பொலீஸின் கையாளோ?

வந்து வந்து மொய்த்தார்களாம்.

தாடியை இடது கையால் வருடி வருடி இழுத்தவாறே கூறினான்.

‘பாத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பார்க்கிறவாக் சாமி வந்து ஆடுவான். இதை பார்க்கவே நான் நினைம் டெண்டுக்குள் நுழைந்து விடுவேன். மாஸ்டர், அநிசயம் தான். மயங்கி விழுக்கொடா ன தண்ணிர் தெளிப்பாங்க. விழுக்கூலாங்க.....’

‘காலம் போக போக என் தந்தையின் டெண்டு விழுநிதிருச்சி. திபாட்டர் வந்திருக்சி. இப்ப எல்லாம் டெண்டே இல்லையோ. நீங்கெல்லாம் டெண்டு படமே பார்த்திருக்கவே மாட்டிங்க’

நாங்கள் புன்னைக்கத்தாறே இல்லை என்றோம். இந்த கதை எங்களுக்கு பிடித்த மானதாய் இருந்தது. ‘சொல்லுங்க’ என்றோம். தொடர்ந்தான் அவன்.

‘அப்பா டென்டை மருஷா விட்டு விட்டு கண்டியின் அருகே எங்களுக்கென்று இருந்த விட்டில் தங்கி

விட்டார். அது ஒரு விவசாய கிராமம். இங்க மாதிரி இல்ல. எல்லாமே சிங்கள மக்கள். அந்த கிராமத்துல் வருஷா வருஷம் 'சொக்கறி' நடனம் ஆலோங்க. அதை பத்தினி தெய்வ நடனம் என்றும் அழைப்பார்க. இங்கே காமன் கூத்து எப்படியோ அப்படி அங்க 'சொக்கறி'.

முதலில் சாடுமானை யான் மறுத்து பின் நோய் உறுத்தாமல் நோட்டந்து வற்பறுத்த அவனு நடத்த காலத்தைப் பற்றி ஒருவகை வரிச்சல் கலந்த சலிப்புடன் சுடற ஆரம்பித்தான்

'ஓவோரு அறுவடை முடியவும் இந்த சொக்கறி ஆட்டம் திட்டம்பெறும். இங்க காமக் கூத்து வந்த காலக் கட்டற்றுல் நடக்குது மாண்ட்டர.....? கூறினோம். இந்தியாவிலும் வருஷத்தின் இதே காலப்பகுதியிலா நடக்குது என்று அடுத்து வினவினான் அறுவட்ட. நெயியாதென்றோம் நாம். ஒ.... தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டாமா' என்று தலையை ஆட்டியாறே சிற்றுக் கொண்டான் அவன்.

'சொக்கறி' ஆட்டத்தின் பழைய பிரதி அவனு தந்தையிடம் மாத்திரமே இருந்ததாம். அந்தோடு அவனு தந்தைக்கென்று கொஞ்சம் நிலைமும் டென்டுகாரர் என்ற பெயரும் இருந்ததால் அவனு தந்தைக்கு அக்கராமாத்தில் நிறையவே மறியிருந்ததாய் எடுத்துக் கூறினான் அவனம்.

'ஓவோரு அறுவடை முடிந்த போதும் எல்லா கமம் செய்பவர்களும் ஏற்றும் கூடி, ஒரு பல்லாக்கை மாந்து வந்து, பறை தட்டி, ஹ்ரவல் மாப் என் தந்தையின் நூல் பிரதியை வாங்கி போவாங்க. பிறகு சொக்கறிய ஆடி முடிந்ததும் அதே ஆடுமரபத்துடன் திரும்ப வந்து நூல் பிரதியை ஏற்படைத்துவிட்டு போவாங்க. அப்படி ஒப்படைக்கும்போது அவர்களின் அறுவடையில் ஒரு சிறு பகுதியை வந்தையை வங்களுக்கும் நந்து போவாங்க சார். அந்த மக்களின் அன்பை, அவர்களின் நாகரிகத்தை இவ்வளவுக்கும் நான்கள் முல்லீக்கள்! பார்த்தீர்களா?' தலையை ஆட்டி ஆட்டி சிரித்துக் கொண்டான். அவனு தாடியும் தாடியும் இருந்து வந்த ஒம்...ஹி...ஹி என்ற மெலிதான சிரிப்பும் கருக்குத்தை ஒரு கம்பித்தை அவனில் ஏற்படுத்தியதை நாங்கள் அவுதானித்தோம்.

'பிறகு அந்த பின் தங்கிய கிராமத்தில் இருந்து என் படிப்பை என்னால் தொடர முடியல்.

கண்டிப்பில், விடுதியில் தங்கி படிக்க தோன்கினேன். இந்த பகுதியில்தான் சார் நிறைய வாசித்தேன். நிறைய நன்பங்கள். நிறைய நிறைய நாடை பட்டறைகள். நாடகத்தில் நடிக்கும் வாப்புக் கிடைச்சிசி. பிறகு வாசிட்டி. அது ஒரு பாப்சல்லன்னு கூட சொல்லலை சார். வாசிட்டி போன பிறகுதான் தேர்ந்த வாசிப்பு. தேர்ந்த உரையாடல்கள். தேர்ந்த தோட்டுக்கள் என்று கைக்கட தோன்கிச். அறந்த பிறகுதான் சார் ஓர் தேவிவு பிறந்தச்சி. நாடகம் எப்படி இருக்கனும், அது யாறுக்காக இருக்கலும் என்றெல்லாம் முடிவேடுத்து இந்த கால பகுதியில்தான் சார்.' 'வாசிட்டியில் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் என்னை சிங்கள் இலக்கிய மன்ற தலைவரா தேர்ந்தேடுத்தாங்க. அப்ப நிறைய எதிர்படி இருந்தும் சமாளித்தோம். நல்ல நாடகங்களா பொறுக்க மேனை பேற்ற முயற் சிற்தோம். இந்த காலத்தில்தான் சார் சிங்கள் நாடை துறையில் நிறைய பரிசோதனை முற்பிச்சிள நடத்தப் பார்த்தாங்க. இதில் நாலும் பங்கெடுத்திருக்கு. விலைவு எனக்கு தங்கிக்கை வத்திருச்சி, பிரபலமான நாடக நண்பர்களின் தொடர்பு. சிரிகுத்தாதைகள், சமக்காலத்தைகள், பூட்சிக்கரமான இளைஞர்களின் தொடர்பு எல்லாமே கிடைக்கிறூச்சி. எனக்குள் ஒரு நம்பிக்கை. எனக்குள் ஒர் பிழிப்பு. எனக்குள் ஒர் வெறி சரித்தான். இதுதான் எனது வாழ்க்கை அப்படினும் முடிவு செய்தேன். சிங்களத் திறப்பு பாடமாக எடுத்து முடிச்சி வெளியேறினேன். கல்வி முடிய, நிறுத்தான் என் உச்ச போராட்டமே ஆரம்பமாக்க சார். ஒம்...ஹா....ஹா....ஹா....ஹாக்கு தேவிப்பு, அப் படியெல் லாம் நடக்கு மென்று ...ஹ்...ஹ்...ஹா....'

சிரிப்பை நிறுத்தி பெருமுக்க விட்டான். அது சுற்று நீண்ட பெருமூர்க் கண்களை உருட்டி நாஸ்த கூரையில் ஓட விட்டான். அன்னைந்து போடுமை எடுத்து நாக்கை உய்த்தினான்.

'நாக்கம் என்பது பார்த்திட்டு கைய ஆடிட்டு போற்றில்ல சார். அதன் மூலம் ஒரு செய்தியை, ஒர் காத்திரமான உணர்வை பார்வையான் பெறுமை. இந்த அடிப்படையில் நான் நிறைய நாடகங்கள் செய்தேன். பெற்றித் தான் சார். ஒரு விஷயத்து நான் உங்களுக்கு சொல்லியாக வேண்டும். உங்களுக்கும் நாடகம் கள்ள கூடுதுவனே?

சொல்லி விட்டு உற்றுப்பார்த்தான், எங்கள் முகங்களை. தாடியுடன் - ஒர் தாப் கரி தனது குடிகளை சிர்த்தையுடன் நெருக்கமாய் உற்ற பார்ப்பது போல்.

ஆமென்றோம் ஒருமித்து தலையை ஆட்டி.

'சி அப்படியென்றால் ஒன்று தேவிய வேண்டும் உங்களுக்கு. எதையுமிரு லேசாய், எனினாய் கற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்க கூடாது'

நனது மெரிடப்பந்த வலது கரத்தை எம்மை நோக்கி நிட்டி வெட்டி இழுத்து கூறினான்.

'பாருங்க சார், வாசிட்டிய விட்டு நான் வெளியேறிய உடனேயே 'யேக்கப்' படிக்க னும்ன்னு ஒரு நாக காகாரிடம் போனேன். அந்த ஆள் எனக்கு ஏற்கனவே நல்ல பரிசுபயமான ஒரு ஆள்தான். இருந்தும் இந்த விஷயத்து அவர் எனக்கு லேசாய் சொல்லி கொடுத்தில். அவரது விட்டு நான் ஒரு பணியாளனாய், வேலைக் காரணம் ஜீவித்தேன். அவரது விட்டு சாமான்களை கழுவுவேன். விடு கூட்டுவேன். சமயங்களில் சமைப்பேன் - இதையெல்லாம் செய்துதான் சார் அவரிடமிருந்து விடயங்களை கற்றேன். அவரிட இருந்து அநேக விடயங்களை நான் கற்று முடிக்கும், எனக்கு கொந்மலை பிரதேஷத்தில் ஆசிரியர் தோழில் சிலடக்கவும் சரியா இருந்தது.

'இருக் கொத்தையில் இருந்து புது விதாக நாகங்களை - சிங்கள நாடகங்களை சார் - நிட்டி நோன்கினேன். அது சார், ஜே.வி.பி. காலம். நிறைய இளைஞர்கள் காணாமல் போய் கொண்டிருந்த காலம். தெரியந் தானே சார். பயர்களில் விந்த சம்பவங்கள். கணக்கு வாழ்க்கு கிடையாது. எல்லாமே அன்று சகலும். யாவுமே சகலும். எதுமே சகலும். எவ்விருந்து வந்தார்கள் இந்த இளைஞர்கள். எவ்விருந்து வந்தார்கள் சார்? போதித்து பார்த்தார்களா? ம்... வது எப்படியோ. ஆனால் எனது உள்ளார்ந்த கருத்தும் இந்த எழியை வாழ்க்கை, இந்த சரண்டல் - எல்லாமே ஓழியத் தான் வேண்டுமென்றால் இந்த அரசியல் - இந்த பொருளாதாரம், இந்த அமைப்பு எல்லாத் தையும் முழுசாய் மாத்தி அமைக்கலும் என்பது தான் சார். இதுக்காக எவ்வளவு போராட்டம் எவ்வளவு இழப்பு இந்தக்கு இதை பெற்றி

**ஆனால் அதுவும் கூட
சார் அந்த கியக்கத்துக்குத்
தான் சாதகமாய் முடிந்தது.
எனென்றால் செயன்முறை
வித்தியாசமானாலும்
நோக்கம் ஒன்னுத்தானே.**

யெல்லாம் தெரியுமா சார்'

பெருமுக்க விட்டான். பறிவிள்ளி நாங்கள் தலையை ஆட்டினோம்.

ஆம் நிறைய போராட்டம். ஆனால் ஜே.வி.பி.யின் செயன் முறை எனக்கு பிடித்ததாய் இல்ல சார். அதனால், எனது கோர்க்கை ஏற்பாடி நான் பொதுவா நாடகம் தயாரித்தேன். ஆனால் அதுவும் கூட சார் அந்த இயக்கத்துக்குத் தான் சாதகமாய்

பெஸ்ட்ரஸ்ப்பிள் கார்ட்...

தேயிலை தோட்டத்திலே.
(IN THE TEA GARDEN)
(1954)

- சி.வி. வேலுப்பிள்ளை -

நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட ஓர் இருதயத்தை, மலையகம் தன் வரலாற்றால்
வருடிய போது இயல்பாய் உருண்ட எழுத்துக்கள் இலை.
வேலுப்பிள்ளையின், 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' எனும் இந் நீள்
கவிதை ஏற்கனவே திரு. சக்தி பாலையாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட
ஒருந்த போதிலும் சர்றே வித்தியாசமான நடையில் கீழே
தாப்படுகின்றது.
தொடர்ந்து வரும் இதழ்கள் கவிதையின் தொடர்ச்சியை ஏந்திவரும்.

மலைகளின் இருப்பை
இடுக்குகள் இங்கே
மதரத்த கரலை
தேயிலை யிடையே
வெண்ணுயரை பெரங்கி
உம்மையும் அழைக்கும்.

தேவையே,
நல்ந்த மரதரின்
தசையில் எலும்பில்
நரம்பில் எங்கும்
தீயினை முட்டும்
தீயினை முட்டும்.

அன்னையர் செவிலியர்
கன்ஸியர் யரவரும்
கூடைகள் முதுகினில்
குறுக்காய் தெரங்கிட
மென்றைல் குறுங்க
சரல்கள் நோக்கி
அணி நடை நடர்யார்.

தள்ளகளின் வழவில்
அமைந்திட்ட கண்களால்
செழித்த நிறல்களை
அமைற நோக்கியே
சிறிய மெலிந்த
தேந்த விரல்களால்
'இரண்டு இலைகள் ஒரு குத்து'
அம்
'இரண்டு இலைகள் ஒரு குத்து'

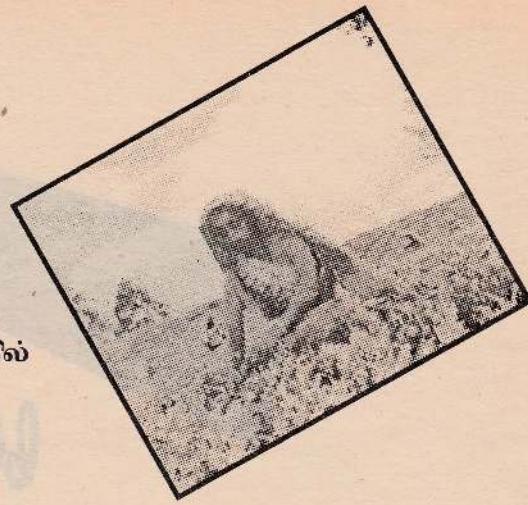
கிரண்டு கிலைகள்
ஓரு குருத்து

அவர்களின் வாழ்க்கை.....

வாழ்ச்சிகள்

அவர்களின் வாழ்க்கை.....
அஹ் அது
உதிர்ந்த
ரோஜாவின்
உலர்ந்த இதழ்களாய்.....
அவர்களின் நாட்கள்.....
அஹ் அது
நினைவின் அலைகளில்
நெருஷடும் நெருஞ்சியாய்.....
அவர்தம் நாட்கள்
அஹ் அஹ்
ஒவ்வொரு நாளுமே
மீன் பிறந்ததாய்.....
அஹ், அஹ்
நேற்றைய தினத்தைப் போல்

நாற்றமே இன்றி
நிகழ்வுகளின் பேரக்கில்
விடியலே இன்றி
ஒவ்வொரு ஸ்டயமும்
சிறுமையே அற்று
கமைகளின் தினங்களாய்
என்றமே, என்றமே
என்றுத்தான் இங்கு ~ ஒரு
நாறு அஹ்ஞுகள்
ஒன்றன் மின் ஒன்றாய்
ஒட்டி ஒட்டி ~ இப்
பிரட்டின் அதிர்வுக்கே.....

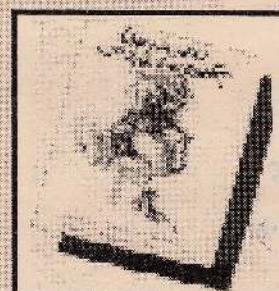
(தொடர்ச்சி எடுத்த இதழில்)

மலையகப் பரிசுக் குறைகள்

1931 இல் வெளியான கோ. நடேச ஜயனின் டிராஸாமிஸ் கோலாலையின் சித்திரம் மலையகச் சிறுக்கை இலக்கியத்திற்கு மீன்ளையா சுழி போட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கையில் மலையக சிறுக்கை இலக்கியம் 60 ஆண்டு கஞ்சகு மேற்பட்ட சித்திரத்தைக் கொண்டார்ந்து.

மலையகத்தின் பொதுவான மின் தங்கிய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், கல்வி அறிவின் தேக்கம், பொதுத் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தன்மை, வர்க்கானத்தின் மலையகத் தமிழர்களின் தமிழகம் நோக்கிய புலப்பெய்வு, இனக்கலவராந்களும் இன அச்சுறுத்தல்களும் ஏற்படுத்திய சடாட்டத் தன்மைகள், சமூகத்தின் ஒட்டு மேற்கூ விரக்கு நிலை என்பன மலையக இலக்கியத் துறையிலும் தமது தாக்கத்தை பிரதிபலிக்கவே செய்துள்ளன. 60 ஆண்டு கால மலையகச் சிறுக்கைப் பரப்பில் வருத்தத்தக்க அளவில் இதுகாலவாய்மிலும் பந்திமுன்று சிறுக்கைத் தொகுப்புகளே நம் கைக்கு ஏந்து கிடைத்திற்குப்பதை இந்தப் பின்னணிமிலேபே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சிறுக்கைத் துறைபிலோயே மலையக எழுத்தாளர்கள் தமது எண்ணக் கோலங்களை வெற்றிகருமாகப் பதிவு செய்திற்கிறார்கள். பேர் சோல்க் கூடிய ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்களை மலையகம்

பிரசுவித்திற்கிறது. தமிழகமே மறந்து வர்க்க நிலையில் இலங்கையில் புதுமை பரித்தனுக்கு விழா எடுத்த பெருமையில் பாரம்பரியத்தை மலையகர் சிறுக்கை உலக வரித்திற்கிறது. வாழ்வின் பல சூட்சமங்களை யும் எழுத்தில் நிமானித்துக் காண்பியப்பாக புதுமையித்தன் கருதும் சிறுக்கையின் ஜீவனை மலையக எழுத்தாளர்கள் நன்கு உள்வாங்கியிறுக்கின்றவர் எனவாம். இந்த ஆலோக்கியான பேரக்கினை மலையக பரிசுக்குறைகள் நிருப்பும் வர்ய்கின்றது.

கோலமீம் கம்பனயா, சிலபாக்டியம் குமாரஸேல், பூர்ணி ஆகிய எழுத்தாளர்களுக்குப் பின் புதிய பெண் எழுத்தாளர் களின் வகுக்கையை மலையகர் புத்தெழுச்சியைக் கொண்டு போர்த்த வகையில் மலையக பரிசுக்கைத்தகவு தனித்து வரவாற்று முக்கியத்துவம் கொண்டாகிறது.

ஒடுக்கப்பட்ட இனங்களின் கயநின்னைய உரிமை, பெண்ணையம், தலித் திலக்கியம் ஆகியன இன்று வலிமையோடு போப்பாடு வரும் குழலில் இதன் பிரத்தியட்ச வெளிப்பாடாக மலையக பரிசுக்கைத்தகவு அமைந்திறுப்பது பாராட்டுதலுக்குயியதாகும்.

தகவல்: எச். காச் விக்கிராமசுரிங்க

முடிந்தது. ஏனென்றால் சொன்னுமறை வித்தியாசமானாலும் நோக்கம் ஒன்றுத்தானே.

நேரம் ஆறு மணியை எட்டி கிருந்தது. நாங்கள் கிளம்பினோம். மழை தூறிக் கொண்டி நுந்தது. ஆனால் அவ்வாண்டின் கிறுதி நாளான அன்றைய தினத்தை உற்சாகமாய் கொண்டாட ஏற்கனவே தட்டம் தீட்டியிருந்தோம்.

என்ன செய்வது. எனது நாடகத்துப்பயன்படுத்திக் கொள்ள சரியான தலைமை இல்லாமல் போனது 'காலி, மாத்தறை - இப்படியான நிடங் களில் கூட எனது நாடகம் ரொம்ப பிரபல்ய மாயிடுக்கி. அதன் மறுபக்கமாய், இந்த இடங்களில் எல்லாம் அந்த இயக்கத்துக்கு மதிப்பு கூடிருக்கி. என்னை இனியும் விட்டு வைக்க பொலிக்ககு விந்பயில்ல. வந்தாங்க. கொண்டு போனாங்க'

நோட் திடைமறித்தான், 'எவ்வளவு நான் உள்ளே இருந்தின்க' என்று.

'உள்ளோயா' என்று கேட்டு விட்டு சாவதனமாய் தொடர்ந்தான் அஹமட்.

'ஒரு ஜ்நதாறு மாதம் இருக்கும். ஒரே ஒரு கேள்விதான். எங்கே உங்க தலைவன். தலைக்கூக தொங்க வைத்து இருட்டு அறையில் கூ நினைவு தப்பும் வரை அடிப்பாங்க. அடித்து விட்டு கேட்பாங்க. நீதான் பிரசார்க்காரனா? எங்கே உன் தலைவன்'

'ஏந் த இயக்கத் துட்டனோ யாருடனோ சம்பந்தப்பாத நான் விணாக அகப்பட்டுக் கொண்டேன். எத்தனை நாட்கள் இந்த இருண்ட அறையில் கிடந்தேன் என்பதே நினைவில்லை சார். ஒரு நாளும் அனுபவிக்காத துப்பங்கள் வழுமையாக வரும். ஆனால் நிரமட்டும் அடிப்பார்கள். நான் மனதை கல்லாக்கி கொள்ள தொடங்கினேன்..'

'எங்க இருக்கான் சொல்லு...'

'கொய்த இன்னே ரோஹன கியப்பான்'

'இதுதான் சார் கேள்விகள். அவர்களின் காட்டு மிராண்டித்தனம்.... கூ நினைவு இழந்து போகும்.... அதுவும் ஒருவகையில் நல்லது...' நாங்கள் இமைக்காமல் சிலைகளாய் அமர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அவனோ நாற்காலியில் அவ்வப்போது மின்னால் சாய்ந்த

வாரே, சமயங்களில் நாற்காலியைப் பின்னால் தன்னுடன் சரிந்து அடுத்த பலன்ஸ் செய்து கொண்டு அமைதியாய் சாவதனாமாய் தனது கதையை தோட்டந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

'நான் சிறைப்பட்டில் ஒரு நல்ல விளைவைக் கிட்டாமல் இல்லை சார். சிங்கள நாடகக்காரர்கள் எல்லாம் இன்றாக சேங்குது ஒரு கூட்டு அமைப்பை உருவாக்கி போராட துணிந்தது எனது அரெஸ்ட்ருக்குப் பிறகு தான் சார். உண்மையில் இதன் காரணமாகத்தான் முறன் முதலாக இலங்கை நாடக கலைஞர்கள் சங்கம் உருவாகியதாக கேள்வியிட்ட போது அந்த இருண்ட அறைக்குள்ளேயும் நான் மிகவும் சந்தோஷம் பட்டுள்ள சார். உண்மையில் அவர்களின் விடா முயற்சியினால் தான், போராட்டத் தினால் தான் நான் விடுதலை யானேன். பிறகு என்ன, எந்த காரணமும் இல்லாமல் என்னை பிற்பட்ட பிரதேசத்துக்கு, அட்டன் பிரதேசத்துக்கு மாற்றல் செய்தாங்க. சில கால ஓய்வுக்கு பிறகு என் தொழிலில், என் ஆசிரிய தொழிலில் நான் மீண்டும் இலைணர்தேன்'

எழுதுந்து தண்ணீர் குவளையில் குடான் நீரை ஊற்றி இரு மீறு குடித்து விட்டு மீண்டும் உட்கார்ந்தான்.

'இங்கு வந்ததும் தான் புரிந்தது சார், எனது துறையில் நான் காட்டுப்புத்தான் வாய்ப்புகள் அன்றைத்தும் திட்டமிட்டு தண்ணீர்க் கூடிருப்பது... ம... சில காலம் மௌனமாக போம்மையாக செய்யப்படும். அதிகாரத்துக்கும் கட்டுப்பட்டுள், என்னை எல்லாரும் வித்தியாச மாகவே பார்ப்பதை அறிந்துக் கொண்டுள்ளன. என்னைக் கண்டு அவர்கள் பயந்தும் போயிருக்கலாம். இருந்தும், உங்களைப் போல ஐந்து நண்பர்கள் அங்கேயும் அட்டனில் எனக்கு கிடைக்கவே செய்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் கடுபாடு நாடகம், இலக்கியம் என்று பரிசீலிக்க முடியாதது. மாற்ற முயற்சித்தேன். பகையும், தோல்வியும் தான் மிச்சம். மின்பு தான் மாஸ்டர் அட்டனில் தனிந்து 'கொக்குமரா' நாடகம் போட்டுள்ள. அதில் வந்த சில வார்த்தைகள் சில கல்வி அதிகாரிகளை பாதிப்பதாய் இருந்ததாம். உடனடியாக, ஒர் பழிவாளரும் பலவும் நிட்டமிட்டான். ஒரு மாணவி என்னோடு இணைக்கப்பட்டாள். பிறகு என்னை இந்த காட்டு தொங்கலுக்கு மாற்றல் செய்தார்கள்.

'இனி காலம் மாறுவின்ற வரை சிங்கள் : பில்ல நல்லதா எதையும் சொல்ல முடியாது போல. அதற்கென்ன, தமிழில் சொல்கிறேன்... நின்க உறவுபீங்க தானே....'

நேரம் ஆறு மணியை எட்டி இருந்தது. நாங்கள் கிளம்பினோம். மழை தூறிக் கொண்டி ருந்தது. ஆனால் அவ்வாண்டின் இறுதி நாளான அன்றைய தினத்தை உற்சாகமாய் கொண்டாட ஏற்கனவே

திட்டம் தீட்டியிருந்தோம். அஹமட்டை அழற்றதோம். மறுந்து விட்டான்.

'ஓர் நாளை காலை விட்டுக்கு சேன்று விடுவோம். அடுத்த வருஷம் விடுமுறை முடிய சுந்திப்போம்....'

பிரிந்து எமது விடுதியறையில் ஆடல் பால்கஞ்சன் அமர்க்களப்படுத்தினோம். எல்லாம் முடிய படுக்கையில் கணைப்படன் சரிய அஹமட்டுள் முகம் நினைவில் தேங்கியது.

* * *

இதன் பிறகு அஹமட்டை சுந்தித்து, அடுத்த வருஷம், பாடாலை துவங்கியப் பின்னர்தான். மேலும் தோடர்ந்து வந்த அந்த வருடத்தில்தான் நாங்களும் அவனுமாய் நெருக்கமாய் தோழையை புணவும் நேர்ந்தது.

இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாய் அமைந்தது பாடாலைகளின் மத்தியில் நடந்தே விருந்த நாடகப் போட்டியாகும்.

உங்கள் உதவி தேவை என அஹமட்டை நாங்கள் அனுகிய போது என்றுமில்லை மகிழ்ச்சியில் அவனது முகம் புரிந்ததை நாம் அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. புது விதமாக அவனது பெரிய விழிகள் மின்னின் லேசாக துங்குமாய்ப்போல் நூங்கிய அவனது நூங்க தனலை பட்ட வென்று ஊறி விட்டு விட்டோமோ.....

'என்ன நாகம்... ரழுகமா? வரலாறா?

சமூக நாடகமானாலும் சரி... வரலாறா னாலும் சரி, நான் ரேடு' என்று பட பட்டதான் அவன்.

'இரண்டு நாடகமுமே செய்யலும்'

'எக்கிரிப்பு ரெட்யா'

'இதுவரைக்கும் எதையும் ரேடு பள்ள'

'பரவாயில் ரேடு... முதல்ல கதையை ரேடு பண்ணுங்க. எல்லிப்பட்ட பிறகு பார்ப்போம்' அஹமட்டுற்சாகம் எம்மையும் தொற்றிக்கொள்ள தொடங்கியது.

* * *

அன்று மாலையே அதிபரின் விட்டில் நின்றோம். நாடக போட்டிக்கான விடி முறைகளை கடித அமர்ந்து வாசித்து விவாதித்தோம். தெரிந்த கதைகளை எல்லாம் பொறுக்கி எடுத்து வந்து புரட்டு தள்ளினோம். ரவ்ய நாடகங்கள் தோடக்கம், எம்மவின் ஒரு கூடைக் கொழுந்து, வெள்ளிப் பாதுசம் வரை ஆளுக்கான் சின்னை பியத்துக் கொண்டு கிடந்தோம்.

நாடக விடி முறைகளோ பெரும் பெரும் தடைக்களாய் அரக்கத்தனமாய் என்று நின்றன. சரித்தான். கலைப் பிரவாகங்கள் இவர்கள் அமைத்து தந்துள்ள கையளவு கால்வாய்க்கஞ்சக் கூடகத்தான். சென்றாக வேண்டும் என்பதை கண்டுக் கொண்டோம்.

அதிகாலையில் எழுந்து நேரம் போவது

தெரியாமல் நூல்களில் புதையண்டிருந்த எம்மை கனகாவின் பின்வரும் அறிவிப்பு சுயநினைவுக்கு கொண்டு வந்தது.

'போற்றுத்துகிய நாடக ஆசிரியர்களே நேரம் தெரியாதா? வாசிப்பை நிறுத்தி கொட்டிக் கொள்வீர்களா - கொட்டிக்கங்கடா மடையன் களா..?

- இறைந்தான் அவன். நேரத்தைப் பார்த்து விட்டு அலறிக் கொண்டு பறந்தோம் நாம்.

மாலை சொன்னாற் போல் அஹமட் வந்து சேர்ந்தான். சிகிரியா சிறு கதையை அவனுக்கு வாசித்து காட்டினோம். அமைதியாக அமர்ந்து கவனமாய் கேட்டான். வாசிக்கும் போதே சிறு தாளொன்றை எடுத்து குறிப்புகள் எடுத்தான்.

சில முக்கிய கதாபாத்திரங்கள், துணைக் கதாபாத்திரங்கள் குறித்து கலந்தா லோசித்தான்.

'தேட்டத்தக்கு ஏற்ற மாதிரி..?' என மெல்ல அழுக்கி இழுத்தான்.

அழோதித்தோம்.

முழுந்தும் கையிலிருந்த பென்சிலை மேசையில் விட்டெறிந்து நாற் காலியில் பின்னால் தலையை சாய்த்து, அண்ணாந்து அறையின் கூரையை பார்த்தவாரே, மனம் ஸயிக்க, விழிகள் கனவு காண குத்திய பார்வையை அகற்றாமலே

'எப்ப சார் ஸ்கிரிப்ட் தருவிங்க' என்றான் அஹமட்.

'நாளைக்கு' என்றோம் நாம்.

* * *

அடுத்து வந்த கிழமைகள் அவனுடன் கழிந்தன. இந்த கிழமைகளில் தான் இவனை நாம் இன்னமும் மேலும் உன்னிப்பாக அவுதா விக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

நேரத்திற்கு இயங்கும்திறின் பிறுரின் வருகையை விண்ணித்து விடக் கூடாது என்ற அக்கறையோடு அவனது அத்தனை வேலை களையும் ஒதுக்கி வைந்து விட்டு அவன் முதலில் பிரச்சனையைவும் பின்னா பணம் காச என்று உணர்வற்ற நிலையில் கணைத்துப் போன அத்தனை பேருக்கும் உணவு தேர்ந் என வாங்கித் தர முனைவதும்..

ஆம் எமது முத்த சகோதரனான் இவன்.

மாணவர்களை ஒரு இருபது குழுக் களாக பிரித்து நிறுத்தினான். ஒன்னாரூ குழுவினருக்கும் நிறுவிஹா, கரகாட்டம், அரசியல் மேடை என்றெல்லாம் தலைப்பு தந்து அவர் களுக்கு தெரிந்தவற்றை - பிழித்தமானவற்றை எல்லாம் நடித்து காட்ட சொன்னான்.

இல்வளவையும் பாடசாலையின் மண்ட பந்திலோ அறைகளிலோ நிகழ்த்தாமல் பாடசாலை மற்றத்திலேயே நடத்தினான்.

உயர்மான ஓர் மேட்டில் அமைந்திருந்த அதிபரின் அலுவலகத்தில் இருந்து பார்க்கும் போது, சிறே அனைவரும் ஏதோ 'ப்ரிலில்' சடுப்புடைய போலவும், இவன் தாழியடனம் தொடரியடனம் ஏதோ தன்லகாரன் போல மாணவர்களை சுற் றி கற் றி வருவது போலவும், இவற்றையெல்லாம் முற்றத்தை குற்றி வட்ட வடிவில் நின்றிருந்த உயர்ந்த தின்மையான கருப்பநிறத்தில் மரங்கள் விழியகற்றாமல் அன்போடு வேடுக்கை பார்ப்பது போலவும் எமக்கு தோன்றியது.

ஆர்வம் பொங்க அதிவின் அலுவலகத்திலிருந்து விடு விடுவென்று இறங்கி அறையட்டின் அருகே சென்றோம்.

அங்க அசைவு, முகபாவும், குரல்வளம், நடிப்பாற்றல் என்று தன் கைப்பட அட்டவணை போடப்பட்ட தாளொன்றை கையில் வைத்துக் கொண்டு உன்னிப்பாய் மாணவர்களின் முகங்களை நோக்கி தேடுவதும் பின் பென்சிலை குறிப்பெடுப்பதுமாய் இருந்தான் அவன்.

'சா...நல்ல பயைகள் சார்..?' என்று உத்தை பிதுக்கி, விழிகளை அகட்டி, தலையை அசைத்து பாராட்டு கூற்று குறித்து அதே முடிவில் தான் இருந்தோம்.

மாலை சாய்ந்து கருக்கல் பரவும் வேளை ஓர் இருபது பேரை தேர்ந்தான். அவனை பின்பற்றி உன்னிப்பாக கவனித்து வந்த நாங்களும் கிட்டத்தட்ட தேவு குறித்து அதே முடிவில் தான் இருந்தோம்.

மாணவர்களோடு எங்களையும் சேர்த்து இடுப்பொடு உடற் பயிற்சி தந்தான். குரல் வள பயிற்சிக்காகவும் மூன்று தினங்களை திட்டமிட்டு ஒதுக்கினான்.

அடுத்து வந்த தினங்களில் கதா பாத்திரங்கள், உடைகள், வாள், சுட்டி, இசைக் கருவிகள், ட்ரம், ரபாள் என்றெல்லாம் நீரானத்தும் கோட்டும் எம்மைப் பியக்கெடுத்து விட்டான் பியக்கு.

மாலை அவனுடன் சேர்ந்து நாங்களும் களைத்து சோர்ந்திருப்போம் - முற்றத்தின் புழுதிகளும் ஓட்டி...

அவனை அளன்று அறையில் விடுவதற்காக

அடுத்து வந்த கிழமைகள் அவனுடன் கழிந்தன. இந்த கிழமைகளில் தான் இவனை நாம் இன்னமும் மேலும் உன்னிப்பாக அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

நோய், நான், கனகா என செல்வோம்.

அந்த களைப்பட்டனம் எங்களுக்காம் தேநீர் தயாரிக் கேத்தலை தூக்க, நாங்கள் பிறிக்க, இறுதியில் இனிமையாய் எங்களுக் கெல்லாம் தேநீர் தருவான் எனது இந்த மூத்த சகோதரன்.

தேநீரை பருகியவரே மேடை அலங்காரம், ஒப்பனை, அவையோரை நாடகத் துன் ஒன்றினையை வைக்கும் அண்மைக்கால உத்திளன் என்பன குறித்து அவன் எமக்கு அழகுர எடுத்துரைக்க நாங்கள் அமைதியுடன் கேட்டிருப்போம். மேலும் நாங்கள் அதுவரை கேள்வியே பட்டிராத அஞை நாடகங்கள் பொறுத்தும் விளக்கமாய் எமக்கு சொல்லி தருவான்.

நாங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த, காயியப்பன் நாடகத்தின் ஒரு காவலாளி இப்படி முழுங்குவான்.

'நா வீரன்

எங்கப்பா வீரன்

எங்க பறம்பரையே

வீர பறம்பர

யாரும் வந்தா

இப்படி குத்தவோம்.'

என்று முழங்கி கையில் பிழித்திருக்கும் சட்டியை ஒரு முற்று கூற்றி பின் வாங்கி, பின் நீட்டி முன்னோக்கி ஒரு குத்து குத்துவான் அப் பாத்திரத்தை ஏற்ற நடித்த மாணவன்.

'ஷ்ரீ...ஹா' என்று சிரித்து சிலாகியபான் அஹமட், அந்த மாணவனின் தேர்ச்சி மிக்க நடிப்பையும் தாழிப்பையும் பார்த்து.

தானே ஶிருஷ்டத்தை தாலும் கூட தான் ஶிருஷ்டத்திலிருந்த அந்த உணர்வு இன்றி சிலாகித்து சிரித்து எங்கள் பாடசாலையை குற்றி வைக்க வந்து எங்கள் கருப்புத்தைலை மரங்களுக்காடு வைக் கூடுதலாக வந்து திரிந்தான் நாம்பது வயதை எப்போதோ தான்டி விட்ட இந்த முத்த மனிதன்.

இனம் என்றைம் எல்லையைக் கடந்து நிற்றது மனிதம் மனிதம் என்றைம் எல்லைக்களை மீறகின்றன கழகுகள்

* * *

நாடகம் பூர்த்தி அடைய, பூர்த்தி அடைய அதன் வெற்றி குறித்த திகில் எம்மள் பரவி விரவியது.

ஆனால் நாடகமோ, அரங்கேறிய போது, திரை விரிந்த கணத்தில் இருந்து மூடும் கணம் வரை பார்வையாளர்களை வைத்த விழி பெயராமல் மொய்த்திருக்க வைத்து விட்டது.

இந்த தோட்டது மாணவர்களுக்கு எப்படி வந்தது இந்த கணீரென்ற குரல்? எங்கிருந்து வந்தது இந்த அழுத்தத் திருத்தமான உச்சரிப்பு? எப்படி வந்தது இந்த ஏர்ம் சொற்றத் தம்பிரம்?

நாடகம் என்னவோ காசியப் பஸ்து தான். ஆனால் ஏர்ம் என்னவோ பொதுவானது தானே. தோட்ட குழலுக்கு ஆஹா எனும் படியாக பொருந்தி, ஒன்றி வந்து விட்டது.

நாடகம், மாவட்டம் மாகாணம் என்று ஓவ்வொன்றாய் கடந்து, ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்று பியந்து வாங்கி முன்னேறி முன்னேறி அகில இலங்கை மட்டம் வரை சென்ற பின் அமைதியாக அறிவித்தார்கள்!

'போட்டியிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. வரலாற்றை நீங்கள் திரிபுடுத்தியிருக்கக் கூடாது'

ஆனால் நீக் கப்பட்டதால்தான் என்ன? அவைபோற்றதான் மொய்க்க வைத்து விட்டதே. அநிர வைத்த இசை. கச்சிதமான நெறியாளர்கை. கப்பி பிடிக்கும் நடிப்டு.. ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்களை மொய்க்க வைத்த நாடகம்.

'நீக்கி விட்டார்களா...' தேர்ரை குவைத்தவாரே கேட்டவாறு அமைதியாக இனிமையாக புனினகைத்தான் எம் ரூத்த சகோதரன் அறுமட்.

* * *

அந்த ஆண்டே இன்பமாக முடிந்தது. நாங்கள் நல்ல நன்பர்களாய் உருப் பெற்றிருந்தோம். இலக்கியம், நாடகம், அரசியல் என்று பேசி இன்புற்று கூடவே அவ்வப்போது எங்களின் கயங்களையும் அறுமட்டின் கயங்களையும் கேட்டு தேடி விசாரித்து பரஸ்பரம் பரிமாறி.....

அறுமட் சிங்களத்தில் நாடகம் ஏழு நாடானும் நோப்டும் அநிக் பிரயாசையுடன் கோடு கேட்டு தமிழ் படுத்த தமிழ் படுத்த...

உண்மையில் நோப்டான் இதில் கூடிய பிரயாசையுடன் செயல்ப்டான். அறுமட்டின் பாணியை அவன் இலகுவாகவே கல்வீகிறது கொண்டதாக தோன்றிற்று.

முழு நேரமும் நோப்டும் அறுமட்டும் இதில் சடுபடத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் இருந்தாற் போல் இடை இடையே அறுமட் காய்ச்சல், வயிற்று வலி, மூடு வலி என்று படுத்து விடத் தொடங்கினான்.

சில நேரம் மருந்துவர்கள் வாங்கி கொடுப்போம். படுத்திருக்கும் அவனது படுக்கையின் அருகில் நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டு அவனுடன் அன்பாக ஆறுதலாக பேசி இருந்து மீண்டோம். நாடக வேலை பாதியில் நின்றது. தீவிர நோயாளியாக மாறி விட்டான் அறுமட்.

இவன் படும் துன்பம் குறித்த உணர்வு எங் இதுத்தை பாரமாய் கணக்க செய்ய அன்று நாறும் கனகாவும் அவனது அறைக்கு சென்றிருந்தோம்.

முகம் வாடியிருந்தது. வேதனையுடன் சமைத்துக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

'இருங்க சேர். நாங்க சமைத்து தருகின்றோம்' என்று அவளிடமிருந்து பொறுப்பு கணை பெற முனைந்தும் விடாப்பிடியாக அவனே சமைத்தான். அவனது அறை வழைமோல் பேப்பர் குவியல்கள், நூல்கள், கட்டில் என்று எல்லாம் தாறுமாறாய் கிட்டன. பேப்பர்களை ஓவ் வொன்றாய் எடுத்து அடுக்கி வைக்கத் தொடங்கினேன்.

கனகா அங்கிருந்த மருந்துகளை ஓவ்வொன்றாய் தூக்கி முகத்துக்கு நேராய் பிடித்து பார்த்தவாரே கூறினான்.

'சேர், வீட்டுக்கு போனால் என்ன.. இங்க தனியா எப்படி இருக்க எலும்...கூக்மாகி வரலாம் தானே..?

'போகலாம்...ஆனா அங்க போயி யாருக்கும் சிரமம் தர விருப்பம் இல்ல. உம்மா இருந்தா..'

'பேசாம் கல்யாணம் கட்டிருங்க சேர்...'

'இந்த வயசிலை... நாப்பத தாண்டி டிசிலில்.. இனியுமா சாத்தியப்படும்? உங்களுக் குத்தான்

சரி, சரி.. என் கதைய விடுங்க. உங்க கதைய சொல்லுங்க. சொல்லுங்க, எப்ப உங்க கல்யாணம்?.. என்னைப் பார்த்துக் கேட்டான். மேலை சிரித்தவாரே 'இப்ப என்ன அவரசம்' என்றேன்.

'கழுதம் வருது தானே' என்று அடுத்து கேட்டு என்னை திடுக்கிடச் செய்தான்.

என் காதலியிடமிருந்து வர தொடங்கி யிருள்ள கதிஞங்களை இவன் எப்படி அறிவான் எனது வேதனைகள் குறித்து நோப்ப கூறியிருப்பானோ? என்னை முழுமையாய் அவ தானித்திருக்கிறான் என்று புரிய, நானுமூற வெட்கி சிரிதேன்.

'உற்மாலும்...சிரிக்கின்க... சிரிக்கிரிங்க.

சிரிச்சி சமாளிக்காதின்க. அதெல்லாம் நான் அனுபவிச்சவன் தான். கழுதம் எழுதரது பதிலுக்காக காத்திருக்கிறது - எல்லாம் க்கமானது தான். இந்த காதல் இருக்கே அப்பொல ஆணை பைத்தியமா மாத்திடும். எவ்வளவு வேதனை. எவ்வளவு காதல். புரிய ஆசையே வராது. ஒரு வேலையையும் ஒழுங்கா செய்ய விடாது - பொடியை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டான். தொடர்ந்தான் புனினைக்கொயோடு, 'இந்த காதல் நல்ல விவகாரம்தான். ஆனா காதல் மட்டுமா வாழ்க்கை....'

முதித்துக் கொண்டு 'தூக்கம் வருது' என்றான். மறுதினம் பாடசாலை தவணை விடுமுறை என்பதால் விடுதி அறையை விட்டு விடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தோம்.

சில தினங்களில் நோப்பட் வீடு தேடி வந்தான். மேல்க் கூறினான்.

'பேய் அறுமட் ஊருக்கு போயிட் டாருடா.. உடம்புக்கு கொஞ்சம் கூத்தான் வருந்தும்...? அவன் விழிகள் சோகத்தால் பளபளத்தன..

இரண்டாம் தவணை அபும்பித்து மூன்று நாட்கள் ஒடி விட்டது. அறுமட் வந்து விட்டா னா என்று போய் போய் பார்த்து வந்தோம். எந்த விதமான தகவலும் இல்லை.

அன்று காலை ஒரு மணியளவில் அட்டனில் இருந்து ஒரு சிங்கள் நாடக நன்பர் வந்து தகவல் தந்தார்.

'அறுமட் இறந்து விட்டார். நன்பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு அடக்கம்'

கத்தி விட்டோம். எப்படி போவது பன்னிரண்டு மணிக்குள்ளாக?

சில மாணவர்களும் எல்லா ஆசிரியர் களும் அவசர அவசரமாய் ஒரு வாகனத்தில் புறப்பட்டோம்.

மாலை மூன்று மணியளவிலேயே அவனுடைய வீட்டை அடைந்தோம். நாங்கள் போகு முன் அவனை அடக்கம் செய்திருந்தார்கள்.

விட்டுக்காரர்கள் எங்களை இனக் கண்டு

**இந்த தோட்டத்து
மாணவர்களுக்கு எப்படி
வந்தது இந்த கணீரென்ற
குரல்? எங்கிருந்து வந்தது
இந்த அழுக்கந் திருத்தமான
உச்சரிப்பு? எப்படி வந்தது
இந்த வீரம் சொந்த
கம்பிரம்?**

அது இனி சரி. பாத்து கட்டிக்கிங்க'

கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டான். ஆகவாசப் படுத்திக் கொண்டு கூறினான்:

'கல்யாணம் கட்ட வேண்டிய வயசில் நாடகம் போட்டேன். நாடகம் போட வேண்டிய வயசில் போட முடியாம் இருக்கேன். உங்க உர்ஶாகத்தோடு என்டுடம்பு இணைய மறுக்குது. Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கொண்டார்கள். கத்தினார்கள். கன்புயில் வைத்து மருத்துவம் செய்ததாக கறினார்கள். என்ன வந்தும் என்ன நோப் என்று கண்டு பிடிக்கவே மருத்துவரால் முடியவில்லை என்று கறி அழுதார்கள்.

நடும்பத்தில் ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு கொண்டந்த மலர் வளைத்தோடு அவன் உறங்கும் இடத்தை தேடி நடத்தோம்.

அந்த சிறிய நகரத்தை நாண்டி ஓர் சிறிய குறுகலான ஒற்றையீடு பாதை வழியாக ஏற வேண்டி இருந்தது. ஏறிய கணைபில் அவனது புதை மேட்டில் மூச்சு வாங்க நின்றோம்.

மலர் வளையத்தை அழைமட்டின் புதை மேட்டில் தலைப்பக்கமாக நோப்பு வைத்தான். வானம் தூறல்களை தூவியது. நீர்த்துளிகள் புதிய சேம்மன்னை கரைத்து கலங்கலாய் ஒடச் செய்தது. சர் உடையடிட் நனைய நனைய மேளாமாப் திரும்பினோம். இன்னும் சின்ன சின்ன தூறல்கள் வானிலிருந்து விழுந்தபடியே இருந்தது.

யீண்டும் அழைமட்டின் வீட்டுக்கு வந்தோம். அவனது சகோதரி அழுத கோலமாய் எழுமுடன் விக்கி விக்கி கதைத்தார்.

‘துமிகி உங்கள பத்தி அடிக்கடி செல்வான். ஆஸ் பத் திரியில் இருந்தப் போதும் உங்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுத வேண்டும் என்பான். ஆஸ்பத்திரியில் வச்சி கடைசியா சொன்னான். அவன் சாவுக்கு பொலிஸ்தான் காரணம் என்று’

எங்கள் முகம் இறுகியது. எங்களால் ஜீரனிக்க முடியவில்லை. எம் தொண்டையை ஏதோ ஒன்று அடைத்துக் கொண்டது.

* * *

இதோ, இப்போது நானும் நோப்பும் மாத்திரம் எனது பாடசாலை முற்றிலில்.... அஹம்! சிறித்து சிரித்து எம் மாணவர்க்கு நாடகம் படிக்க நந்தானே, அதே முற்றிலில் மாலை கருக்கலில் தனியே நிற்கின்றோம்.

முற்றும் வெறிச்சோடி கிடக்கின்றது. இந்த உயர்ந்த அழுகான கநுப்பந்தைல் மரங்களை அண்ணாந்து பாாக்கின்றோம். அழுமட்டைப் போல் அவையும் கம்ரிமாக உயர்ந்து காட்கி தருகின்றன.

பொலிஸ் குறிந்து அவன் கூறுவான் - அவர்கள் அதிகார வர்க்கத்தின் கைக் கலைகள் என. இந்த அரசியல் பிரயோகங்கள் அன்றைப் போல இன்று எமக்கு அந்தியமாக பட்வில்லை.

நான் கருப்பருதைல் மரங்களிடம் மனதுக்குள் மெதுவாக கேட்டேன்.

‘என் கருப்பந்தைல் மரங்களே, என் கருப்பந்தைல் மரங்களே, என் நன்பன் அழைமட்டை அறிவிகளா? எத்தகைய நாக கீத்தை அவன்

சிறுமாலைச்

சுவர்த்தும்

சில காலத்துக்குப் பிறகு
கோயிலுக்குப் போனேன்
அது நெடுமரங்கள்
வான்நோக்கிச் சென்ற
நண்பனின் சிறு ஒழுங்கை
ஒருகிழவன், ஒரு கராஜ்காரன்
இவர்கள் ஜம்புக்காய் ஆய
முலையிலிருந்து மரத்துக்கு தடியெறிந்தனர்
ஆட்கள் போகப் போகக் காத்திருந்து
குஞ்சு குருமான்கள் சில
மரத்திலிருந்தே தின்றன.

விடுகாளைப்பையன்களும் சிறுவர்களும்
அங்கு எனக்கு முதுகுக்காட்டி
பரவிப்பரவி நின்றனர் நடந்தனர்
இன்னும்போக
எழுந்த மானத்தில்
தடிநாட்டி மட்டைகளால் கிரிக்கெட் விளையாடினர்
யான் துக்கித்து வாழும்
கடைகெட்ட நகரில்தான்
இந்தச் சிறுமாலைச் சுவர்க்கமிருந்தது.

நடசந்திரன் செவ்விந்தியன்

விதைத்தவன் என்பதை அறிவிர்களா? என் இனிய மரங்களே அவன் சிரித்தானே, சிங்களத்தில் முடியா விப்பால் துமிலாவது கறுவேன் என்று... அந்த சிரிப்பின் ரீங்காரத்தை, தொனியை, நாகரிகத்தை அறிவிர்களா என்னாகும் மரங்களே....”

கருப்பந்தைல் மரங்கள் மெல்ல மெல்ல தலையை குனிந்து கொண்டன- என்னையும் நேபாட்டையும் பொருள்பழிய மெதுவாக பார்த்தவாரே.....

● எதிர்பார்த்தற் பேரல்
சுந்திரசேகரன் தெரண்டமானை
விரிவாக்கத்தாகவுமில்லை,
மலையகத்திற்கு புதிதாய்
உடேநும் செய்த தாகவும்
இல்லை. இது பொறுமையை
அல்லது உறக்கமா?

க. சேகர், பாந்தாவானா.
அவசரப்பட முடியாது.
பொறுத்துத்தான் பாக்க
வேண்டும்.

● ஓய்ந்ற தலைவர்
தெரண்டமான், பிரபாகரனையும்
பகத் சிங்கையும் ஓய்பிட்டது
குறித்து என்ன
நினைக்கின்றீர்கள்?
ச. தமிழூர், கலபாட.
இ. தொகா சொத்துக்களை
அடமானம் வைத்த
கதைகளும் எய்வங்கா
விவகாரங்களும் அவ்ரோ
விமானங்கள் போல பறந்து
வானம் முழுவதையும்
அடைத்துக்கொண்டிருக்கும்
வேளையில் இதுப் போன்ற
ஏவுகணை கதைகள்
அவசியம் தான் மக்கள்
சிந்தனையை திசைதிருப்ப.
வாயாலேயே பிழைக்க தெரிந்த
மனிதர் வாழ்க.

● ஜே. ஆர் இன் மூக்கு~
தெரண்டமானின் மூக்கு~ ஓய்ந்து!
யா. தயாகரன், கண்டி.
ஐயா, தாங்கள்
குழுத்தை ஆய்ந்து படிப்பவர்
என்பது புலனாகின்றது.
சுகன்யாவின் மூக்கு,
சுந்தரியின் மூக்கு என்றெல்லாம்
ஒய்பிட்டு, சலித்துப்போய் இப்போது
அரசியலுக்குள்
பிரவேஸித்துள்ளிருக்கன். நல்லது.
இருந்தும் ஒன்றைக் கூறலாம்.
இந்த இரண்டு மூக்குகளுக்கும்
இருப்பது ஒரே வேர் தான்.
வித்தியாசம் இல்லாத மூக்குகள்
இவை என்பதை
கடந்த 17 வருடங்களில்
நிகழ்ந்தவற்றை ஒரு தரம் புரட்டிப்
பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாம்!

● தல்லீமா நல்ஸினின்
எழுத்துக்கள் பொறுத்து...?

ப. தல்லையம்பலம், அப்புத்தனை.
அட்டு பிடித்த எழுத்துக்கள்.
சில கவிதை வரிகளை
விகாரத்தின், வக்கிலிப்பின்
ஆனுமை சிதைவின்
உச்ச உதாரணங்களாக
கொள்ளலாம்

ஆனால்முல்லீம்
அடிப்படைவாதிகளுக்கு
எதிரான கருத்து என்பது
இன்று மேற்கத்தைய அரசுகளால்
பெரிதும் திட்டமிட்டே
ஊக்குவிக்கப்படுவதாய்
தெரிகின்றது.
இத் தகையவர்கள்
போராட்ட வீரர் களாகவும்
சுதந்திர தாகம்கொண்டவர்களாகவும்
இந்த மேற்கத்தைய அரசுகளால்
சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது
தற்செயல் அல்ல.
இல்லாமிய அடிப்படை வாதம்
என்பது மேற்கத்தைய
அரசுகளுக்கெதிராக
புறப்படும் இத்தருணத்தில்
தல்லீமா போன்ற
பக்ஞட்காய்களின்
உதவி மேற்கத்தைய அரசுகளுக்கு
அரசியல் நிதியாக பெருமளவு
தேவையான ஒன்றே.

● எல்லோரும் இன்றெறிக்க
நினையாதுவே யல்லாமல்
வேறொன்றற்றேயென் பராபரமே?
என்ற வகையில் செயல்பட்டும்
மத குருக்கள் பொறுத்த என்ன

(ANGLICAN BISHOP OF
EDINBURGH) அன்மையில் இப்
பிதாமகர் தனது டைம்ஸ்
சஞ்சிகைக்கான பேட்டியில்
பின்வருமாறு உதிர்த்துள்ளார் :

மனிதர்களின் முறைதறிய
ஆண்-மென் உறவுகளுக்கு காரணம்
ஆண்டவர் நமக்கு தந்துவர்ள் ஜின்கலை.
மனுக்குவர் தொடர்ச்சியாய் ஜிவித்திருக்க
வேண்டும் என்ற அவாவினால்
அவரவர்கள் முதிநளவு வெளியே
சென்று தத்தமது விவைக்களை முந்த
அளவில் தூவு வேண்டும் என்ற
அடிப்படையிலே கடவுள் மனிதனை
உருவாக்கியுள்ளார். ஆக இவையெல்லாம்
சுதாம். நிங்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொள்ள
கூடாது.

கதை எப்படி

இருக்கிறது? ரோட்டில் போகும்
ரவுடியும் கோயிலில்
குருவானவர்களும் ஒன்றாய்
சேந்து கூத்தடிப்பது போல்
படவில்லை? ஆனால் விடயம்
யாதெனில் இத்தகைய சீருலைந்த
கலாசாரங்களில் இருந்து எத்தகைய
இலக்கியங்கள் முனைக்க கூடும்
என்பதே.

● வடக்கிரியாவுடன்

அமெரிக்கா நடத்தம்
பேச்கவர்த்தை குறித்து....!

த. நவாகரன், நிலகாழுஷு.
இப் பேச்கவார்த்தை குறித்து
அதன் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே
தென் கொரியா தனது
அதிருப்தியை தெரிவித்தது.
அச் சமயத்தில் சி. ஐ. ஏ.
அறிக்கை கூறியது -

நினைக்கின்றீர்கள்?

க. தாமோதரன், ஆங்கிலம்.
இப்படி வேறொன்றும் அறியாது
செயல்பாட்ட மதகுருக்கள்
இருவரைத்தான் எனக்கு தெரியும்.
1. திம்புலாகல தேர் - இவரின்
பங்களிப்புகள் குறித்து நீங்களும்
அறிந்துள்ளதால் நான் ஒன்றும்
புதிதாம் கூற தேவையில்லை.
முகத்திலேயே அருள் தட்டும்.

2. வணக்கத்துக்குரிய பிஷப
RICHARD HOLLOWAY

வடக்கொரியாவிடம் அனுக்
குண்டுகள் உண்டு என்று.
ஆனால் தென்கொரியாவின் ஜிம்மோ,
வடக்கொரியாவில் அனு ஆயுதம்
இருப்பதாக தாம் நம்பவில்லை
என்று கூறியுள்ளார்.
ஆனால் அமெரிக்காவை
பொறுத்தமட்டில், அது
வடக்கொரியாவில் அனு குண்டு,
வடக்கொரியாவில் அனு குண்டு
என்று கூறிக் கூறியே
தனது பேட்டியட் எவுகணைகளை

தென் கொரியாவுக்கு நகர்த்தி
கொண்டது சேர்த்துவிட்டது.
சேர்த்ததுக்கட்டு
சின்தின் அனு கண்டு
அச்சுறுத்தலில் இருந்து
ஓரளவு பாதுகாப்பையும் தேடிக்
கொண்டுள்ளது.

இனி, இந்த தலையாய விடயம்
முடிந்த பின்பு மேலும் எந்த அளவு
சிரத்தையுடன் பேச்க
வார்த்தைகளை அது தொடரும்
என்பதும் ஏற்கனவே
கையளிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை
நிறைவேற்றுவதில்
(இரண்டு அனு ஆலைகளை தர)
எத்தனைய கவனம் செலுத்தும்
என்பதும் கேள்விக்குறி தான்.

● அண்மைக்கால இலக்கிய பேராக்குகள் குறித்து என்ன கருதுகின்றிருக்கன?

க. ரவி, டிக்கோரா
கருத என்ன வேண்டி இருக்கிறது
உதாரணத்திற்கு ஒன்று:
மகுடேஸ்வரனின் கவிதை இப்படி:

அது அதுவாகவும்
இது இதுவாகவும்
இருந்து வந்தன.
பிறகு
அது இதுவாகவும்
இது அதுவாகவும்
இருக்கலாமின.
மீண்டும் மாறின
இப்போது
அத்து அத்துவாக
இதினு இதிதுவாக.

பயந்து விட்டார்களா?
பயப்பாதீர்கள்.

ஞானக்கூத்துவிடம் நீட்டினால்
பின்வருமாறு சிலிர்துக் கொள்வார்
(கணையாழி மே'94):

முதல் நிலையில் சொல்வப்பட்ட
இயல்விலை இனை பில் மாறி விட்டது
இதுதி நிதியில் நிலைமை முதல்
நிலைக்குன் திரும்பி வந்து விடுகிறது.
என்னம் முஷ்டோல் அபைந்து விட்டன.
வட்டம் முடிந்து விட்டது இந்த காலம்,
நிச்சகாலம், சிரிக்காலம் என்ற பாதுகாலம்,
ஏதிக்காலம் என்பது இறந்த காலம் ஆகி
விடுவதையும் அதில் கான முடிகிறது.
(முடியை பிப்ததுக் கொள்ளாமல்
காலத்தை கடந்த இந்த கவிதை
பொறுத்து தயவுசெய்து
ஞானக்கூத்துவின் அறிவுரையை
மேலும் வாசிக்க வேண்டுகிறோம்)

அது, இது என்ற ஈட்டுக்கள் இருந்து,
இருக்கல் மீண்டும் மாறவ் என்ற
காலக்குறிகள் ஆக என்ற
உருக்கொள்ளும் சொல். இவற்றுள்
இக்கவிதை புனையப்பட்டுள்ளது. இதில்
து என்ற அட்சா ஒரை அதிகமும்
இடம் வெற்று இறுதி அடிமில் ஓரளவு
நகைச்சையைகவும் காணப்படுகிறது.

(நகைச்சைவையாக?? -

யோசிக்கின்றிருக்களோ?)

இந்த நகைச் சுவையில் வழியு
புண்ணாகி போனது போங்கள்.
ஆனால் விடயம் இத்தோடு
முடிந்ததாக இல்லை. தொடர்ந்து
வந்து தொன் தொங்கின்றார்
பாருந்கள்.

அதில் தான்

விடயமே அடங்கியுள்ளது)

இக்கவிதை முற்றிப் பேசும் பொது புரியாத
கவிதைகளின் மிக அருகில் இது இடம்
பெறுகிறது. வட்டம் என்ற காருத்தை
இது சொல்லாமல் விளக்குவதால் இக்
கவிதை மொருள் உடைய தாகிறது.
மொருள் விளங்கா கவிதைகள் என்பது
புதுக் கலைத்தமில் ஒரு வகையாக
ஏற்கப்படுவதன்து....

(முடிந்ததா? அதுதான் இல்லை.
பொருள் விளங்கா கவிதை கணைப்
பொறுத்தும் எழுதி தூள்
கிளப்புகிறார் ஜிங்கிடி.)

.....நவீன கைக்கிளைக் கவிதைகள்
ஏழுமிகு ஆசிரியனுக்குத் தெரிந்த மொருள்
வாசகனுக்கு எட்டமல் கவிதையிலேயே
உறைந்து விடுகிறது.... சில சமயம்
இக்கவிதைகள் சாவாய்ந்ததை,
சாகாராத்தங்கை கண்டு மருங்கள் என்று
நான் பாக்கின்றேன்

இனி என்ன. பொருள் விளங்காமல்
தயிரைப்போல் உறைந்து
கிடப்பதிலிருந்து, சாமான்யத்தை,
சாதாரணத்தை கண்டு மான்குட்டி
போல் மிரண்டு திரு திரு வென
விழித்துக் திரிவதில் இருந்து,
து என்ற அட்சா ஒசைகளையும்
ஆங்காங்கே பதித்துக் கொள்வதில்
இருந்து இறுதி அடிமில் வழியு
குலுங்குமளவுக்கு
நகைச்சைவையையும், தன்னகத்தே
கொண்டு மரண அடி கொடுக்க
கூடிய இலக்கிய போக்குகள்
தாராளமாகவே உண்டு என்பதை
பய்யாக தெரிய
தருகின்றோம். சந்தோசம் தானே!

மனித ஆரோக்கியங்களுக்கு
நகைச்சைவ தேவைதான் எனக்
கொண்டால் இப் போக்குகளை

நன்றாகவே நீங்கள் ரசிக்கலாம்.
கோமாளிகளுக்கு இங்கே
குறைவில்லை. கலாபூர்வமான
வெளிப்பாடு?

- அது வேறு கதை.
முக்கியமானது,
முகம் காட்ட ஒரு கதை.
அவ்வளவே.

● பிரபாகரன்
ராணுவ தீவிராக
வெற்றி கொள்வாரா
அல்லது
அரசியல் தீவிரன் தீவுதான்
ஒரே வழியா?

ச. கமலநாதன், கண்டி.
ஒரு சிமைக்கு முன்னர்
இந்த கேள்வியை நீங்கள்
கேட்டிருந்தால் என் விடை வேறு
விடமாக இருந்திருக்கும்.
ஆனால் இப்பொழுது நிச்சயமாக
கொல்லலாம்
பிரபாகரனின் ராணுவ
நடவடிக்கைகள் நிச்சயம்
தோல்வியறும்.

காரணம் 2. 7. 95 சன்டே
டைம்ஸ் செய்திகளின் பிரகாரம்
ஜக்கிய தேவிய கட்சியின்
பிதாமார்களில் ஒருவர்
(மெர்வின் சில்லா)

பிரபாகரனை எதிர்த்து போரா
தில்ஸமகராமவில் ஓர் தனிப்பட்ட
ராணுவத்தையே
ஒருவாக்கியுள்ளதாக தெரிய
வந்துள்ளது.

தனது ராணுவ அணியின்
சரித்திர முக்கியத்துவம் பற்றி
குறிப்பிட்ட இவ் ராணுவ
சானக்கியர்

(மெர்வின் சில்லா தான்)
தில்ஸமகராமவில் இருந்தே,
மூன்றாம் நாற்றாண்டின்
எள்ளாலனை முறியடித்
துட்டகெழுவின் ராணுவம்
புறப்பட்டது என்ற
திடுக்கிடும் செய்தியையும்
உலகுக்கு அறிய தந்துள்ளார்.

ஆனால் இது ஒரு புறம் கிடக்க
ராணுவ அவதானிகளுக்கு மேலும்
திசில் தருவதாயுள்ளது
யாதென்றால், தான் வெறுமென
எண்யோரைப் போல் வீணாக
செத்து மடிய முடியாது என்றும்,
யுத்த களத்தில் மரணிப்பது

ஒன்றையே தனது வாழ்க்கை பாக்கியமாக கருதுவதாகவும் கூறி, மேற்படி ராணுவத்தில் சேர்ந்துள்ள இரு கண்களையும் இழந்த ஒர் குருடர் குறித்த தகவல் தான்.

கடந்த கால அரபு யுத்தங்களின் போது ஒரு கண்ணை இழந்திருந்த மோசே தயான் எத்தகைய அன்றதங்களை அரபுகளுக்கு உண்டு பண்ணினர் என்பதை அறிந்திருக்கக் கூடிய பிரபாகரன் இப்போது இரு கண்களையும் இழந்த இந்த குருடர் இந்த ராணுவத்தில் சேர்ந்திருப்பது குறித்தும் அவர் உண்டு பண்ணக் கூடிய சர்வ நாசங்கள் குறித்தும் பயந்து அச்சமுறுவதற்கான சாத்திய கூறுகள் நிறையவே உண்டு என்பதை உயர் மட்டங்கள் கணிப்பிடு செய்துள்ளதாக தகவல் எட்டியுள்ளது.

மேலும் இரு கண்களையும் இழந்தவர்கள் யுத்த களத்தில் எவ்வளவு நாசகாரமாக கண் மண்

தெரியாமல் கூடும் என்பது நீங்கள் ஊகிக்கக் கூடிய ஒன்றே.

இனி பாருங்கள், இந்த குழந்தையில் பிரபாகரன் எப்படி தாக்கு பிடிக்க போகின்றார் என்பதென்றால் எமது சிற்றிவக்கு எட்டவில்லை.

மன்னிக்கவும். பிரபாகரன் இனி தப்பி பிழைக்க முடியாது என்பது எமது கணிப்பு.

● வடக்கு கிழக்கு பேரில் அரசாங்கத்துடன் இணையக் கூடிய நேச சக்திகள் யாவை?

ஊனசேகரன், மாத்தளை.

அண்மைக்கால ஓர் ஜக்கிய தேசக் கட்சி பாரானூரும்ற அங்கத்தினர் ஒருவரின் அறிக்கையின் படி (அதே ஆள்தான்) சிங்களவர்கள் அணைவரும் ஆரியர்களாம்.

இவர்கள் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்களாம். ஆரியர்கள் என்படுவேர் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி என்று உலகம் முழுவதும் இருந்து

வருகிறார்களாம். ஒரு குழு இருக்கிறதாம். அவர்களே பயங்கரவாதிகளாம்.

(நன்றி 2. 7. 95 சன்டே தைமஸ்: அம்பாந்தோட்டை எம்பி)

யோசித்து பாருங்கள் நியுடிடல்லி, அமிக்கா, ஜெர்மனிய படைகள் - என்று அனைத்து ஆரிய படைகளும் ஒன்று சேர்ந்து வட-கிழக்கில் குதித்தால் நடக்கப் போவது எதுவென்பதை.

மேலும் வந்தவர்கள் அப்படியே வட-கிழக்கை நெரித்து விட்டு போய் விட போவதில்லை.

அப்படியே தென்னிந்திய தமிழ் நாட்டுக்கு போகிற போக்கில் ஒரு மரண அடி கொடுத்து விட்டு போகலாம். நினைத்து பார்க்க பயமாக இருக்கிறது.

பாவம் இந்த திராவிட சனங்கள். யார் இவர்களின் துணைக்கு வரக்கூடும். உடனடியாக மங்கோலியரை கேட்டு பார்க்க வேண்டும்.

வீடு சொந்தமாதல் தொடக்கம்... ஸ்ரீபாத கல்லூரி திறப்பாத வரை...

நீண்டதோரு இடைவெளிக்கு பின் மலையக நாடகம் ஒன்றைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடியிடு. அரங்கேநிய விழா, கொட்டகலையில் இடம் பெற்ற பிரதேச அரசு இலக்கிய விழா நாடகத்தை வழங்கியவர்கள் நேரிய கலை இலக்கிய பேரவையினர். மலையகத்தை பொறுத்த வணை நாடகங்கள் கருக்கொள்வது என்பது மிக மிக குறைவானது. அதிலும் மக்களின் தூயங்களைப் பிரதிபலியின அதிலும் குறைவாலே. அந்த வகையில் நிசாரின் பெளிச்சி வெளியே இல்லை. ஓர் சர்க்கையை உண்டு பண்ணி சப்பல்யாரை கருக்கென்று ஊதியாக குதித்தியதை போலவே இன்னும் உருது குத்தும் வண்ணம் நாம் கத் உருவாகியுள்ளது.

சமகால மலையக தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை இந்த நாடகம் வாஞ்சையுடன் நேர்கொண்ட பார்வையில் துணிந்து நோக்கி, தனியாக மய மாக்குங்கு பின் இது தெயாறு வளர்கள் எதிரேகூக்கும் தொழில் பிரச்சனைகளை வேலை நோ நீடிப்பு, வேலைநாள் குறைப்பு, வேலைப்பஞ் சுதாரிப்பு, அடிப்படை நவங்கள் புறந்தவால் பேங்கு கருப்பு பொருட்களை கொண்டு ஆக்ராஷம் விரிகிறது. கம்பனியில் கொடுரைங்களால் தொழில் ஏர்கள் கொழுப்பு நகருக்கு பண்டியெடுப்பதும் அங்கு தவிர்ச்சன என்ற கருவந்தால் அடையாள அட்டை இன்றி அவதிப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிறது. இந்த வேலையில் ஒரு தகாபாத்திரத்தின் மனைவி இயற்கையின் சீர்த்தால் இறந்து போதும். தன் மனைவியின் பினாத்தை கூட பார்க்க முடியாத நிலையில் கணவன் வாடுவதும், இதை எதிர்க்க முனையும் மகன் கொப்பவிகர்களால் தாக்கப்படுதலும் என மகால நிகழ்வை விஸ்தரித்து தீர்க்கிறது நாடகம். கூடவே இத்தனையறம் நிகழ்ந்தும் ஏதுமிரு நிகழத்து தூண்டியாக போட்டு இந்தாக்கால்கள் அடையும் வத்ஸர்த்து நாடகம் போட்டு மட்டுமல்ல தயக்களை துணிவை துணிவைக் கொண்டு தும் இவ்களின் திராவியை காட்டுவதும்படியானது. இந்த தொணி மக்களை வரவேற்கப்பட்டது என்பதை அரங்கில் எழுந்த கரவை நிறுப்பத்து. ஆனால் படித்த நம்மவர்கள் எவ்வாறு வரவேற்கப்படும் என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கப்படவேண்டிய விடயம்.

ஒரு தகாபாத்திரம் இப்படி அறிமுகமாகிறது. என்ன யாருள்ளு உங்களுக்கு தெரியுதல்களா..... தெரியல்..... சுத்தியமா..... தெரியல்..... நாட்டான்..... இளிச்சவாயேன்..... எங்கள் பறம்பரை பறவெரையாகவே இவ்விசையானா மாத்திட்டானுங்க...

"கிழு நம்ம கது "

- நாடகம் ஒரு பார்வை

இறுதியைக் நாடகம் சுவையோரை நோக்கி நகந்து நகந்து ரைப்போரை நேர்க்கி பல கேள்விகளை கேட்கிறது. (1) தனியாக மயவக்கல் சரியானதா? (2) விட்டு பிரச்சனை என்றாலுக்கு தீரும்? (3) எப்போது நம் தலைவர்களின் மயந்து வித்தைக்கு எநிராக கேள்வி எழும்பும் - இப்படி ஒரு அணியின் சுவையோரில் கேள்விகளை கேட்க கோஷிகள் மேடைமில் நலையில் அடித்துக் கொண்டு உருண்டு பாளுகின்றார்கள். இந்த கோஷிகள் யார் என்பது ரசிகர்களுக்கு நக்ராகவே நெரித்திருந்தது. ஒரு தகாபத்திரம் கோஷிகளை நோக்கி நீந்து வந்தவனும் இத் தான் செழான்.... என்று கூறுகிறால் அருங்கில் காதை பிளக்க வைக்கும் காவையில் எழுந்ததை அவுதாகிக்க கடியதாக இருந்தது. மெத்தத்தில் இந்த நாடகம் வெளிப்பிட்டு உத்திகளை கொண்டு சமகால பிளசு வைக்கனால் அல்லிது. காத்து மிகக் காண்டல்களை அமைத்திருந்தது. இவை இரண்டுமே இதன் வெற்கிக்கு காணமாக இருந்தது. ஆவால் இந்நாடகம் கலைத்துவமிக்கதாக அமையாதது. பிரி குறைவு, நடிப்பு, இரை, ஒப்பளை, மேடை அலங்காரம் எழும் பல்வெறு விடயங்களை கருத்தில் கொள்வது மிக மிக அவசியானது.

இந்த நாடகத்தை தயாரித்து நெரியபடுத்திய ராஜேந்திரன் அவர்களின் துணைவை பெச்சதல் அவசியானது. நாடகம் போடுதலும் தொடர்த்து பழவைக்கத்தில் தலைவர்களை வரும் போது இந்தாக்கால்கள் அடையும் வத்ஸர்த்து நாடகம் போட்டு மட்டுமல்ல தயக்களை துணிவை துணிவைக் கொண்டு தும் இவ்களின் திராவியை காட்டுவதுமானாது. இந்த தொணி மக்களை வரவேற்கப்பட்டது என்பதை அரங்கில் எழுந்த கரவை நிறுப்பத்து. ஆனால் படித்த நம்மவர்கள் எவ்வாறு வரவேற்கப்படும் என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கப்படவேண்டிய விடயம்.

ஆனால் முக்கிய விடயம். மலையகத்தின் புறவேடுப் போன அரசியல் தலைவரையை தயவு தாட்சையில்லை விமர்சிப்பது சரியானதே. ஆனால் பல்வேறு அரசியல் பொக்குகளையும் ஒரே தன்தால் வைத்து விமர்சிப்பது, நடை முறை நிதியில், கேள்விக்கு உட்படுத்தக் கொண்டு வரவேற்கப்படும் என்று.

கூறலாம். அவசர்கால நிலைமையின் போது ஒரு முறை ஊருக்கு போயிருந்தேன். தலைமறைவு தோழர்கள் அங்கேயும் வருவார்கள். அந்தப் பிரதேசங்களில் செயற்பட முடியாது. ரொம்பவும் ஆபத்து நிறைந்தது. தோழர்கள் ரொம்பவும் துணப்பட்டாங்க. கையில் காக்க கிடையாது.

நான் சென்றவுடனேயே எனக்கு தகவல் கூறி அனுப்புவார்கள் - வந்து பார் என்று. என்னிடம் பணம் இல்லாவிட்டாலும் கையில் என்ன இருக்கிறதோ அதை எல்லாம் அப்படியே தந்து விடுவேன். பின்னர் வீட்டிலும் வந்து பெற்று கொடுத்து விட்டு வந்து விடுவேன். பிறகு சில தோழர்கள் - யாராகிலும் வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

அப்படி ஒரு முறை ஒரு தோழர் - சின்னச்சாமி எனும் பெயரில் வந்து தங்கினார். ஆனால் அவருடைய உண்மையான பெயர் மச்சகால்.

இவர்தான் மச்சகால் என்பது எனக்கு பின்னர்தான் தெரியவந்தது. முதலில் இந்தத் தோழர் ஆசிரியர் ஒருவரின் வீட்டில் தங்கி இருந்தார். அந்த ஆசிரியர் இவரை எனது வீட்டுக்கு கொண்டது சேர்த்தார்.

அந்த தோழர் உண்மையில் சில உதவிகளை நாடித்தான் வந்திருந்தார். அந்த ஆசிரியருடைய துணைவியார் சற்றே கூயநலம் உடையவர். இந்த தோழருக்கு மருத்துவ உதவி தேவைப்பட்டிருந்தது.

நான் வீட்டில் இருந்த மருந்துகளோடு, ஏனைய மருந்துகளையும் வாங்கி, கைச்செலவுக்கான சிறிது பணத்தையும் தந்து அனுப்பி வைத்தேன்.

அவர் சென்றதுக்குப்பின் அத்தினமே, பக்கத்து கிராமத்தில் ஒரு உரையாடல். ரகசியமாக நடத்துவது என்று தீர்மானம்.

சென்றவிட்டு மாலை எட்டு ஒன்பது மணிபோல் திரும்பினால் வீடு அல்லோல் கல்லோலப் படுகின்றது. காரணம் அந்த ஆசிரியருடைய மனைவியார் தலைவரி கோலமாக என் வீட்டுக்கு வந்து என் குடும்பத்தாரிடம் - கொஞ்ச நாளா ஒரு கொலைகாரர் எங்க வீட்டில் தங்கினான். பிறகு உங்க வீட்டிலையும் தங்கினான். உங்க வீட்டுக்காரர் அவனுக்கு உதவி செய்கிறார் என்று சத்தம் போட்டு விட்டு போயிருக்கின்றார்.

என் தாயாருக்கு ரொம்பவும் வருத்தம். அதிர்ச்சி. வருத்தத்தோடு என்னைப் பார்த்து கேட்டாங்க: ‘அவர் ஒரு கொலைகாரனான்னு’ இந்த தோழர் என்ன செய்திருக்கார் என்றால் அந்த

யராவது ஒரு நேயாளி ரொம்பவும் உயிருக்காக வருத்தத்தோடு பேராடிக் கொண்டிருக்கின்ற போது என் சகோதரியை அழைத்து அப்பாமலையை பாட சொல்வார்கள்.

ஆசிரியர் இவரிடம் இயக்கம் சம்பந்தமாக துருவி துருவி கேட்க தமது இயக்கம் மேற்கொண்ட ஒரு போராட்ட மோதல் சம்பவத்தையும் அதில் தனது நேரடியான பங்கேற்பையும் அந்த ஆசிரியரிடம் கூறி விட்டிருந்தார்.

ஆசிரியரும் கேட்டு விட்டு கும்மா இராமல் தன் மனைவியிடமும் இந்த வீரச்செயல் பொறுத்து கூறி வைத்திருக்கின்றார்.

ஆசிரியர் என்னுடன் உரையாடலுக்கு சென்று நீண்ட நேரம் ஆகி விடவே, பொறுக்காத அவரது மனைவியார் இப்படி வந்து என் வீட்டாரோடு சண்டை போட்டுவிட்டு போயிருக்கிறார்.

அவன் கொலைகாரனா? என் தாயாரைப் பார்த்து நான் கேட்டேன், ‘அம்மா என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீங்க?'

அம்மா சொன்னாங்க, உன்னைப்பத்தி நான் என்னா நெணப்பேன்னு, ‘நான் ஏதாவது ஒரு செயல் செய்தேன்னா அது ஒரு தப்புக்காக செய்வேனா இல்ல ஒரு ஞாயத்துக்காக செய்வேனா சொல்லுங்க அம்மான்னு’ கேட்டேன். அம்மா சொன்னாங்க, நீ ஞாயத்துக்காகத்தான்டா செய்வேன்னு.

நான் சொன்னேன். ‘அந்த மாதிரி ஒரு நிலையில்தான் அவரும் இருக்கார். ஆனா நான் அவர்கிட்ட கேட்டதே இல்ல. அவர் சொன்னதும் கிடையாது. இந்த கதை, இவங்க இட்டு கட்டிக் கூட சொல்லியிருக்கலாம்’ என்று அவர்களை சமாதானம் செய்தேன்.

ஆனால் மனதுக்குள் வருத்தம். ஏன் தோழரே இப்படி சொல்லியிருக்கக் கூடாதே. நானே கேட்கவில்லையே. நான் கேட்க விரும்பாத அந்த ரகசியங்களை நீங்கள் இந்த ஆசிரியரிடம் கூறியிருக்கலாமா?

இரண்டொரு மாதங்களில் நான் பயந்தது நடந்தது. கைது செய்யப்பட்ட அவர் நேரடி மோதல் என்ற பெயரில் ராஜபாளை பிரிவிற்கு பக்கத்தில் கொல்லப்பட்டார்.

அந்த தோழர் முன்பொருநாள் என்னைப்பார்த்து கேட்ட கேள்வி இன்னும் என் ஞாபகத்தில் உள்ளது.

அவர் என்னை முதன் முதலாய் சந்திக்க வந்த போது நான் ஊரில் வீட்டின் மாடியில் இருந்து இறங்கி அவரை சந்திக்க வந்தேன்.

அவர் கேட்டார், ‘புரட்சி மாடியில் இருந்துதான் இறங்கி வருமா? என்று.

இந்த தத்துவார்த்தம் நிரம்பிய கேள்வியே அவரால் தான் கிளம்பிற்று எனலாம்.

அந்தத் தோழர் சென்ற பின் பல எச்சரிக்கை செய்திகளை ஏனைய தலைமை தோழர்களுக்கு தெரிவித்தேன். இருந்தும் பிரயோசனப்படவில்லை.

இதேப் போன்று எனது மனதை அழுந்த பாதித்த சம்பவமாக இன்னுமோரு சம்பவத்தினையும் குறிப்பிடலாம்.

இந்த திருபத்தூர் சம்பவம் நடந்த இதே காலக் கட்டத்தில் செம்பக பட்டுக்கு பக்கத்தில் உள்ள சிற்றுாரில் ஒரு

திருமணம். அத்திருமணத்துக்கு சென்ற சமயம் பல தோழர்கள் வந்திருந்தார்கள். அதில் ஒரு ட்ரேஸ்க்கியவாதி, எங்களுடைய நிலைப்பாடுகளை விமர்சித்தார். நாங்கள் அவருடைய நிலைப்பாடு பற்றி, விமர்சனம் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது ஒரு இளைஞன் - 20, 25 மதிக்கத்தக்க இளைஞன் நல்ல உடல்வாரு, கண்கள் பளபளவென்று அருமையான கண்கள். அந்த இளைஞன் கண்ணக்கரேலென்று இருப்பார். அவரும் இந்த விமர்சனங்களில் கலந்து கொண்டார். அவர் என்னுடன் சிரித்து பேசி மிகுந்த நட்பார்ந்த முறையில் நடந்து கொண்டார். திருமணம் முடிய பேருந்து நிலையத்துக்கு

வந்து பஸ் ஏறினேன்.

அப்போதும் அவர் என்னுடன் கூடவே வந்து என்னை அனுப்பி வைத்து விட்டுத்தான் புறப்பட்டார். தோழர் யாரென்று கேட்டால் ஏதோ ஒரு பெயரை சொன்னார்கள். பிறகு, வந்து ஒரு நாள் செய்தித்தானைப் பார்த்தேன். கண்ணாமுனி கொல்லப்பட்டார் என்று அவர் படத்தை போட்டிருந்தார்கள். இந்த கண்ணாமுனியை பற்றி நான் ஏற்கனவே கேள்விப் பட்டிருந்தேன் - அவர் ஒரு முரடன், கொலைகாரன் என்று. ஆம், அப்படித்தான் எனக்கு கூறப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் நான் பழகியமட்டில், குழந்தையின் மனம் கொண்டு ஒரு இளைஞனிடம் உறவாடிய உணர்வதான் என்னுள் மின்சி நின்றது.

நான் கடையில் சுதாரணை சிப்யந்தியாக வேலை பர்த்தேன்: உழையனாக இருந்த அச்சுதார்ப்பியத்தில் மாருங்கள், குழைகள் தூக்குவது, வேலை தொடர்பாய்ப் பராவுகளுடன் அலைந்து திரிவது ~ இவை அனைத்துமே இருந்தன.

இப்படி நிறைய அனுபவங்களை சொல்லலாம். சீனிவாசன் - முடியாது.

ஏ. கோதாண்டராமன் - அவரிடம் என்ன குறைபாடு என்றால் - இவர் என்னில் பல சிந்தனைகளை மார்க்கிய லெனினிய வழிகளில் உருவாக்கியவர் - மார் அலுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பாதிப்பு வந்தது. அதைப்பற்றி சொல்லக் கூடாது. அது போன்ற ஒரு சம்பவம் எனக்கே நேரிட்டது. ஆனால் அதிர்த்தவசமாக நான் தப்பினேன்.

இப்படி பல தோழர்கள் இன்னும் ஒருவரை குறிக்கலாம். சன்னாசி என்னும் பெயர். இவருக்கு தூக்குத் தண்டனை தரப்பட்டு, அது பின் ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டு பின்னர் நீண்டகால சிறைவாசத்தின் பின் விடுதலை செய்யப் பட்டவர்.

விடுதலை செய்யப்பட்ட பின் அவரை ஒரு நாள் என் வீட்டில் கொண்டது விட்டு விட்டு போய் விட்டார்கள்.

பிரித்துப்போட்ட நார் போன்று கிடந்தார். அவரால் எழுந்து நடமாட கூட முடியவில்லை. இருந்தும் அந்த குழந்தையிலும் சிறந்த - மிக சிறந்த மனிதாபிமானியாக அவர் நடந்துக் கொண்டதைப் பார்த்து நான் வேதனைப்பட்டேன்.

சாப்பாடு தந்தால் சாப்பிட மாட்டார். என் மனைவி என் பெண் குழந்தையை வயிற்றில் தாங்கியிருந்த நேரம். அவள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்ய நேரும் போதெல்லாம் உதவிக்கு வந்து நிற்பார். அவர் கிணற்றில் விழுந்து இறந்து போனார். தற்கொலைன்னு சொன்னாங்க. நான் நம்பவில்லை. என் மனைவி வீட்டை பெருக்கும் போது அவள் குனிந்து நிமிர முடியாதிருந்த சிரமத்தைப் பார்த்து, என்னிடம் வந்து, நீங்கள் வாங்கி பெறுக்குங்கள் என்று கூறியவர், அப்படிப்பட்ட கரிசனை மிக்க உள்ளம் கொண்டவர். இவரைப் பற்றிய என் கதைத்தான் 'மறுபடியும் வருவார்' என்பது. 'பாலையில் ஒரு அனை' எனும் தொகுதியில் பிரசரமானது.

யாருக்கும் உதவ சென்று கிணற்றில் விழுந்திருப்பாரே தவிர தற்கொலை செய்திருக்க மாட்டார் என்பதே என் அனுமானம்.

● எல்லா தறைகளிலும் பொதுவில் இன்று ஒரு சீரமீவு, தரக்குறைவு கரணர்ப்புவதாய் கூறப்படுகின்றது.

இன்று உங்களுக்கு நம்பிக்கை தரக்கு டிய கவிஞர்கள் யாரையாவது பர்த்திருக்கின்றிருக்காரா?

நிறையப் பேர். இவர்களெல்லாம் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டா இருக்க வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்ப்பது கிடையாது. மனித நேயம் கொண்ட, விடுதலை உணர்வு கொண்ட கவிஞர்களாக இருந்தாலே பிரமாதம் என்று கருதுகிறேன். சில முதிர்ந்த கவிஞர்கள் - மீரா, ரகுமான், தமிழன்பன், அக்கினிபுத்திரன் - இப்படி பலபேர். அறிவுமதி, பள்ளிபாரதி, ராஜமுருகு பாண்டியன் - புவனான்னு ஒரு பெண் எழுத்தாளர் - பெயர்களை சொல்ல அச்சமா இருக்கு. சிலரது பெயர்கள் விடுபட்டு போகும். இப்படி பல

கவிஞர்களை கட்டிக்காட்டலாம்.

● உங்கள் கவிதைகள் பொறுத்து, இவை வெறும் பிரசரம் என்ற கண்டனம் நவீன இலக்கிய வாதிகளால் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இது பொறுத்து யாது கூறவீரர்கள்?

நான் அதை மறுக்கப் போவதில்லை. இன்னும் பிரசரம் செய்ய முடியவில்லையே என்பதுதான் என் வருத்தம் என்பதை கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரை இவர்கள் எதை கவித்துவமான கவிதைகள் என்று வரையறுக்கின்றார்களோ - அதை எல்லாம் தாண்டி என் கவிதைகள் சென்றிருக்கின்றன.

ஆனால், என் கவிதைக்காக நான் வழக்கறிஞராய் நின்று வழக்காட முடியாது. அது என்னுடைய வேலை அல்ல.

● சிலர் கூறகின்றார்கள் - சில புத்தகங்களை, நுதல் பக்கத்தை வாசிக்கும் போதே சலிப்பு தட்டுகின்றது என்று.....

புரிகின்றது. எனக்கும் அப்படித்தான். வெறுமனே சொல்வதற்காக சொல்லவில்லை. படிக்க வேண்டும் என்று முயற்சிக்கும் போதெல்லாம் - கீழே வைத்திருக்கின்றேன். முக்கிய காரணம் - அங்கே, அவ் எழுத்துக்களில் ஒரு மமதை குடிக் கொண்டிருப்பதை கண்டு கொள்கின்றேன். அந்த எழுத்தாள ஜுடைய தொடக்க வரிகளே - 'நான் ஒரு மேத. நீ எச்சரிக்கையா இருக்கனும்' - அப்படினு பேச ஆரம்பித்து விடுகிறது.

ராமசாமிய படிக்கும் போது இப்படி தோணல். ஆனாலேயுமாக படிக்கும் பொது இப்படி தோணது. சுந்தர ராமசாமிக்கிட்ட செயல் நேர்த்தி - நிறையவே இருக்கு.

இந்த எழுத்துக்களில் மனச விட புத்திதான் அதிகமா இருக்கு.

அப்பொழுது நான் பாடுனேன். என்ன கூற படினேன் என்றால் ஒரு வரி. அதுதான் பிரச்சினையை கிளப்பிய வரி.

● அதாவது, அவர்களது எழுத்திலை இதயத்தை கரண வில்லை என்று சொல்கின்றிருக்கார்?

நிச்சயமா காணவில்லை. நிச்சயமா காணவில்லை. ரொம்பவும் ஒரவஞ்சனையாக பேசுகின்றார்கள். எங்கள் கவிதையில் கவித்துவும் இல்லை என்று கூறுகின்றார்கள். நல்லது. ‘தமிழ் என் முச்சு. அனால் அதை பிறர் மது விடமாட்டேன்’ யார் எழுதியது. ஞானபுத்திரர் எழுதினார். இதுல் என்ன கவிதை இருக்கு. என் கவிதை பிரச்சாரம். கவித்துவும் அற்றது. இதுலனா கவித வழியுது - அப்படியா?

அசோகமித்திரன் ஒரு கூட்டத்தில் ‘இன்குலாப் பேச வேண்டியதை நான் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை’ என்று சொன்னார். நான் கேட்டேன். ‘உங்கள் வீட்டு கதவை என்று வந்து நான் தட்டினேன்’ என்று.

உனக்கு உன் கவிதை. எனக்கு என் கவிதை.

நான் என்னுடைய மக்கள் முன்னால் பேசுகின்றேன். உன்னுடைய சபைக்கு வரவில்லை. வர மாட்டேன்.

எனது முன்னுரை ஒன்றிலும் இதைத்தான் கூறினேன்.

அவசர நிலைமை ஸிக்டன்பியாகுத்தாய்ட்டு என்னுடைய தோழர்கள் ஓவ்விவாருவராக கைதாவதை பர்த்தவுடனேயே நான், என்னுடைய குரும்பதை ஊருக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டேன். என் மணவியும் இரண்டு குழந்தைகளும் - இருவருமே சின்ன பசுங்க.

எழுத மாட்டேன்

ஓரு வரிகூட

நீ உருகும் படி

என்

எழுத்திலை அதிரும்

என்

பறை ஓலி

.....

மேட்டுமை தமிழம்

உன்

சபை வரசலில் கூட

நீவே நீராது

என் மயிசின் நிறல்.....

பெண் உரிமை கேரளிக்கை பொறுத்து யாது கருதுகின்றிருக்கன்?

இருக்கனும். நிச்சயமா இருக்கனும் ஒரு சோஷலிஸ் சமூகம் வந்ததுக்கு பின்னால் இது தீர்க்கப்படும் என்பதை ஏற்கிறேன். ஆனால் சோஷலிஸ் சமூகம் வந்து பின்னாலும் கூட இந்த கோரிக்கை - ஒரு சோஷலிஸ் சமூகம் வந்த பின்னாலும் கூட - முன்னெடுத்து செல்லப்படலாம். பல குழந்தைகள், நிகழ்வுகள் மூலம் இன்று நான் இந்த நிலைப்பாட்டில் நிற்கின்றேன். ‘முன் மொழிய ஒரு தேசம் இல்லைத்தான்’. கியுபா - அதுவும் குறைபாடுகளோடுதான் நிறைவாக இல்லை. இந்த சோஷலிஸ் நாடுகளில் ஒரு பெண்ணும் இன்னும் தலைமைக்கு வரவில்லை. தலைமை தாங்குவதை பார்க்க முடியவில்லை. தலைமைக்கு வருவது ஒரு கேள்வியான்னு நீங்கள் வினவலாம். ஆனால் அதுவும் ஒரு கேள்வித்தான் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

இருந்தும் முதலாளித்துவம் பாற்பட்ட பெண்ணிலை வாதம் இல்லாமல் இல்லை. அதை நாம் எதிர்த்தேயாக வேண்டும்.

உள்ளது. அதே சமயம் பொதுவுடனை கோட்பாட்டை வலியுறுத்திக் கொண்டு நம்முடைய தோழர்கள் மத்தியில் இருக்கக் கூடிய அறிந்தும் அறியாத ஆணாதிக்கம் சார்ந்த நடைமுறைகளுக்கு எதிராக பெண்கள் போராடும் பொழுது நானும் என் எழுத்துக்களும் நிச்சயமாக பெண்கள் பக்கமே நிற்கும்.

● தலித் இலக்கியங்கள் பொறுத்து பல்வேறு ரூண் பட்ட பேர்க்குகள் மின்பற்றுப் படுகின்றன. உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன?

ஒரு முறை என்னைப் பார்த்து கேட்டாங்க - உங்களுக்கு சாதி எதிர்பில் சுடுபாடுண்டா - எப்படி அம்பேத்கார் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கின்றிருக்கள்ளு.

நான் கூறினேன், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய சங்கங்களின் அமைப்பென்பது சாதியென்னும் தோற்றுத்தின் ஓர் அம்சமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் முற்றார்ந்த முடிவென்பது சாதியத்தை தகர்ப்பது தான்.

உதாரணமாக பார்ப்பணர்கள்

சங்கம் அமைப்பதன் நோக்கம் பார்ப்பணியத்தை காப்பாற்றுவதுதான். ஒரு முதலியார் சங்கம் வைத்துக் கொள்கின்றார் என்றால் முதலியார் சாதியை காப்பாற்றுத்தான். வெள்ளாலர் சங்கம் வைக்கின் றார்கள் என்றால் அவனுக்கும் அதே நோக்கம்தான்.

இதேப் போன்றுதான் இங்கு - தமிழ் நாட்டில் தேவர், மறவர் மாவுமே வைத்துக் கொண்டுள்ளனர்- தங்கள் தங்கள் சாதிகளை காப்பாற்றிக் கொள்ள.

ஆனால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன் சங்கம் வைத்துள்ளான் என்றால் அவனது நோக்கம் தன் சாதி உட்பட அனைத்து சாதிகளையும் ஒழித்து கட்டுவதென்பதேயாகும்.

அவன் சாதியை அவன் காப்பாற்ற, அவன் சாதி அவனுக்கு ஒன்றுமே செய்தது கிடையாது. ஆகவே சாதியத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கான ஒரு அமைப்பெத்தான் அவன் கட்டி வளர்க்கின்றான். அதன் தோற்றும் சாதியமாக இருக்கலாம். ஆனால் நோக்கம் அதை முற்றாக தகர்ப்பது. ஆகவே அதை நான் வரவேற்கின்றேன்.

இதேப் போன்றுத்தான் தலித் இலக்கியங்கள். அதன் உள்ளார்ந்த கோரிக்கை இந்நிலைகள் நீடிக்கக் கூடாதென்பது. இதேப் போல் ஒரு பார்ப்பான், தனது இலக்கியத்தில், இன்று தனது இழந்துப் போன சோங்கங்களை பாட முன் வந்துள்ளான். அதை அவன் பாடுகின்றான் என்றால் அவனுடைய நோக்கம் இழந்தவற்றை மீப்பெதன்பதுத் தான்.

ஆகவே தலித் இலக்கியத்தை ஒரு சாதி சார்ந்த இலக்கியமாக நான் பார்க்கவில்லை. ஒரு வசதிக்காக இந்த வார்த்தையை நான் பயன்படுத்துகின்றேனே அன்றி பிறிதில்லை.

தாழ்த்தப்பட்டோரை நெறிக்கின்ற மாதிரி, நகக்குகின்ற மாதிரியான குரலை நான் தலித் இலக்கியங்களிலேயே கேட்க முடிந்தது.

தலித் இலக்கியங்களை நான் முற்றாக ஆதரிக்கின்றேன். ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும் உங்களுக்கு.

ஓரு தேசிய இனத்தின் ஒடுக்கு முறையென்று வரும்போது நான் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனத்தின் பக்கம்தான் நிற்பேன். பாலியல் ஒடுக்குமுறை என்ற நிலை வரும்போது ஒடுக்கப்பட்ட பெண்ணொடுத்தான் நிற்பேன். சாதி ஒடுக்குமுறை என்று வரும்போது ஒடுக்கப்பட்ட தலித்துக்களுடன் தான் நிற்பேன். இன், நிற ஒடுக்குமுறை என்றால் ஒடுக்கப்படும் நீக்ரோக்களுடன் தான் நிற்பேன்.

● ஒரு வழக்கமான ஆனால் முக்கியமான கேள்வி. பாரதியின் பங்களிப்பை எப்படி எடை போருகின்றிருக்கார?

ரொம்ப முக்கியமானதும் மிகுந்த ஆக்கபூர்வமானதும் பாரதியின் பங்களிப்பென்பது.

ஆனால் பாரதியின் மறுபக்கம் என்று ஒன்றுண்டு. அதாவது அவருக்கு வேதகாலத்தின் மீது இருந்த மயக்கம் - தொண்மைக்கால பழமைகளில் அவர் கொண்டிருந்த கூபாடு - இவற்றைப் பார்க்கும் போது அவரது நிலைபாடுகள் போதுமானவெயாக தெரியவில்லை - அன்றைக்கும் சரி, இன்றைக்கும் சரி.

● அனால் அன்றைய பழமை சாத்திரிக்களுக்கு எதிராக எல்லாம் எழுதியுள்ளார்?

ஆம். அது எப்படி என்றால்,

'நானு தர்மத்தை நல்லபடித்தான்
அங்டவன் வகுத்தான்
அதை
நாசமுற புந்தவர் முடர்!

அதாவது ஆண்டவன் நல்லபடித்தான் படைத்தான் என்கிறார். இவர்கள்தான் கெடுத்து விட்டார்கள் என்கிறார். இதில் எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது. அது நல்லதென்று நீங்கள் எப்பொழுது நினைத்து பிரித்துக் கொண்டார்களோ - அப்பொழுதே கெடுக்கப்படக் கூடியதுத்தான். அதனுடைய பண்டும் பயனும் அப்படித்தான் இருக்க முடியும். வேறொன்றாக இருக்க முடியாது.

● பாரதியில் அதிகமாக நீங்கள் வயித்கு, பர்த்தி, வியந்து, ஓன்றிப் பேரனது.....

அவனது கவித்துவம் தான். பல இடங்களில் கவித்துவத்தின் முடியை - அதன் சிகரத்தை தொட்டவன் அவன். உண்மையில், சமயங்களில், சிகரத்தையும் தாண்டி மேலே போக முயற்சித்தவன் அவன்.

கண்ணன் பாடலாய் இருந்தால் என்ன. கருத்தில் நான் வேறுபடலாம். ஆனால் (பாடுகிறார் - லயித்து கரங்களை உயர்த்தி)

மாலை பொழுதிலைரா
மேடை மிசையே
வாணையும்
கடலையும்
நேக்கியிருந்தேன்.....
பிறகு,
நெரித்த திரைக்கடலில்
என்ன கண்டிட்டாய்
சிங்னக் குமிழிகளில்

என்ன கண்டிட்டாய்

பிரது, பிரது

நிதம் மேகம் அளந்தே

பற்ற நலங்கள்

பேசுதி.....

ஆம் எங்கேயோ செல்கின்றான். இதேப் போன்று குயில் பாட்டைப் பாருங்கள்.

வின்டுரைக்க மரட்டாத

விந்தையடர விந்தையடர

அதைசுக்கடலின் அழதமடர

அற்புத்ததின் தேசமடர

பொன்னொருத்தி அங்கு நின்றார்

கண்ணொருக்கா இதன்னைக்

கணப்பொறுது நேர்க்கிளங்கள்

சுற்றே தலைக் குனிந்தார்

சமீ

இவன்றைக்

எற்றே தமிழில்

இசைத்திடுவேன்.....

ஆம் எங்கெங்கோ அன்னி செல்கின்றார். ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பு - அவன் - பாரதி.

பாரதியின் மறுபக்கம் என்று ஒன்றுண்டு

அதாவது அவருக்கு வேதகாலத்தின் மீது இருந்த மயக்கம் - தொண்மைக்கால பழமைகளில் அவர் கொண்டிருந்த கூபாடு - இவற்றைப் பார்க்கும் போது அவரது நிலைபாடுகள் போதுமானவெயாக தெரியவில்லை

மங்கிமதோர்

நலவாணிலே...

போதியின் மேலாக
காடும் நிலவுக்கு
கோயிலின் மேலாகவும்
பிரகாசிக்க முடியும்
என்ற வரி கண்டு
சிலிர்த்து விட்டேன்

நிலா முற்றத்தில்
கதை கேட்டதும்
பணவெளியில்
பட்டம் விட்டதும்
கோயிற் கேணியில்
நீச்சலடித்ததும்
இன்னமும்
தூரத்து நிதர்சனமாய்
நினைவிலாடும்

ஜீப் தடமும்
சப்பாத்துத் தடமும்
சேர்த்துத் தொலைத்து விட்ட
மலர்
என் தோழியின் நிலையெண்ணி
எம் மண்ணின் கோரமெண்ணி
மனம் நெநாந்து
தாமரைக் குளத்தில்
குளித்தபடி பேசியழுதோம்

இருந்தும்
மூடிய பர்த்தாவுக்குள்
முதூரில் தொலைந்த - தன்
காதலன் நிலை பற்றி
தையல் இயந்திரங்களின்
சத்தத்தையும்
மீறி
எம்மிடம் உணர்த்தும்
றியாசா...

இப்பொழுது தான்
தன் தம்பியின்
எலும்பு கிடைத்ததெனக்
கதறியழும்
சேங்க்கா...

உண்மைதான்
உன் வீட்டு
பனையினாடு வண்ணம்
காட்டும் நிலவே
என் வீட்டு தென்னையினாடும்
அழுகு செய்யுது.

உறவுகளை
மதிக்கும் தோழமையில்
எதிரியை இனங்கான
முடியாவிடின்
தோழமையின் இணைவென்பது
பகற்கனவா?

ஓர் புதிய மலர் தோட்டத்தின்
அமைவுக்காய்
மீண்டும் ஒரு நிலவு
போதியின் மேலாகவும்
கோயிலின் மேலாகவும்
ஓய்வின்றி ஓடாமலா போகும்?

- சுபர் -

மோகவாசல்

ரஞ்சசுமார்

இப்பொழுது கிடைக்கிறது!

மோகவாசல்

(கிரண்டாம் பதிப்பு)

(போசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் பிள்ளுவரையுடன்)

சிறுகதைத் துறையில் 1983ல் ஏற்பட்ட புதிய உணர்முறையைச் சித்தரித்த புதிய தலைமுறையினுள் ரஞ்சசுமாருக்கு ஒரு முக்கிய இடமுண்டு.

அழக்தத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் ரஞ்சசுமார் பெறும் முக்கியத்துவத்துக்கான காரணம், அவர் இலங்கையில் 1983 உடனும் அதன் பின்னும் வரும் அனுபவங்களுக்கு வழக்கிலுள்ள இலக்கிய அமைவு ஆகும்.இந்த இலக்கிய அமைவினுள் ஒரு புதிய தலைமுறையின் உணர்முறைமை ,நோக்குமுறைமை ஆகியன பளிச்சிட்டு நிற்கின்றன.

ரஞ்சசுமாரின் சாதனைகள் இரண்டு என கருதுகிறேன் - ஒன்று இளைஞர் இயக்கங்களின் எழுச்சியை , அரூம்ப காலச் செயற்பாடுகளை சமூக உறவுகளின் உணர்ச்சிப் பின்புலத்தில் தருவது; மற்றது இவ்வாறு சமூக உறவுகளை உணர்ச்சிப் பின்புலத்திலே “ தரும்” பொழுது , அவற்றை நம் பண்பாட்டுக் குறியீடுகள் மூலம், அந்தக் குறியீடுகளின் ஊடாக தெரியவைப்பது.

திறமையுள்ள எழுத்தாளன் முதலாவதைச் செய்வது கலபம் ஆனால் இரண்டாவதைச் சாதிப்பதற்கு அசாதாரண திறமை வேண்டும். அந்தப் பண்பாட்டின் உள்ளே நின்று அதனைச் சித்தரித்தல் வேண்டும். இதற்கு அகப்பறுப் பார்வைச் செம்மை வேண்டும்.

ரஞ்சசுமாரின் திறன் இந்த சித்தரிப்பு ஆற்றலுக்குள்ளே தங்கி நிற்கின்றது.

ரஞ்சசுமாரின் உணர்முறைமையை அவரது உரைநடை மிகத் துல்லியமாக காட்டுகிறது. பொருட்களை ,இடங்களை, மனிதர்களை, விடயங்களை விபரிக்கும் முறையைப்பிடும். குறிப்பாக ஒவ்வொரு சிறுகதையையும் முடிக்கும் முறையிலும் ரஞ்சசுமாரின் மொழியாற்றல் தெரிகிறது.....

..... இந்த இடத்திலேயே ரஞ்சசுமார் தமிழகத்தின் இன்றைய முக்கிய சிறுகதை எழுத்தாளர்களை கோணங்கி, பிரபஞ்சன், ஜெயமோகன், ஆகியோருடன் ஒப்பிட வேண்டியவராகின்றார்.

-போசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

வெளிவந்து விட்டது...

பிரான்சில் சேவியர், அனந்த ராகவன், கேகரலை கைலைநாதன்,
ர.எஸ். சந்திரபோஸ், ராமையா முருகவேன், வல்வை மனோகரன்
அகியோரது சிறுகதைகளான்

தீர்த்தக்கரைக் கதைகள்

(பதின்நான்கு வகுப் பெயற்பாட்டின் அறவட்ட)